

கல்கி

KALKI 20.8.89 ரூ. 2.50



வள்ளக்கு புணை-

சில சிறப்புச் செய்திகள்

**ஆரோஃபுட் அளிக்கிறது-
சுத்தமான, தரமான கோதுமை மாவு.
வசதியான பேக்கிங்!**



தேர்ந்தெடுத்த நேரல், மாவு, சுத்தம் செய்து அளவுகூறும் தொழில் இனி இல்லை. இப்போது வந்து விட்டது ஆரோஃபுட் கோதுமை மாவு. மயிர்க் தரமானது, மிகவும் சுத்தமானது — ஆரோஃபுட் கிராமல்டிங் மற்றும் தயாரிப்புகளான டீஸ்ட் பிஸ்கட், சோஸிஸ் போன்றவை!

மேலும், ஆரோஃபுட் கோதுமை மாவு ஆரோஃபுட் கோதுமை மாவான பூரி, சம்பாத்தி செய்து கொடுக்கின்றன. அதன் அருமைமான நுளி அவர்களாக வைத்துவிடுவீர்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, பஞ்சாப் கோதுமை மிக நவநீகிப்படுத்துவது. செறிவுணைக் கரும்பு செயல்பட்ட அளவுகூறல்வது. விட்டமின்களும் சுத்துகளும் பாதுகாப்பாக உள்ள வகையில் பேக் செயல்படுத்துவது.

ஆரோஃபுட் கோதுமை மாவு

தாதுமையும் வாழிடமையும் தரும் இல்லாத்தொகைகளாக!

1.5 கிலோ (L) தயாரிப்பு. நெத்த பொருட்டிசைக் கொண்டு, அன்புடனும் அக்கறைபுடனும் தயாரிக்கப்படுவது.



‘ராக்’ இசையில் ராக்ரிகை வேகம்!

00 “தாம் பேசுவது கேட்கிறதா?”

“ய... ஏ... ஏ...” ஆரவாரம்.

“உங்கள் ஊரில் வந்து பாடுவதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி; உங்களுக்கும் தானே?”

“ய... ஏ... ஏ...”

“அப்படியென்றால்... கம் ஆன்... எழுத்து நின்று கொண்டிருக்கன்; கைத் துங்கள்... உங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்புகள்...”

கைதட்டவும், ஆரவாரமும் வரவில். அளவிறமாவதுகின்றன.

00 சுற்றிலும் பார்க்கிறோம். ஓர் உடல் எழுந்த பெண் நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறார். எழுத்து நிற்கத்தான் முடியவில்லை. தலையையும், கைகளையும் ஆட்டி வதும், கூட்டே, தள்ளை மறித்து சுரத்த குரலில் பாடுவதும், அவர் வந்த அளவுக்கு திகழ்ச்சியை ரசிக்கிறார் என்பதை உணர்த்துகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட பாடல் முடிந்த போது, தலைக்கு மேலே உயர்த்து ஆவிரக் கணக்கான கைகள் தட்டப்படுவதை நேரில் பார்த்த போது ஏற்பட்ட திடுக்கில்லை. எழுத்திலே கொண்டு வருவது கஷ்டம்.

00 இந்தியாவின் நெம்பர் ஒன் ‘ராக்’ மியூசிக் குழுவான ‘ராக் மெஷின்’ தேனாய் பேட்டை காவிரல் எமதானத்தில் திகழ்ச்சியை வறுங்கிய போது கண்ட காட்சிகள் தாம் மேலே கூறப்பட்டவை. மேடையின் இரண்டு புறங்களிலும், மொத்தம் ஒரு டஜன் கும்பிசியோக்கள், இசையைப் பல மடங்கு ஒலி பெருக்கி, ரசிகர்களை இசை இடியில் அறிய வைத்தன.

00 ராக் மெஷின் குழு, சென்னைக்கு வருவது இதிலே முதல் நடவடிக்கை என்றால், இந்தியாவின் மற்ற பெரிய நகரங்களில் பல

நடவடிக்கைகள் நடத்தியிருக்கிறது. நுழுவாவில் இத்தியக் கலைவிழா நடந்த போது, நுழுவ ரசிகர்களை ராக் இசையால் ஆட்டிப் படைத்துவிட்டு வந்தவர்கள் இவர்கள். நாமாகவே பாடல்கள் எழுதி, இசையமைத்து, இசைத் தட்டுகளுடன் வெளியிடும் முதல் இந்திய ராக் இசைக் குழு இது தான். ஒரு பாடகர், மூன்று கிடாரிஸ்ட்டுகள், ஒரு டிரம்மர், ஒரு கீபோர்டு இயக்குனர் என்று ஆறு பேர் கொண்ட பற்பாணயச் சேர்த்த குழு.

00 சென்னையில் திகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்த இளைஞர் சந்திரன் இதில்லுயானைச் சந்தித்தபோது, சென்னையர்: ‘ராக் கில் ஓர் அசாதாரண வேகம் இருக்கும். டான்ஸ் நெய்மெண்ட்களில் எத்தனைக் கட்டுப்பாடு மில்லை; மான்ம் போல ஆடலாம். பாடல் என்றால் காதலைப் பற்றித்தான் இருக்கும் என்ற வறுக்கத்தை அடியோடு மாற்றி, அணு-அடியும் போர் எதிர்ப்பு, இளைவ தனமுறைவிரியக் கோபமான மனவெளிப்பாடு, உலக அளவறி, போதை மருந்துகளுக்கு எதிர்ப்பு என்று பலவிதமான விஷயங்களைப் பற்றியும் பாடல்கள் எழுதி, இசையைத் துப் பாடப்படுகின்றன.

00 இந்த திகழ்ச்சியின் மூலம் கிடைத்த தொகையில் ஒரு பகுதி, போதை மருந்துக்கு அடிமையானவர்களை மீட்டும் பணிக் குப் போகிறது என்றார்கள்.

00 திகழ்ச்சிக்கு வந்த ஒரு பெண்ணின் பனிப்பனில், “Dere dere are pleasure than drugs” என்று எழுதப் பட்டிருந்தது! ரொம்பக் குறுப்புதான்!

— ஜூனியர்
படம்: யோகா



அருத்த நூற்றாண்டுக் கனவு- ராங் நம்பர் விழாத டெலி.போன்!

3

சென்ற வாரக் கட்டுரைகள் கடைசி வில் உள்ள கேள்விக்கு விடை: 167 என்பது பைனரியில் 1010111. இது எப்படி என்று உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டால் பள்ளியில் பத்தாவது படிக்கும் உங்கள் மகனையோ மகனையோ அல்லது தம்பி தங்கையையோ கேளுங்கள்!

பைனரி என்பது விரயமான விஷயம் அல்ல. எந்த எண்ணிக்கையையும் பைனரி முறையில் 1, 0 க்களை வைத்துக் கொண்டே எழுதலாம். என்ன, இலக்கங்கள் அதிகமாகும் - பரவாயில்லை. பைனரியில் ஒரு மூக்கியமான மதிப்புக்கி அதன் எளிமை. இப்போது பதினாந்து என்கிற எண்ணை பைனரி மூலம் ஒர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றால், பதினாலின் பைனரி வடிவம் என்ன? 1110. ஒரு டா1க் விளக்கு மூலம் இதை அனுப்ப வேண்டுமெனில் 1 என்பதற்குப் பதிலாக, டார்ச் விளக்கை ஏற்றி 0 வுக்குப் பதில், அளவு அளவாக்கலாம் அல்லது 1 என்பதற்கு விசில், ஒரு கருதியில் சீட்டியடிக்கலாம், 0 என்பதற்கு மற்றொரு கருதியில், இப்படி எந்த வகையிலும் செய்தி அனுப்பலாம்.

நடைமுறையில் சீட்டியடித்தா, வைத் அடித்தா அனுப்புகிறார்கள்?

இல்லை. ஆனால், டார்ச்சுக்குப் பதில்

ஒரு துட்பமான எல். இ. டி. LED (Light Emitting Diode) என்கிற பல்பை வைத்துக் கொண்டு, பைனரி ஆப்டிக்ஸ் (Fibre Optics) என் டி ர மெரிஸ்து நூல் போன்ற கண்ணாடிக் குழாய் மூலம் அதிவேகத்தில் செல்திகளை அனுப்புவது இம்மாதிரி டார்ச்சை ஏற்றி அணைக்கும் முறையில்தான்.

கம்ப்யூட்டர் செய்திகளை ஒரு டெலிபோன் கம்பி மூலம் அனுப்புவது இந்தச் சீட்டி முறையில்தான். 1 என்பதற்கு ஒரு கருதியும் 0 என்பதற்கு மற்றொரு கருதியும் அனுப்புகிறார்கள். பைனரி ஆப்டிக் முறையில் அதிவேகமாக விளக்கை ஏற்றி அணைக்க முடியும். எத்தனை எத்தனை வேகம்? ஒரு செகண்டுக்கு எத்தனை துடிப்புக்கள்?

1988 - இன் இறுதியில் சுப்பானிய சிபுடிட்ஸ் கம்பெனி. பதினைந்து கோடி துடிப்புக்களை ஒரு பைனரி நூலில் அனுப்பியது! டிசம்பரில் அட்லான்டிக் கடலின் ஆழத்தில் அமெரிக்காவின் இருபத்தேழு கம்பெனிகள் ஒன்று சேர்ந்து புதைத்த பைனரி ஆப்டிக் இணைப்பில், நூற்பதாரி ரம் டெலிபோன் பேச்சுக்கள் ஒரே சமயத்தில் செல்கின்றன. இதுவரை கடலடியில் புதைத்த எல்லா கேபிள்களையும் வானில் மிதக்கும் எல்லா ஸாட்டினைட்டுகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, அந்த ஒர் இணைப்பு மிகுதி விட்டது!

மோடம் என்று சொல்லப் படும் கம்ப்யூட்டர் செய்தி அனுப்பும் சாதனம் இத்தனை வேகமானதல்ல. அதில் ஒரு செகண்டுக்கு 18200 கருதித் துணுக்குகள் அனுப்புவது சாத்தியம். அனலாக் வடிவச் செய்தியை - அது படமோ பேச்சோ எப்படி இருந்தாலும் - முதன் முதலில் டிஜிட்டல் முறையில் 1, 0 க்களாக மாற்றி விட்டால், அதை அனுப்புவதில் அதிவேகம் காண முடிகிறது. மேலும் இந்த அதிவேகத் துணுக்குகளுக்கு இடையில் மற்ற செய்தித் துணுக்குகளையும் செருகி ஒன்று சேர்த்து அனுப்ப முடிகிறது. ஒரு கம்பியில் ஒரு டெலிவிஷன் படம், நூற்றுக்கணக்கான டெலிபோன் பேச்சுக்கள், கம்ப்யூட்டர் தொடர்



* வெ அய்நாடுகளில் கிரெடிட் கார்டுகளைப் போலித்து போனில் பேச முடியும்.

ரெ.பி. 2,000-ல் பணம்
பொய்க்கலுக்கும் டெலிபோன்!

— ரெயி

தாத்தாயி... உதிரி உதிரி...
குரோ கந்தங்கிட்டு... கந்தங்கிட்டு...



பெயர்: கந்தங்கிட்டு... கந்தங்கிட்டு...

பாண செய்திகள் எல்லாவற்றையும் கவந்து
அனுப்பும் சாதனையை இந்த நாட்களில்
படைத்து விட்டார்கள். இதற்கு மல்டி
ப்ளெக்ஸிங் என்று பெயர். நம் தகவல்களை
இணைக்கும் ஸைக்ரோபேய் சாதனங்
களிலும் தகவலு கேபின், ஸாட்டிங்ஸட்
தொடர்பு மூலமும் இந்த முறையில் பற்பல
பேச்சுக்களையும் படங்களையும் கவந்து
அனுப்பி, மறுமுனையில் பிரித்துக் கொள்
கிறார்கள். ஒரு குடும்ப வாழ்வில் அய்யு
லாரியில் சொன்னவிலிருந்து டெலிக்ரூப்
பல பேர்களின் சாமான்கள் போகிற
போது, ஒன்று சேர்த்து போகின்றன. முடி
வில் அவை பிரிக்கப்பட்டு யார் யாருக்கு
எது போய்ச் சேர வேண்டுமோ அப்படிப்
பிரித்துத் தரப்படுகின்றன. இதுபோல்தான்
அது. தொகுத்தல் - மல்டிப்ளெக்ஸிங்; பிரித்
தல் - மல்டிப்ளெக்ஸிங்.

இந்த முறையில் ஆவிரக்கணக்கான டெலி
போன் பேச்சுக்களை நம் தகவல்களின்
இடைவில் டிஜிட்டல் வாடிவத்தில் அனுப்பும்
சாதனங்கள் நம் நாட்டில் வந்திருக்கின்றன.
தற்காலத்தில் நீங்கள் கவனித்திருக்கலாம்.
எஸ்.டி.டி என்பது மூன்று நாளுக்கு தடவை
சுழற்றினால் கிடைத்து விடுகிறது. அதுவும்
வெளிநாட்டுக் கால்கள் சற்றுச் சலபமாகிவி
டைக்கின்றன. இதெல்லாம் இப்போது
சாத்தியமாகவேயிருப்பது டிஜிட்டலாக
அனுப்புவதால்தான்.

நாட்டின் டெலிபோன் நிலையைப் பார்ப்
போம். மார்ச் 1948 - இல் இத்தாலியில்
மொத்தமே 82,000 டெலிபோன்கள்தான்
இருந்தது! அது மார்ச் 1987 - இல்
35 லட்சமாக அதிகரித்தது. தகவல்களை
இணைக்கும் டிரைக், இணைப்புக்கள் ஏறக்
குறைய ஒரு லட்சம். 20834 செலா மீட்டர்

கேபின், 26514 கி. மீ. ஸைக்ரோபேய்
தொடர்பு. 32 ஸாட்டிங்ஸட் இணைப்புக்
கள். 42000 டெலிக்ஸ்... இதெல்லாம்
இருந்தும் மேல்தாடுகளுடன் ஒப்பிட்டால்
பொதுத்து. 1987 மார்ச்சில் வெயிட்டிங்
லிங்ட் பதினொரு கோடி. ஆறு கோடிக்கு
மேல் குறைவாக இன்று இருப்பதை. அடுத்த
நூற்றாண்டுக்குள் இரண்டு கோடியாக
குறைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். நூற்
றாண்டின் இறுதியில்

1. கேட்ட மாத்திரத்தில் டெலிபோன்
இணைப்புக் கிடைக்க வேண்டும்.
2. ஒவ்வொருவிராமத்திலும் ஒரு 'பப்ளிக்
கால் ஆபீஸ்' - பொதுத் தொலை
பேசி நிலையம் - (மொத்தம் ஆறு
லட்சம் நிலையப்படுகும்.)
3. தகவல்களுக்கு ஆறு லட்சம் பொதுத்
தொலைபேசி நிலையங்கள்.
4. வரித்தக, தொழில் துறையினருக்குச்
சில தனிப்பட்ட டெலிபோன் வசதி
கள் தேவை.

எனவே, இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள்
நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடிய திரைக்கதை
வசனம் என்ன?

லாம் பெட்ரோடா என்று ஒருவரைப்
பற்றித் தெரிவ வேண்டும் தலைவரைப் பரப்
பச் கொண்டு, ஸாட்டிங்ஸட் தேவ தூதர்
போல இவரை டெலிவிஷனில் அடிக்கடி
பார்த்திருப்பீர்கள். இவரிடம் நம்முடைய
'டெக்னாலஜி மிஷன்' ஒப்படைக்கப்பட்டிரு
க்கிறது. இவருடைய கணவுகள் நிஜமா
லாம், அடுத்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில்
கிராமங்களில் எல்லாம் டெலிபோன்கள்
வந்துவிடும். மறுப் போட்டால் ஒரு மாதத்
தில் டெலிபோன் வாருக்கும் கிடைக்கும்.
அந்த டெலிபோனில் எடுத்தால் டயல்
போன் கிடைக்கும். டயல் செய்தால் உடனே
சில அடிக்கும். அவர்கள் எடுத்தால் ராங்
தம்பர் இல்லாமல் நீங்கள் விரும்பியவரே
பதிலுறுபார்! 1989 - இல் எதிர்பார்க்க

சுஜாதா



லாம். டெலிபோன் வந்து விட்டால் மட்டும் போதாது. அந்த டெலிபோனுக்குத் தேவை ஏற்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்கள்:

கிராமத்தில் யாருக்காவது உடம்பு சரியில்லை என்றால் உடனே அன்னை தகவரையும் புலன் ஸ்கூட்டு போன் பண்ணலாம். இதற்கெல்லாம் அர்த்தம் கிடைக்க போன் மட்டும் போதாது. உடன் கிராமங்களுக்கு நல்ல சாலைகளும் கூப்பிட்ட குறுக்கு வரும் ஆம்புலன்ஸ்களும் ஆஸ்பத்திரிகளில் இடமும் வேண்டும். இல்லை யெனில் போன் விரயம். மதன் கார்ட்டுடன் போல ஆகி விடும்.

ஆம்! இது ஓர் உபயோகம். மேலும், விதைப்பதைப் பற்றியோ, அறுவடைப் பற்றியோ, தண்ணீர் விடுவதைப் பற்றியோ, விவசாய அதிகாரிகளிடம் சந்தேகம் கேட்க டெலிபோன் உபயோகிக்கலாம். இதெல்லாம் சரியான இடத்தில் கணவுகள் இல்லை. பெட்ரோடா ஒரு பேச்சின் போது சொன்னார்: 'கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிக்குச்

கமிட்சம் ஏற்பட்டு, மகளை விவசாயம் படிக்க - ஆம் விவசாயம் படிக்க - அமெரிக்கா அனுப்பி, அங்கிருந்து 'அப்பா தல்லா யிருக்கீங்களா?' என்று அவன் போன் பண்ணி விசாரிக்க, டெலிபோன் வேண்டும் என்ற கணவுதான் அடுத்த தூற்றான் டுக் கணவு.'

எனக்குத் தெரிந்தவரும் நல்ல தமிழார்வகு மாண டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் மாண்ட்ரி யாலில் கங்கார்கடியா பல்கலைக் கழகத்தில் கம்ப்யூட்டர் இயல் பேராசிரியராக இருக்கிறார். அவர் தம் பெற்றோருடன் பேச வேண்டுமென்றால், காஞ்சிபுரத்தருகில் கிராமத்திற்குப் பேச வேண்டும். பேசலாம். போஸ்ட் ஆபீசைக் கூப்பிட்டு; அழைத்து வரச் சொல்லி, இருபுறத்திலும் 'அலோ அலோ' என்று பத்து நிமிஷம் அவறிவிட்டு, விவரமா டெஸ்ட்டர் போட்டறன்' என்று வைத்து விடலாம்!

இது தெளிவாக வேண்டும் என்றும் தான் பெட்ரோ டா விரும்புகிறார். டெஸ்ட்டர் போடுவதிலும் எழுதப்பட்ட இலக்கியத்திலும் என்ன என்ன மாறுதல்கள் என்று அடுத்த வாரம் பார்ப்பதற்கு முன், வழக்கம் போல க்விஸ்:

1. மெய்ல் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? ஒரு கார்டில் எழுதி அனுப்பலாம் அது என்ன?

2. கடிதங்களை விமானத்தில் அனுப்புவது.

3. கம்ப்யூட்டர் மூலம் கடிதம் அனுப்புவது.

4. மூன்றாம் இல்லை.

கல்வி காரியாலயத்துக்குக் கிடைக்கும் சரியான பதிலுக்கு ஒரு கம்ப்யூட்டர் புத்தகம் பரிசு.

குறுக்கனில் மூலரைத் தேர்ந்தெடுக்க முடிவு தெளி 21.8.88

(தொடரும்)

பார்த்த மாதிரி இருக்கிறதோ...?

இவ்விரு பெருவர்களும் அடுக்கி வைத்திருக்கும் கோப்பைகள். டென்னிஸ்-க்காக இவர்கள் பெற்றவை. தமிழ்நாட்டில் தலைநெய்த விண்ணாயட்டு ஏர் ஒருவரின் மகன்கள். இவர்கள் அப்பா... முகஜாடைவைக் கொண்டு கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டால் 15ம் பக்கம் பார்ப்பதன்.





திருக்கிடச் செய்யும் திரிவேணி அகாடமி!

“இனிமேல் பையனைப் பற்றிக்கவலை வில்லை; நல்ல பள்ளியில் சேர்த்து விட்டோம்” என்று நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டார் டாக்டர் சத்திரசேகர். ஒரு வாரத்துக்குள்ளேயே பையனிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது: “என்னை உடனே வந்து அழைத்துக் கொண்டு போகவும்; என்னால் ஒரு நிமிடம் கூட இங்கு இருக்க முடியாது. அந்தக் கடிதத்தையும் அந்தப் பையன் தபாலில் சேர்க்கவில்லை. பன்னிகு வந்த யாரோ ஒருவரிடம் ரகசியமாகக் கொடுத்து அனுப்பிவிடுத்தான்! உடனே அந்தப் பள்ளிகூடத்துக்கு ஓடினார் டாக்டர். கதை கதையாய் பையன் சொன்ன விஷயங்கள் இடைபடையுடன் வலிநெறிச் சலையும் இளப்பின. பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், நல்ல பள்ளி என்று நினைத்துச் சேர்த்தால் இங்கு இவ்வளவு பிரச்சனைகளா?

“இங்கு எவ்வழிமே சரியில்லை; ஆசிரியர்கள் கத்த மோசம். எல்லாம் வட இந்திய ஆசிரியர்கள். அவர்களுக்கு தாங்கள் சொல்வித் தர வேண்டிய நிலை. பெண்களும் பையன்களும் சேர்த்து படிக்கும் வகுப்பில் ஆசிரியர்கள் உபயோகிக்கும் மொழி ஆபாசமானது. ஒவ்வொருதரணுக்கு ஒவ்வோர் ஆசிரியர். பள்ளி திறந்து பல நாட்கள் வரை புத்தகங்கள் தரப்படவில்லை. மெலும் விட்டுக் கூட கடிதம் எழுதலாமென்றால், கடிதத்தைத் தனிக்கை செய்து, பள்ளியைப் பற்றி ஏதாவது குறை எழுதிவிடுந்தால் கடிதத்தையே கிழித்துப் போட்டு விடுவார்கள். பள்ளியில் ‘அந்த வசதி இருக்கிறது. இந்த வசதி இருக்கிறது,’ என்று ஆசை காட்டும் ‘பிராண்டெட்டம்,’ மற்றும் பேப்பர் விளம்பரங்கள் கத்த ஹம்பக். ஹாஸ்டலில் சாப்பாட்டைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். அவ்வளவு மட்டும் பையன்கள் பெரும்பாலோர் வட மாதிரியைக் களைச் சேர்த்தவர்கள். இருபத்

சுத்து வயதுப் பையன்களைக் கூட ஒன்பதாவது வகுப்பில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஹாஸ்டலில் புனைபிடிப்பதும் போதை மருத்துவக் உபயோகிப்பதும் சகலம். பையன்களை அடிப்பதற்கென்றே கொடுமைக்கார உபாத்தியாயிகள் இங்கு இருக்கிறார்கள். பல பையன்கள் வெளியில் உள்ள பள்ளியில் பெயிலாதி இங்கே வந்து சேர்த்தவர்கள். இனசரி கடுமையான உடற் பயிற்சிகளைச் செய்கிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கென்ற சாப்பாடு இடைவாது. இனசரி ஐந்து பேர் செருகிறார்கள் என்றால் ஐந்து பேர் பள்ளியை விட்டு விவிலிச் சொல்கிறார்கள். ஏதாவது சுட்டிச் சரியில்லை என்று கேம்பரில் உள்ள ஆள்பத்திரிக்குப் போனால், டாக்டர், ஜஸ்டிஷரத்துக்குத் தூக்க மாத்திரை தருகிறார்” - டாக்டரின் பையன் அடுக்கிய குற்றச்சாட்டுக்கள் இவை.

அந்தப் பன்னிகு - திரிவேணி அகாடமிக்கு - ஒரு விஸிட் அடித்தோம். சென்னை, விருத்து கால்கிபுரம் போரும் வழியில் வடக்குப்பட்டு என்றிராமத்தில் இருக்கிறது திரிவேணி அகாடமி. பார்த்தவுடன் ‘அப்பாடியோய்!’ என்று விவக்கஸ்கிற அளவுக்குக் கட்டடங்கள். வரவேற்புறையைத் தாண்டி வாதம் உள்ளே போக முடியாது. அந்த அளவுக்குப் பங்கரப் பாதுகாப்பு. ஒன்றாவது சேர்த்தாலும் சரி, பன்னிரண்டு



டாவது சேர்த்தாலும் சரி, ஒரு வருடத்துக்குக் கட்ட வேண்டிய பணம் 23000 ரூபாய்! மாணவ, மாணவிகளுக்கு வேண்டிய சகல விஷயங்களையும் பள்ளியே கவனித்துக் கொள்ளுமாம்.

மேற்கு வங்கத்தைச் சேர்ந்த மாணவன் ஒருவனைச் சந்தித்தோம்:

நான் டார்டினில்கில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்தப் பள்ளியைப் பற்றிய வினம்பரத்தைப் பார்த்துவிட்டு, ஆசையாய் வந்து சேர்ந்தேன். ஏமாற்றம்தான். நான் படிக்கும் பத்தாவது வகுப்பிற்கு இதுவரை ஒரு மாதத்திற்குள் ஐந்து முறை ஆசிரியர்கள் மாறிவிட்டனர். சாப்பாடு கொஞ்சம் கூடச் சரியில்லை. இங்கு உள்ள பெரும்பாலான மாணவர்கள் நான்-வெஜி டேரியன் சாப்பிடுபவர்கள். ஆனால் இங்கு நான்-வெஜி டேரியன் கிடையாது. அணிவதற்கு, உபயோகப்படுத்திய பழைய உடை

கூடக் கொடுக்கிறார்கள்.

“...ஹீப், மோ. லைக் வீடக் கற்றுத் தருவி நோய் என்று சொன்னதெல்லாம் பொய். வினை கற்றுக் கொள்ளலாம் என்றால் மொத்தமாகப் பள்ளியில் இருபது வினைகள் கூட இருக்காது. பள்ளியில் கிட்டத்தட்ட 2300 பேர் படிக்கிறார்கள். ஆன்டொன்றுக்கு ஒருவருக்கு ரூ. 23,000 என்ற கணக்கில் வாங்கும் பணம் எவ்வளவு என்று பெருக்கிப் பாருங்கள்!”

இறுதி வகுப்பில் படிக்கும் மாணவி ஒருவரைச் சந்தித்தோம். “இங்கு இருக்கிற பசங்களுக்குத் திருட்டுப் புத்தி அதிகம் சார். என்னோட செருப்பு இதுவரை இரண்டு முறை காணாமல் போய் விட்டது! உபாத்தி யாவர்களுக்கு நாம் சொல்லித் தர வேண்டியதாக இருக்கிறது. கொகவலை, ரெயின் கோட் எல்லாம் கொடுக்கப்படும் என்றார்கள். இதுவரை ஒன்றும் கொடுக்க வில்லை. மொத்தத்தில் இங்கு நடக்கும் விஷயங்களைப் பார்த்தால் இன்னும் இரண்டு வருடங்களில் பள்ளியின் சாயம் வெளுத்து விடும்.”

இரிவேனி அகடமியை நடத்துவது “சனாதன தர்ம குருகுலம் லிமிடெட்” என்ற திருவனம். கல்வியை வியாபாரமாக்கிச் செயல்படுவதாகவே தோன்றுகிறது. இத லுடைய இயக்குனர்களின் பட்டியலைப் பார்த்தால் ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. எல்லாரும் பெரிய பெரிய மனிதர்கள். அகடமிக் கவுன்ஸில் என்ற அமைப்புக்குத் தலைவரே இ. கப்பிரமணியம்தான்! இவர்களெல்லாம் இந்தப் பள்ளியின் அன்றாட நடைமுறை களைப் பற்றி அறித்திருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமே! நுகர்வோர் நடவ



**உங்கள் நம்பகமான :: பாரெக்ஸ்
இப்போது, சுவையிலே சிகரம்!**

உங்கள் குழந்தைக்கு நான்கு மாதம்
-ஆகும்போது அவனுக்கு புதிய சுவையிலே
பாரெக்ஸ் துவக்குங்கள். 3 முதல் 4
தேக்கரண்டி வெது வெதுப்பான நீரில் ஒரு
தேக்கரண்டி பாரெக்ஸ் கலந்து
கொடுங்கள். பாரெக்ஸ் சுவை மிக்கது.
முன்னனவிட அதிக ஊட்டச்சத்து மிக்கது.



- சுவை மிக்கது
- ஊட்டச்சத்து மிக்கது

**பாரெக்ஸ்®
சுவையுடன் வளரும் வாழி.**



சுரு.

ஆலயம் நாட்டலும்...

ஆக்கிரமிப்பு
தகர்ப்பாளர்களின்
ஆதிக்கத்திற்குள்
வராத ஆண்டவன் —

சில மாதங்களில்
எங்கிருந்தோ
தக்காரும்
யற்றோரும்!

கைகலின் முதல்
சந்தனம் வரை
காண்டிராக்டர் பிடிவிலி!

குறைந்தேங்காய்க்குட
நிறுவர்களுக்கில்லை!

ஆண்டவனால்
மனிதன் பிழைத்தது
போய் —
மனிதன்

தனக்காக
ஆண்டவனைப்
பிழைக்க வைத்து...

அது சரி!
அதோ அந்த
யரிசை என்ன
பந்த கோடிக்குக்கா!

இவ்வய —

இங்கு நோவியம்
வருமுன்பே —
பாதைகளில்
இடம் பிடித்துவிட்ட
பிச்சைக்காரர்கள்!

— கபாலினி.

டி க் ன க குழு (Consumer Action Group) என்ற அமைப்புக்கு இந்தப் பள்ளியைப் பற்றி ஏராளமாகப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. நம்மிடமும் ஏராளமான புகார்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் புகார்களைத் தூக்கிக் கொண்டு, சனாதன தரிசுக்குவதில் இயக்குனர் சிலம் நாயரைச் சந்திக்கச் சென்றோம். அவர் ரொம்ப 'பிஸி'யாக இருந்ததால், அந்த நிறுவனத்தில் மக்கள் தொடர்பு அலுவலர் பாபுவைத்தான் சந்திக்க முடிந்தது.

"உழைமயான ஒழுக்கத்தை நாங்கள் அமுல்படுத்துவதால், மாணவ மாணவிகளுக்குச் சங்கடம் வருகிறது. ஹாஸ்டல் வாழ்க்கை பிடிக்காதவர்கள் ஏதாவது பொருட்க் காரணங்களைச் சொல்லி, தப்பித்துப் பெற்றோரிடமே செல்வதற்காகப் பல புகார்களைச் சொல்கிறார்கள். எங்கள் பள்ளியின் பெரும்பாலான மாணவர்கள் வடக்கு, வடகிழக்கு மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவ்வநாட்டில் வாழும் இத்தியர்களின் குழந்தைகளும் படிக்கின்றன. கடிதத்தைத் தணிக்கை செய்வது, புனை பிடித்தல், போதை மருந்துகள் உபயோகித்தல் போன்ற புகார்கள் வரக்கூடிய பொழுது, நிறத்த உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. பல ஆசிரியர்கள் வட இத்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். இதற்குக் காரணம் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வேலை தல்கி இருந்து வேலை செய்வது பிடிக்கவில்லை என்பதே.

"பேப்பரில் பார்த்தால் தெரியும், இந்த வருடம் பாடப் புத்தகங்களுக்குப் பற்றாக்குறை. அது எங்களையும் பாதிக்கிறது. செலும் போது செல்ட் எக்ஸ்ட்ரே, ரத்தப் பரிசோதனை, போன்றவற்றுடன் மருத்துவரின் சான்றிதழ் கொண்டு வரவேண்டும். டிரான்ஸ்பெக்டஸில் சொல்லியுள்ள சகல வசதிகளுடன், நிறத்த கல்விப் பறித்தி அளிக்கப்படுகிறது என்பது எங்கள் பள்ளியின் சென்ற வருட ரிசல்ட்டைப் பார்த்தாலே தெரியும். வேண்டாதவர்கள் மிளப்பி விரும்பு வதத்திகள் இவை. சிறிதளவும் உண்மை விடையாது. இவ்வளவு பெரிய நிறுவனத்தை நடத்துவதில் சில மின்னப் பிரச்சனைகள் இருக்கத்தான் செய்யும்."

நீசம் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இது தான்: இந்தப் பள்ளிக்குத் தங்கள் பெயர்களைக் கொடுத்திருக்கும் பெரிய மனிதர்கள் அடிவப்போது நிஜ விஜயம் செய்து மாணவ மாணவிகளுடன் மனம் விட்டுப் பேசிப் பெற்றோர்களிடமும் தொடர்பு கொண்டு, உண்மைகளைக் கண்டறிந்து குறைகளைக் களைவ முற்பட்டும்.

— கௌசல்யா

படங்கள்:

டிரான்ஸ்பெக்டஸில் உள்ளவை.

**40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாங்கள்
'சிறிய' அளவிலேயே கியங்கி வந்திருப்பது ...**

**... உங்கள் நம்பிக்கையை
'மிகப்பெரிய' அளவில்
பெறுவதற்காகத்தான்!**



40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாங்கள் சி.ஐ.ஐ. என்.ஐ.யாகத்தான் தொடங்கினோம். ஆனால் எங்களுக்கு ஒரு உறுதியான கொள்கை இருந்தது. கடின உழைப்பு, உறுப்பினர்களைத் தேர்வு செய்வதில் கட்டிய செலவுகள், என்னவிலும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுமே நமங்கள் முக்கியமாக நினைக்கவில்லை. அதற்கு நம்முடைய இறுத்தது. பாடுபட்டுத் தேடிவந்தவர்கள் பணம் எங்கனும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று உறுப்பினர்களுக்கு முன்னம் நம்பிக்கை வந்தது. அந்த நம்பிக்கை இன்று உறுதியாக வேரோடித் தழைத்திருக்கிறது. இன்று எங்களைப்பற்றி எங்கள் உறுப்பினர்கள் சொல்லும் ஒரே வார்த்தை... நம்பகம்!

நுட்பமான முறையில், எல்லாத் தகவல்களையும் அடித்து விசாரித்த பின்னரே ஒரு புதிய உறுப்பினர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார். இது, உறுப்பினர்கள் தங்கள் பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருக்க உதவுகிறது.

மற்ற உறுப்பினர்களின் பணத்திற்கு முழுமையான பாதுகாப்பினால்தான் ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொருவரும் வெளியிடப் படுகிறது. இவ்விதமாகவே இந்தத் தொழில் சலுகைகள் திறந்தது என்று நாங்கள் தன்னா சமர்த்திருக்கிறோம். எனவே, நாங்கள் விவையுற முறையில் விசாரிக்கத்தகுந்த தடிப்பதில்லை.

சி. பண்டுகளில் முன்போடியான பசுணங்கெரி சிப்பண்டில் ஒரு இயக்குநர் குழுவின்மீது நிர்ப்பிக்கப்படுகிறது. தொழில் துறையின் வளர்ச்சிக்கும் எங்கள் பங்கு சிறிதல்ல.

சமூகமையும் விவையுமே... கடினமான பாதுகாப்பென.

**40 ஆண்டுகள் இடைவிடாத உறுப்பினர்
மலர்த்த நம்பிக்கை**



சி. பண்டுகள்

சி. பண்டுகள்

தலைமை மற்றும் நிர்வாக அலுவலகம்:

"பாதுகாப்பெரி சிப்பண்டில்"

30 சிங்கராச்சாரி தெரு.

திரையங்கிக்கென, சென்னை 600 005

கிளப்புகள்: பம்பாய், மதுரை, கும்பகோணம், புதுச்சேரி.

* ஏ. பி. வரதராஜ பெருமாள், திருத்தங்கல்.
? பத்து அகாடமி பரிசு பெற்ற "கான் வித்தி விண்ட்" பார்த்தீர்களா?

! கமர் நூற்பதான்கொழுத்து மூன் பெற்றேரொடும் போய்ப் பார்த்தேன். இவை வேளையில் சாப்பிட அப்பா பூயம், காய்ப் பூயம் வந்தான். படம் அத்தனை தீயம்! ஆனால் கண்ணிமைக்க முடியாது! நூற்பதான்கொழுத்து மூன் திரும்பக் திரும்ப ஒப்பு படம். இப்போது மீண்டும் பாரிக்க, அமெரிக்கக் கித்தாய் எவ்வியது. அப்போது ஒரு கார்டி கூ. இதயத்தின் மடிப்பு போய்விட வில்லை என்று கறுதிப் பட்டது. பா. தந்த அறிமுகம் செய்து வைத்த அமெரிக்க அன்பர், "தமிழ்ப் படங்களின் அளவுகோலைக் கொண்டு பார்த்தால் கூ. இந்த ஆய்விடப் படத்தின் தீயம் அதிகமானம்" என்றார். "இந்த மாநிலி படம் எடுப்பதானால் இன்னு இடைவேளைகளுக்கி அறு மணி நேரம் கூட ஓடலாயே" என்று தோன்றியது. "ஓராம்... அமர் கல்சியின் சிவகாமியின் சபத்ததை மா' ரீம் இம்மாதிர் திரைப்படமாகக் முடியுமானால்..." என்று ஓர் எக்கப் பெருமுகம் எழுந்தது.

* ஸ்டிகலி தரலிம்மன், வேலூர்.

? சிறந்த அரசியல் கட்சிவர்க்கு தனது கட்சி தொடர்ந்து செயல்படும் என்று பங்குபட்ட ராமச்சந்திரன் அறிவித்து இருக்கிறாரா?

! ஓர் அரசியல் கட்சி சிசிவ கட்சியாக இருந்தால் பாதகமில்லை; சிறந்த அரசியல் கட்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம். ஆட்சியைப் பிடிப்பது முக்கியமல்ல என்பதை உணர்ந்து, மக்களை வசிக்கிறது போட்டிப் பிடிக்கும் கொள்கைகளைத் தவிர்த்து, என்மைவான தொழில்-- பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் மக்களின் கார்பி சத்துக்கும் என்ற கொள்கைகளை

வகுத்துப் பொறுப்ப செய்து வந்தால் கட்சிக்கு மதிப்பிருக்கும். சொல்வதைச் சொல்லி விட்டேன்; இனி பண்டிதர் பாடு. அவர் கட்சி பாடு!

* இரா. சண்முகத்தேவர், எம்.பி.யு. கருதிச்சி.

? அரசு எவ்வளவு கொடுத்தாலும் ஊழியர்கள் திருப்பி அடைவதில்லையே?

! அதான் முதல்வர் சொல்லி விட்டாரே, 'தூ' க் தூ' க் குளியலாட்டோம்; இதற்கு மேல் எவ்வளவு வளவள முடியாது என்று...

* சிவ. சண்முகம், கருகை.

? இத்தி நுகர் சத்துடன் விவதா அரசியலில் குறிக்கப் போகிறாரா?

! அப்படித்தான் போம்ப வகுமைமாகப் பேசுக, பேசுக; திரைமாகிலை குறித்து விட்டான் போசுக! போசுக!

* எம். சண்முகம், திருச்சி.

? சமீபத்தில் உங்களுக்கு எரிச்சலூட்டிய சம்பவம்?

! தங்களில் ஒருவரைப் பாதிக்கும் எந்த ஒரு விஷயத்துக்கும் கோபத்துக் கொண்டு, சைவனாகப் பங்களிசு திறுத்தி, போக்கு வாதத்துக்கு இடைஞ்சல் செய்யும் அரசு பஸ்டினாவாகனின் போக்கு, எனக்கு மட்டுமல்ல, பன் பவனிகள் அத்தனை பேருக்கும் எரிச்சலூட்டியே செய்யும். இதனால் பன் ஓட்டுனர் - நடத்துனர்களின் பிரச்சனைகளை நாம் அடைசிவன் செய்வதாகாது. 'பரிசாரம் காண வழி இதுவாய்' என்று நான் சொல்கிறோம்.

* என். பெனிட்டோசுமார், திருப்பூர்.

? மேல்திவைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு இன்னும் பாடப் புத்தகங்கள் அளவற்றும் கிடைக்கவில்லையே...

! தெரிந்தால் ஒரு வாக்தறுதியாக இதைக்



* வி. கு. ச. கதவுகள் ...

கூலிச் சிபுராணாவுக்குத்
தேவ.சி. கதவு
தூக்கிப்பட்டுவிளக்கு?



* கான் வித்தி விண்ட்



... 2000 年 10 月 1 日



¹⁰ Le galeone *Papa* del 1580.

[illegible]

* *Agave americana* L.

செல்லாது சி3 கட்டமைப்பு சி3ஃசு
லாம்!

* எஸ். சத்தீர், பரணவங்கோட்டை.

2. எதிர்க்கட்சிகளினர் தாடாசூதனத்தால் பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கப் பவற்றுடிக் கிட்ட னாள்; என்று பிரதமர் பேசியிருக்கிறாரே?

! இல்லியேயே இருந்தும் தாடாளான்
நந்துக்கே வராத பாகுத்தான் இப்படிப்
பெருமிக் கிறார்!

* தே. மகேஸ், சங்கராபுரம்.

1. 'இந்திய வரிக்கெட். அணிக்கு ஸ்ரீகாந்த் காங்கிரசு வேண்டும்' என் தொடர்பு முதுகில்லா?

1. யார் கண்டது, இப்போது 1 மீ மீக் கொ' வீரக்க பங்குக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள தன்மை, உயரமும் பரிசுதரம் கருவாதிதி யில் ஆளம் நிறையேதி அறும் பாகத்தால் தெரிவித்து!

* டி. செந்திமயலசுவாமி, மதுரை.

7. 'பழக்கங்காரச்செய்தல் கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறேன்' என்னிறையே சீ. என். பாண்டியன்?

1 இவர் ஒருவரைக் காட்டிக் கொடுத்தால் இவருக்குத் தெரியாமல் மீளாய் பத்து பதுக்கியவர்கள் உருவாவார்கள். பதுக்கிய, அன்பு நாட்டுக்கொள், உறுதியுடன் பணம் ஆகியவற்றாக ஆதாயமிடலாக உள்ள துறியினையே உருவாக்கக் கூடுவ. சிறந்த சிபாரிசுதான் - தொழில் கொள் கைகளால் அரசு கவனிப்பேற்பதுதான் புத்தி சாலித்தனம். அதற்கு முயற்சி மேற்கொள் ளாவிடுவான் பண்புமன்.

* தரமல் கண்ணல், பெருங்குடி. *

? அப்பாணி, துன்பு விவகாரம்
என்ன? அது ஸ்ரீ. பி. ஐ. விதாரிப்பதன்
எப்படி விவகாரமாகி விடும்?

! அம்பாளியின் கீழவன் திருவனங்கல் பல வண்டிகளைப் புதித்திருப்பதாகத் தந்தச் சாட்டு. பொய்யு நம்பப்பாணம் காணமாக அந்த வண்டிகள் வெளியே வர பாம்பேடைகள் திருவன அழிப் வாய்ப்பாகப் பின்னலியல் இருந்து உதவியிருப்பதாக அம்பாவி வட்டாரம் என்னி. கோயம்புகொண்டிருக்கிறது. அம்பாவி என்றெயல் கொண்ட அவரு தூத்து மலையின் ஒருவர், வாய்ப்பானவக் கொண்டு செல்வத

திட்டம் போட்டதற்கு இதுவே காரணமாக இருக்கலாம். அம்பாஜி பிரதமரிடம் சொல்வாக்கு பெற்றவர், அதனால் அவரது பொருளாதாரக் துறையில் கண்டு கொள்ளப்படுவதில்லை. மகாராஷ்டிர முதல்வர் பவாருக்கு வாய்ப்பு இருக்கலாம் என்ற. அதனால் கொடை நலநிதி கேஸில் மகாராஷ்டிர போலீஸ் அம்பாஜிக்கு எதிராகக் கீழிடமாகச் செலும்படும். எனவே மகாராஷ்டிர போலீஸிடமிருந்து பிரதமரின் ஆதரவுக்கு உட்பட்ட ஸி. பி. கு. க்ருத் கிணை மாற்ற நலநிதி அக்ரெது. அம்பாஜிவைக் காப்பாற்ற ஸி. பி. கு. க்ருத் கிணை நலநிதி கண்டு பிடிக்க மாநிலிலிருந்து இவர் ஈழம் தான். அம்பாஜியின் நன்றியைப் பூமித்திரேஷ்டுக்கு ஏராளமான திதி உதவியும் செய்த முடியும். இவ்வ அம்மை பாவலாகப் பிசம்பரின் கிணையங்கள். கண்டை கண்டையோ எப்பதிபோல். 1999 பி.பி.

* தலைவர், அமைச்சர்.

1 சத்தியவாணிமுத்து, ஆவடி அருணா ஆலோசனாக்குறி. கு. க. கதவுகள் திறக்கப் பட்டனவையே?

சத்தியவாண முதலியவர்கள் தீண்டாமை நெருக்கடி அடைந்தவர்களைக் கண்டு, ஆயுதம் போய்போய்விட்டவர்களைப் பார்த்து, 1914 ஆம் ஆண்டில் ஆயுதம் கையெடுத்துப் போகிறது. கருணமலையா மொழிகளில் மாற்றுக் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்தெடுத்து, ஆயுதம் கைக் கொடுத்த பாய்போர், தி.க. செளரியாமல், அமைத்தவர்கள் எல்லாம் போய்ப் போய் வேண்டிய இடங்களுக்குப் போய்ச் சென்றனர். தி.க. அடங்கிய பிறகு - தி.க. கருணம் திறக்கப்பட்டன என்பதால் இர.க. ஆயுதம்.

* தன. இ. பதிவு செய்யப்பட்டது.

நாமல் கண்ணன்,
219, முதல் திணை,
இந்திரா தகர்,
பெங்களூர் - 560 032.





கல்கி

1989 ஆகஸ்ட் 20

மலர் 48 இதழ் 3

கக்ல ஆவணி 4



கிரிக்கெட் வீரர்களுக்குக் கொடிய தண்டனை!

பேரீட்சிபோரில் போகும் குண்டை விடப் பெரிய குண்டாகத் தங்கிப் போட்டு விட்டது கிரிக்கெட் கண்டிரோல் போர்டு! செல்சாக்கார், பரிசுதேவ், சலீசாங்கிரி, அனாசுத்தியம், கிரண்மோத், அருண்வாசர் ஆகிய ஆறு பேரும் இன்னும் ஓராண்டுக்கு எந்தவிதமான கிரிக்கெட் மார்ட்டினும் கைத்து கொணரக் கூடாது என்று தடை உத்தரவு போட்டு விட்டது! இதுதவிர அவர்களுக்குத் தவிர ரூ. 25,000 அபராதம் வேறு, வேறு ஆறு கிரிக்கெட் வீரர்களுக்குத் தவிர ரூ. 15,000 அபராதம் மட்டும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அபராதம் செலுத்தவில்லையவர்கள் இவர்களுடைய வினைவரட முடியுமாது ஒரே குற்றத்ததத் செம்மதற்கு ஆறு பேருக்கு மிகக் கடுமையான தண்டனையையும் வேறு ஆறு பேருக்குக் குறைந்த தண்டனையும் விதிக்கக் காரணம். முதல் ஆறு பேரும் அனுபவஸ்தர்கள், விஷயம் தெரிந்தவர்கள் என்பதற்கு கிரிக்கெட் கண்டிரோல் போர்டு.

கிரிக்கெட் கண்டிரோல் போர்டின் தீர்ப்பும் தண்டனையும் கிரிக்கெட் ரசிகர் களை ஒரு கோடு இருவிய் ஆழத்தி விட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஓராண்டுக்கு ஆடப்பட விரும்பும் கிரிக்கெட் டல்ஸுக்குத்: கிரிக்கெட் உலகமே சோனப் இழக்கும்.

'கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்கள் தங்களை ஒரே கட்டவுள் போல திகைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; தங்களை வரலும் தட்டிக் கேட்கவே முடியுமாது என்று எண்ணு கிறார்கள்; எனவே கட்டுப்பாடு இழந்து தாறுமாறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆகவே, இந்தக் கடுமையான தண்டனை தேவையதான்' என்று சிலர் பேசுகிறார்கள்.

இன்னொரு பக்கம், 'அவர்கள் செத்துத் தவறையானதும் இந்தனை கடுமையான தண்டனை தேவையதா? இது எதிர்கால சாம்பியன்கள் உட்பட, ஒட்டு மொத்தமாக அனைத்துக் கிரிக்கெட் வீரர்களின் உற்சாகத்தையும் குறைத்து விடாதா?' என்று பலர் கேட்கிறார்கள்.

இந்த இரண்டு வாதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டதான ஒரு விஷயம் உண்டு. அனைக் கவனிப்போம். கிரிக்கெட் என்பதே கட்டுப்பாடுகள் நிரம்பிய ஒர் ஆட்டம்தான். அதை ஆடுவோருக்குக் கத்த வீரமும் கங்க கட்டுப்பாடும் அவசியத் தேவையன். அம்பலர் அவுட் தரவிட்டால் கூட, தான் ஆட்டமிழந்ததாக கணர்த்தால் பெலிவியனுக்குத் திரும்ப வேண்டிய உன்னதமான தாரமிக தெறிக்கை உண்டாக்வே கணவான்களின் ஆட்டம் அது, எனவே, கட்டுப்பாடு இழந்து கிரிக்கெட் வீரர் வரலும் நடந்து கொண்டக் கூடாது என்பதில் இரண்டாவது கருத்துக்கு இடமில்லை.

ஆனால் கட்டுப்பாடு என்பது எதில்? எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்பாடு? என்பன வற்றைக் கவனிக்க வேண்டும். வினைவரட்டு வீரர்கள் மார்ட் ஆடிக் கொண்டே இருக்கும் போது, பத்திரிகைகளில் எழுதுவது சர்க்காரசனைக் கெடும்பும், வீரர்களைக் களைத் தொற்ற லீக்கும் என்பதாகும். அதில் கட்டுப்பாடு அமல்படுத்தலாம். ஆட்டக்காரர்கள் காப்ப டுக்குப் பூண ஒத்துணைப்பும் தரவேண்டும் என்பதில் கண்டியும்பு காட்டலாம். திறவெறி கொண்ட தென்னாப்பிரிக்காவுடன் கிரிக்கெட் மார்ட் ஆடிக் கூடாது என்பதில் கட்டாயக் கண்டியும்பு தேவையதான். ஆனால் அமெரிக்காவுக்கும், கனடாவுக்கும் போய், சில நற்பணி களுக்குத் தவறும் தோக்கிக், அகிசாரபூர்வமற்ற சில மார்ட்களை ஆடி, அங்குள்ள இத்தி வர்களையும், இதர ஆசிராக்களையும் கவிய்விப்பதில் என்ன தவறு? இதிலென்ன கட்டுப் பாடு வேண்டியக் கிடக்கிறது? அப்படி ஆடும் போது இவர்கள் அதற்காகக் கொஞ்சம் பணம் வாய்க்கிக் கொண்டு திரும்பினால்தான் என்ன குடியுருகிப் போய்விடும்த்? இத்தி வர்களுக்கு ஆடவேண்டிய ஒரு கட்டமைவைப் பூர்த்தி செய்யாமல் அவர்கள் இதில் ஈடுபட்டு விடவில்லையே? ஒய்வு காலத்தில்தானே போய் ஆடினார்கள்?

ஆட்டினையப் போலத்தான் வினைவரட்டு தீர்வாகத்திலும் - சட்டபிட்டங்களும் கட்டுப்பாடுகளும் நியாயமான அளவில் இருக்க வேண்டும். அளவுக்கு மீறிய கட்டுப் பாடுகள், அவற்றை மீறி தடக்கவே தூண்டும். தேவையற்ற கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி, வினைவரட்டு வீரர்களைக் கத்திரையாக உலவ விடுவதே தங்கது. இல்லையெனில், வினை வரட்டுத் துறையிலும் தொழிற்சாலை அரசியல் தோன்றும்!

தமிழ்த்து நாடுகள்கைப் பெற்ற
தாமென்று குயிலேயு பாய்ந்தா. — பாரதிதாசு

**இரு வித அனுகூலங்களுடன்
உங்கள் குழந்தையைப் பள்ளிக்கு
அனுப்புங்கள் !**



**ருசி +
ஊட்டச்சத்து
கொண்ட
பானி மிக்ஸ்.**

[illegible]

பாடலியிலுள்ள நுபாசிலைக் காண்க.

* டாக்டர் சந்திரா பாலாஜி

† $\text{H}_2\text{O} = 1.0$, $\text{H}_2\text{O} = 1.0$, $\text{H}_2\text{O} = 1.0$

مکتبہ اہل بیت

சென்னை - மதுரை

平海六期(1986) 侯光慈 侯光

பெரிய பூங்கா

2. *Chlorophyll a* and *b*

2000-2001



ஒரு தொகுதியிலிருந்து தேர்தலுக்குப் போட்டியிடும் இருவர் ஒருவரை ஒருவர் வசைபாடுவதைக் கேட்டுத்தான் தமக்குப் பழக்கம். ஆனால் திருச்சிராப்பள்ளி தொகுதி ஒன்றிலிருந்து எம். எல். சி. தேர்தலுக்குப் போட்டியிட்ட இருவர், ஒரே காரில் சென்று பிரசாரம் செய்தார்கள்! அந்த இருவர் - காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த கே. வி. ஸ்ரீனிவாச ஐயங்காரும் ஐயப்பன் கட்சியைச் சேர்ந்த டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளையுமே. கே. வி. எஸ். அந்தாணைய் க்சியிட் கார் ஒன்று எவத்திருந்தார். பெட் ரோம் செலவைப் பகிர்ந்து கொண்டு குறைப்பதற்காக, அவர் நாராயணசாமி னையும், அதில் ஏற்றிக் கொண்டு பிரசாரம் செய் தார். தேர்தலில் கே. வி. எஸ். ஜெயித்து எம். எல். சி. ஆனார்!

பூறு வருடங்களுக்கு முன் கோடியாலம் வாகுதேவ ஐயங்காரின் ஒன்பது குழந்தை களுள் ஒருவராகப் பிறந்தார் கே. வி. எஸ். தந்தை இளம்பயிலேயே காலமானதால், வாலிபப் பருவத்திலேயே இவர் குடும்பப் பொறுப்பைச் சுமக்க வேண்டியதாயிற்று. அண்ணா ரங்கசாமி சுதந்திர இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிட, மருதூர் கிராமத்தின் கட்டாந் தரை பூமியை வளம் கொழிக்கும் ஆளிகளாக மாற்றும் முயற்சியில் இறங்கினார் கே. வி. எஸ். இதை வெற்றிகரமாகச் செய்ததில் சுதந்திர இயக்கத்திலும் பங்கேற்றார்.

காங்கிரசு இருபுறமும் கால்வாய்கள் அமைப்பது, கட்டளைக் கால்வாய் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவது போன்ற பணி களில் கே. வி. ஸ்ரீனிவாசன் காட்டிய முனைப்பு ராஜாநிலையக் கவர்ந்தது. அவரைத் தேர்தலுக்கு திற்கச் சொல்லி

காங்கிரசுக் கால்வாய்களுக்குக் காரணமானவர்

ணக்குவித்தார். எம். எல். சி. யான கே. வி. எஸ்., அடுத்த தேர்தல் நடக்கத் தாமதமான தால் பதவி துறந்து தமது தனியார் டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். ராஜாஜுக்கு மேலவைமீல் இடம் செய்து கொடுத்தார்.

விவசாயத்திலும் அரசியலிலும் மட்டு மின்றிக் கல்வித் துறையிலும் கே.வி.எஸ், ஸாக்கு நிறைவு அடுபாடு. விவசாயிகளிடம் குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கச் சொல்லி அவர் வற்புறுத்திய அதே நேரத்தில் அவர்கள் தொழிலையும் மறந்து வீடக் கூடாது என்று எச்சரிப்பார். ஸ்ரீரங்கத்தில் பெண்கள் பள்ளி ஒன்று துவங்கினார். திருச்சி நேஷனல் கல்லூரியின் தீர்வாகக் கவுன்சில் உறுப்பினராகி, பல புதிய துறை களைத் துவங்கச் செய்தார்.

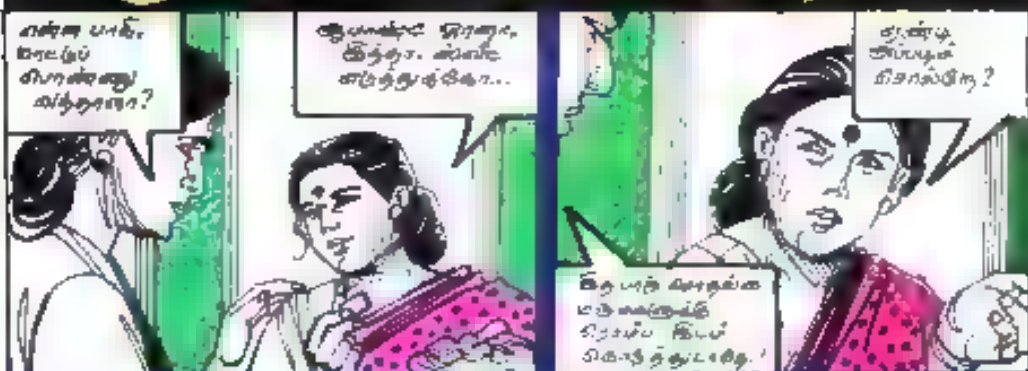
கோடியாலம், துருமபம், வெகு ஆசாரமான குடும்பம். இரப்பினும் கே. வி. எஸ்ஸின் பார்வை விசுவமாக இருந்தது. வாரத் தோறும் அவர் வீடு தேடி வந்தவர்கள் திருச்சி செஷன்ட் ஜோனஸ்பன் கல்லூரியின் கிறிந்துவப் பாத்திரியார்கள்! மகாத்மா காந்தி, நேருஜி, ராஜேந்திர பிரஸாத் போன்ற பெரும் தலைவர்களும் தெற்கே வரும்போதெல்லாம் தவறாமல் கோடி யாலம் இல்லத்திற்கு விஜயம் செய்வார்கள். மருதூரை அடுத்த பெட்டவாய்த்தலை யில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை உள்ளது. இன்றும் இப்பகுதி வாழ் விவசாயிகளுக்கு உதவி வரும் இவ்வாலைவை திரிபாணித்தத்தில் கே. வி. எஸ். ஸாக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு.

1987 - இல் கே.வி. ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கார் காலமான போது மருதூர் - குளித்தலை - முகிறி பகுதி விவசாயிகள் திரண்டுவந்து, தங்கள் பகுதியில் ஒரு பசுமைப் புரட்சிக்கு வித்திட்ட பெரியவருக்கு அஞ்சலி செலுத் தினார்கள்.

— பிரபா சம்பத்.



பிராம்ப இடம் கொடுக்காதே!



என்னை பாக், என்னைப் பிராம்பனுக்கு வந்ததா?

ஆயாக்கே பிராம்ப, இத்தா. என்னை வந்ததுக்கோ...

ஏன்டி அப்படிச் சொல்லுறே?

இது பாக் பிராம்பை மட்டுமல்லாமல் பிராம்ப இடம் கொடுத்ததுக்கோ...

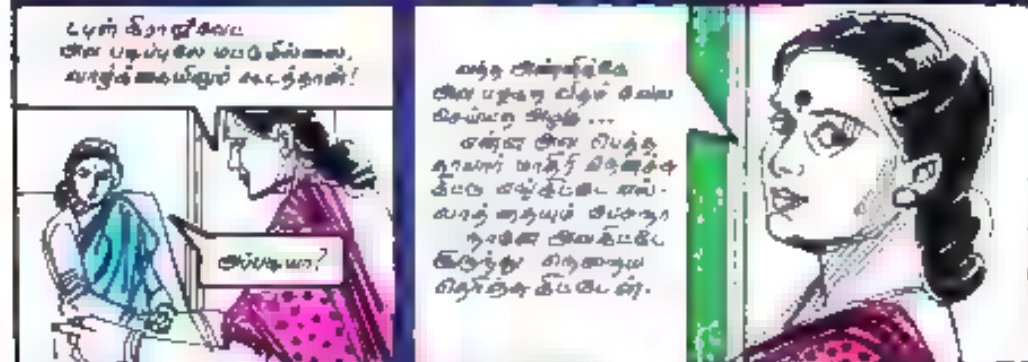


அப்படிச் சொல்லுறே பிராம்ப, என்னை வந்ததுக்கோ...

அவ்வளவு வித்தியா எப்படிச் சொல்லுறே...

கவியாசனமே வந்த இத்தா வந்ததுக்கோ...

அப்படிச் சொல்லுறே, என்னை வந்ததுக்கோ...

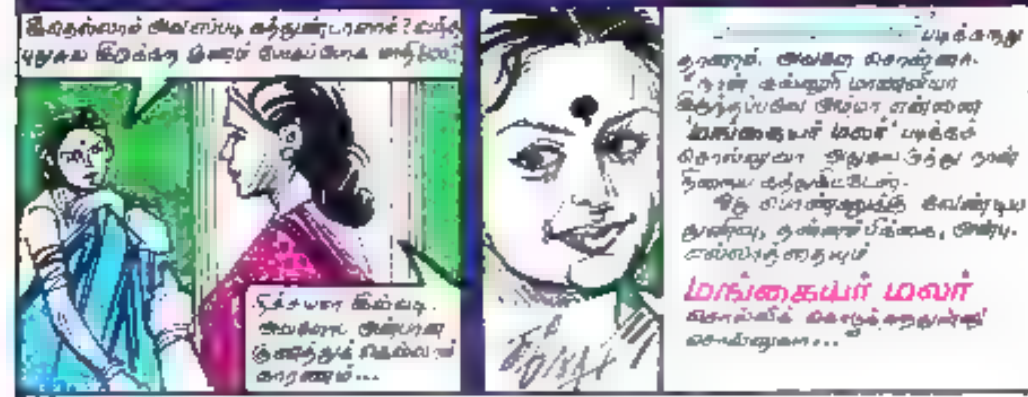


உயர் பிராம்பை அப்படிச் சொல்லுறே, வந்ததுக்கோ...

வந்த அப்படிக்கோ அப்படிச் சொல்லுறே... என்ன அப்படிச் சொல்லுறே... வந்ததுக்கோ...



அப்படி?



இத்தா, என்னை அப்படிச் சொல்லுறே? வந்ததுக்கோ...



வந்ததுக்கோ... அப்படிச் சொல்லுறே... வந்ததுக்கோ... வந்ததுக்கோ... வந்ததுக்கோ...

உயர் பிராம்ப இடம் கொடுத்ததுக்கோ...

மங்கையார் மலர்
வந்ததுக்கோ... வந்ததுக்கோ...

3/10/82

“பதினாறு வருஷங்...”

இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்புதான் படுத்த படுக்கையாய் இருப்பதாகத் தகவல் வர, அத்தனையும் பார்த்துப் போய்ந்தேன். மணிமாமா தான் அவர்களுக்கு ஒத்தாசை யாக ஒருவராக காய்மாய்த் தங்கியிருந்தார். அறுபனதுக்கடந்தவர். பொன்மலைரயிலேயே வொர்க்குப்பிய டிபோர் மேனாவிருந்து ரீடைமரானவர். துறும்பிச் கூட்டத்தில் மகன் ரகுனைச் சரியாகப் படிக்க வைக்க முடிய வில்லைய. திருச்சிவிலேயே அற்ப சம்பளத் தில் ஒரு மில்லில் சேர்த்திருந்தார். கல்யாண வயதிலிருந்த மகன், “உன்னைப் பிடி என்னவென் பிடி” என்று சபையச் சம்பளத்தில் அளரவாழ்வு கழுவ முடியாத நிலையில், நிரந்தர விருத்தாளியான ஆயத்தமானவ அவர் கையில்கொது போனதால், அது அடிச் சடி சேர்த்துக் கொண்டு தொல்லைப் படுத்தும்.

மணிமாமா பரோபகாரி, எங்களுக்குத் தூரத்து ஏறலினொன்றாலும் அவர்தான் அத்தனக்கு ஆறுதலாய் அடிக்கடி வந்து பார்த்துப் போயினார். அப்போதுதான் அப்படி தான் - ஒரு வராக காலமாய் இருந்திருக்கிறார், தான் போனவுடன் சொன்னார் “அத்தை உடம்பு ரொம்ப மோசமாததான் இருக்குடா மூர்த்தி. எப்போன்று கொல்வ முடியாது போலிருக்கு. அத்தனையைக் கரை போட்டுட்டுப் போயிடலாமனுதான் காத் துண்டு இருக்கேன். நீ வந்ததான் வந்தாய். இரண்டு நாள் இருந்து பாத்துட்டே போவ யாம். ராத்திரி நேரம் ஒண்ணு உடக்க ஒண்ணு ஆனா எனக்குக் கூண்டை நேரிலே கூட்டவும் தெரியவே... ஆனந்தமா சனியன் வேறு படுத்தறது. நீ இருந்தா ஒத்தாசையா இருக்கும். இரண்டு நாள் பார்ப்போம். நிலைமை இப்படியே இருந்தா எதிர் விட்டு சபைச் விட்டே நத்த டிபார்ட் வாய்க்கி எழுதிச் சூடுத்துட்டுப் போவோம்... நத்தி விடைச்சலும் சட்டிஞ்சு கெம்பி வந்துட வாம்” என்றார்.

மூன்று நாட்களும் அத்தனையில் உடல் நிலை அப்படியே இருக்கலே அக்கம்பக்கத் தில் பார்த்துக் கொள்ளக் கொல்லிவிட்டு அளரமனதோடு மணிமாமா கெம்பி தானும் திரும்பினேன்.

அப்போதிலிருந்தே தத்தியை எதிர்ப் பார்த்திருந்தவன் தான். இப்போது இரவில் வந்திருந்த தத்தியைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு போகித்தேன். புறப்படி வேண்டிமே என்று இருந்தது. இரண்டு தானைய ஆயில் டீர் என்று அகலத்ததில் உடம்பு அக்கக்காக வலிந்தது. மிகவும் சோர்வாய்ப் படுத்துக் கொள்ள மாட்டோமா எனக்

கெடுத்தியது. “சட்” டெனக் கெம்பி துண்டிய எண்ணக்களை உடல் உபாதைகளும் சற்று சோம்பலும் சேர்த்து எழுமிடாமல் அழுத் தின.

கடிகாரத்தைப் பார்த்தேன். மணி ஒன்பது நூற்பது மாயுயிலிருந்து தெருவையப் பார்த்தேன். சில்லென்று ஊதக்கார்து உடலை தடுக்கியது. தூரத்தில் தெருதாறில் என்னவாயமா நுகர்ப்பு. இப்போது கெம்பி முடியுமா என்ன? எப்படியும் மணி மாமா வந்திருப்பார். ஒரு நாள் முன்பே உட வந்திருக்கலாம்!

“இப்படி அளாதுலா இருக்கிறாளுக்குச் சேய்மறு எமக்கிரியை ஒரு பெரிய யாகத்துக் துக் கெமாண்டா மூர்த்தி.”

— எப்போதோ மணிமாமா சொன்னது ஞாபகம் வந்து வேதனை தந்தது. போகிக் காலம் சிரமத்தோடு சிரமமாகக் கெம்பி விடலாமோ. எப்படியும் சேவும் வரை போய்விடலாம். அங்கிருந்து விருதாசலத் துக்கு பஸ் இருக்க வேண்டும். ஆத்திரி விருந்து விருத்தாசலத்திற்குக் செல்லும் துண்டும் துடியுமாய் சாவுவதில் பஸ் துக்கிப் போடுவதை நினைத்துக் கொண்டு மனை சற்றுப் பின் வாங்கியது.

சரி, இங்கிருந்து பாண்டி மார்க்கமாக மாயவரம் செல்ல பஸ் இருக்குமா எனப் பார்த்தேன். திருவள்ளுவர் அட்டவணையைத் தேட ஆயின் “டீர்” எப்பையத் திறத்தேன். அது அப்போதுதான் கண்ணுக்கு அந்த “மேய்க் டிராபிள்” பட்டது. ஆம், இதை எப்படி மறந்து போனோம்! தானை பட்டு வாடா செல்ல நகலமை ஆபிரிவிருந்து கொண்டு வந்திருந்த ஆயின் ஊழியர்களுக்கு எம் காசோலை. தானையே பேசுங்கிங் மாற்றிப் பட்டுவாடா செல்லாவிடில் பிரச்சனைகள் வரலாம்.

அப்படி அவசர ஆபத்திற்குக் கைபெழுத்த கைப் போட்டுப் பக்கத்துத் தெருவினுள்ள கிணார்க் தாகரா ஸாமிடம் கொடுத்த விட்டுக் கூட கெம்பிபாசென்று மணத்தில் ஒரு பாதி சொல்ல, “பண விலகாரம் ஏதாவது எடுத்துத் தப்பாய் ஆகிவிட்டால் சிக்கலில் மாட்டி விடும் என்று மறு பாதி சாமர்த்தியமாக ஒக்கி அடக்கியது.

பீனாட்டி அம்மான் ஒத்தாசைக்கு ஆனில் யாமன் அவன்னைப் படுவார்களை என்ற கைகை வாட்டினாலும், உடனே கெம்பி ஆயத்தமில்லாத உடம்பின் சிரமம் சின்ன சேதர்ப்புக்களைப் பூதாசாரமாகக்கித் துழப்

சுகிலி கார்த்திகேயன்

யிவது.

"இப்படி ராத்திரி பத்துமணிக்குத் தத்தி வந்திருக்க வேண்டாம்" என்று எரிச்சல் பட்டேன்.

"ஏன்டி, நான் இப்படிக்குழம்பின் டிருக்கேன்.... பேசாம இருக்கிறேன்... நான் எப்ப கிளம்பலாம்னு சொல்யென்" என்று இளம்புரிவாத கோபத்தோடு மனவியிட மிருந்து பதிலை எதிர்பார்த்தேன். ஏதாவது சாதகமான பதில் வரலாமா என்று காத்திருந்தேன். பெச்சைக் காணோம்.

"செக்கறது காதல விழவலா? எப்போது போய்த் தொலைவுச்சே" என்று கத்தியபின் பாத்ரூம் பக்கத்திலிருந்து வந்தவன். "ஏன் கத்தறீங்க... சித்தே தன்னிப் போங்க" என்ற படி ஹாலின் மூலையில் சென்று உட்காரத் தான். சரி நீங்க கிளம்பறதுன்னா கெம் புங்கோ.... நாளை இருநாள் பங்குதும் மாமிசை வரச் சொய்லி. குழந்தைகளுக்கும் எனக்குமா ஏதாவது செஞ்சுக்கிறேன்," என்றான்.

"போதாததற்கு இது வேறா" என்று என் னீயென். நாளை பங்குதும் மாமி வரும் வரை குழந்தைகள் காப்பி டிபன் என்று எங்கு போவாரிகளென்ற கவலை பிடித்துக் கொண்டது. எட்டரைக்கு ம்கூட பன் வேறு வந்து நிற்பானே? குழந்தைகள் என்ன செய்யும், பாவம்? இவன் எப்படியோ உமானித்துக் கொள்வானென்று நோக்கி னாலும், கெம்ப இயலாமல்கூடச் சாதக மான காரணம் கிடைத்தாற் போல ஓர் அன்புமான் ஆறுதலோடு நாளைக் காலை கெம்பலாமென்று தீர்மானித்தேன்.

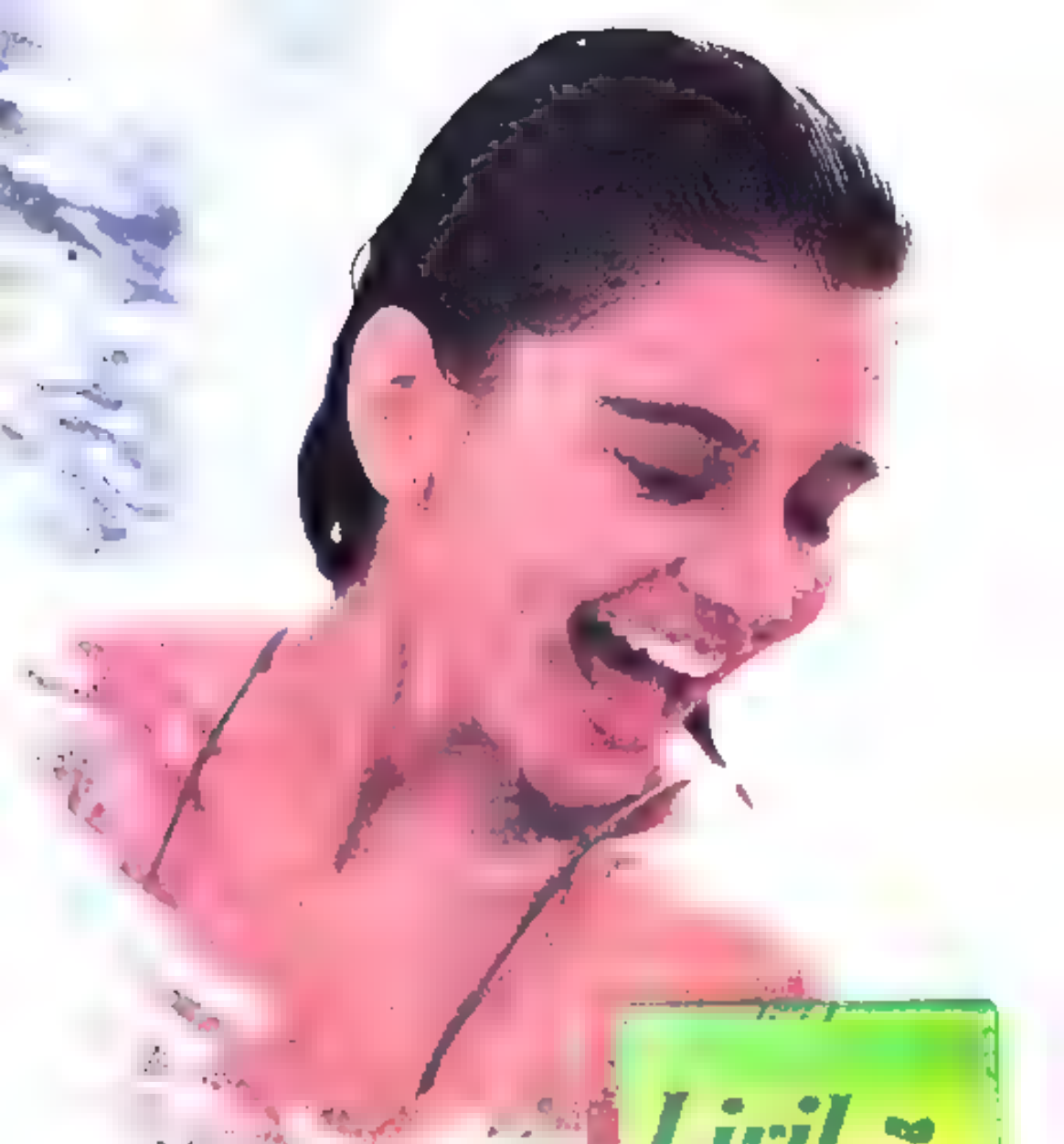
"ஏன் கிளம்பலையவான்னா?" என்ற வசிட்டம்.

"இத்தனையும் கவக்கண்டு எப்படி கிளம்பறது? விடிவுகதான் கெம்பறது" என்று மேலாக அலுத்துக் கொண்டு, அயர்ந்து ஊங்கிப் போனேன்.

விடிவாகை, சூற்ற உணர்வு விவ்வரூப மெடுத்து ஆட்ட, தாது மணிக் கே எழுத்து, நாகராஜன் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி அவரீடம் டிராபிட்டை ஒப்படைத்துவிட்டு, பங்குதும் மாமிசையும் கையோடு அழைத்து வந்து வீட்டில்விட்டுவிட்டு பஸ் நிலையம் நோக்கிப் பறந்தேன்.

மூக்கியமான நேரத்தைத் தவற விட்டு விட்டதில் மனக்காட்சி இடித்துக் கொண்டே இருக்க, தொடர்ச்சியாக பன் கிடைத்த போதும் திருக்களா டுர் செரும் போது மத வம் மூனாகிவிட்டது. எல்லாம் முடிந்தி த் தமோ என்வலோ என்று பாயாய்பா ன் சன்வடுத் தெ ளுமா அன த்தேன்.

தாரத்திலிருந்தே விட்டைப் பார்த்தபடி ஓட்டமும் நடைபுமாய் நெருங்கினேன். ஆட்கள் நடமாட்டமோ, கிரிசைகள் தடப் பதற்கான அறிவுறிகளோ வீட்டின் முகப்பில் தென்படவில்லை. எல்லாமே முடிந்திருக் குமோ என எண்ணியபடி சென்றான்.



கிளுகிளு பரவசக் களி:
லிரில் புத்துணர்வுக் குளி!



லிரில்
புத்துணர்வு சோப்

மணம் குளிரும் ஷலுமிக்கைப் புத்துணர்ச்சி

கோகுலம்

செட்டிமார்
இசுடூலி

பக்த
நந்தனார்

16 பக்கவண்ணப்
படங்களை



கதை: ஆனந்த்
படம்: வினா

எனமில் ஈர வேஷ்டியை உதறிவபடி மணி
மாமா வெளியே வருவதைப் பார்த்தேன்.
அப்போதுதான் குளித்ததற்கு அடையாள
மாக வாழ்க்கைத்தளையில் நீர் முத்துக்கள்,
வேஷ்டியைக் கொகவி உதறிவபடி நிரும்
பியவா தான் வருவதைக் கவனித்து விட்
டேன்.

செருமியபடி பூஞ்சையான குரலில் பெரி
யார், "மூர்த்தி அத்தை போய்ச் சேர்த்தாச்
செப்பா, எதைக்கு ராத்திரி பத்து மணிக்குத்
தான் கத்தி விடைச்சது. நெத்திக்குன்று
பார்த்து ராதவிற்கு எதட் ஷிப்பிட்ட. அவன்
விட்டிலே இவ்வே. என்க்கா மூச்சு
கிணறிண்டு ஆஸ்தமா அவஸ்தை. மாத்தி
வாஸை விழுங்கித் தூக்கம் வராம புரண்
திண்டு இருந்தேன். அப்பதான் என்
பொண்ணு எழுப்பித் தந்தி வந்திருக்
தண்ணா. உடிலே கிளம்பலாமனா, எனவிலே
சுப்பா காசு இல்லாம இருந்தது. சரி நயல்
கிண்டு இருந்தா நேரத்துக்குப் போக முடி
யாதுன்னு பக்கத்து வீட்டுச் செட்டியானைப்
பொய் எழுப்பினேன். என்னையா தூக்கத்
திலே எழுப்பித் தொந்தரவு பண்ணேன்னு
புறம்பு வய்னு விழுந்தாலும், விஷயத்தைச்
சொன்னவுடன் பணத்தைத் தூக்கிக்
கொடுத்து எப்படி ஆஸ்தமா தொல்லை
யோ! இந்த இருட்டிலே போவீர்னு நன்
னாவாஸை விட்டு ஸ்கேஷன் வளை எனக்
கெளில் கொண்டு விட்டு விட்டு வரும்படி
சொன்னார். மாகாணைப் பத்திரமாக
இருக்கச் சொல்லிட்டுக் கிளம்பினேன்.

"தெய்வாதினமா பள்ளிரண்டு மணி
மூச்சு விடைச்சு, மாவாஸப் வந்து. ஆங்கே
விடுத்து பஸ்ஸைப் பிடிச்சு, விடியறத்துக்கு
முன்னாடி இங்கு வந்து சேர்ந்துட்டேன்.
நீலாதி பாலம் ஒண்டியா கடை பட்டாம
களை மறுவாஸலாய் ஒத்தாளை பஸ்ஸு
பிடுக்கா. இருந்தாலும் நம்ப மறுவாஸு
இருந்தாலே ஒரு தெம்பு. ஏதோ ஆண்ட
வந்தாமப்பா என்னை அவஸ்தைப்படுத்
காமல் கொண்டு சேர்த்தான்....

"பாலம் நீ ஒரு கோடியில் இருக்கிறவன்.
எனக்குத் தந்தி எப்ப விடைச்சுத்தா என்ன
யோ.... ஒடிவந்திருக்கே.... மீசாட்டுக்கு
ஆறுதலாய்த் தூக்கம் விசாரிக்கட்டுக் குளிக்
கப்போ.... கண்ணப்பா இருக்கும்" என்றார்.

உழுத்தலோடு உள்பே துழைந்தேன்.
நாவாரத்தைக் கழுவிவிட்டபடி இருந்த
நீலாதி அம்மான் நிமிர்ந்து வந்துட்ட
யாடா மூர்த்தி... அதைக் காவம் முடிஞ்சு
பொக்கடா... மூச்சுக்கு மூச்சு "தான் போயிட்
டாலும் எவ்வேளாரும் வந்து சேரற மட்டும்
எடுத்துடாதீங்கோ.... மூர்த்தி எல்லாம்
தூரத்திலிருந்து வாரவான்... பதறிண்டு வரு
வான் முடியுமா பாக்காள் பொச்சென்று
வாருதற்படப்போறான்" என்று புலம்பினேன்
இருந்தா, என்னி தெருவானதாலே மயச்
சுண்டு இருக்க முடியலேடா மூர்த்தி" என்
றான் குரல் தழுதுழுக்க.

பீறிட்டுக் கொண்டு வந்த அழுதகையை
என்னால் அடக்கமுடியவில்லை.

பந்தாபை 'DREAMFLOWER'

எங்கே வேண்டுமானாலும் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய தண்ணீர் பாட்டியங்கள்.



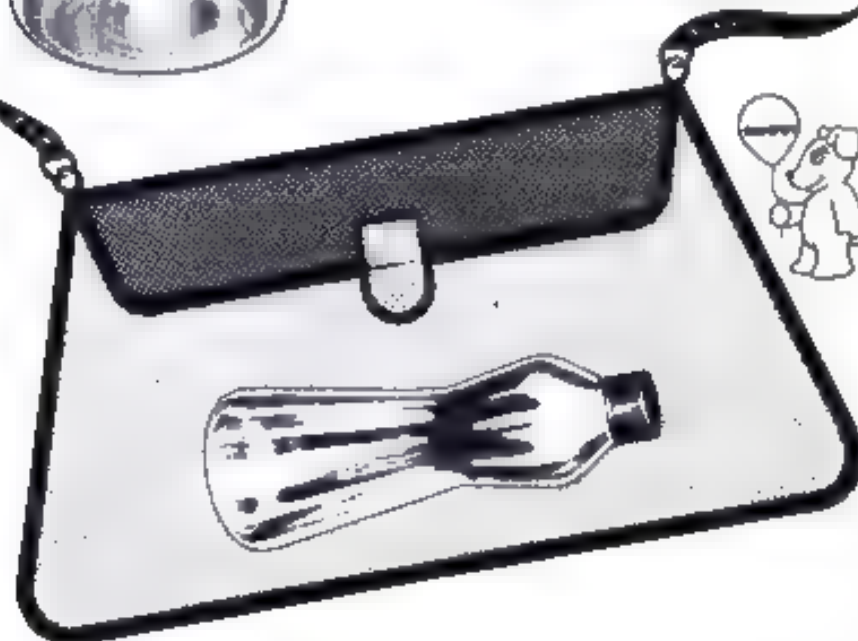
உங்களுக்குத் தேவையான, கத்திரை நறுத்திரை தண்ணீர் போதுமில் செல்லக்கூடிய எடுத்துச் செல்லக்கூடிய, உங்களை அன்புப்படுத்துங்கள் அவற்றுக்கு கொள்கக்கூடிய, அழகிய வடிவமுள்ள பாட்டியங்கள். எடுத்து அக்கலாசை, கிரிஸ்துவாசு, அன்னை மரிட்டா கொள்கக்கூடிய (ரிசெப்பன்ஸரி) பாட்டியங்கள் வெளிநாடு உங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அற்றமைய.

ஸ்ரீமேல் பாட்டியங்கள் தூய்மை, அன்புப்படுத்துவது, உன்னைவிருப்பத்தை பரிசீலித்து காண்பிப்பதையு. உன்னைவருவது உன்னைவிருப்பத்தை பரிசீலிப்படுத்துவதற்கு அற்ற தருதியும் தூய்மை வாய்ந்ததையு. நெடியவருவது, உன்னைவிருப்பத்தை, உன்னைவிருப்பத்தை வசதிவாய்ந்ததையு.

உன்னைவிருப்பத்தை தூய்மை தருதியு வாய்ந்ததையு.



பெல் இண்டஸ்ட்ரியல்ஸ் என்ஸ்புர்ட் பரகமேஸ் பரகமேஸ், மீமிடெட், வேலு மரடி, ஸ்காம்பிலா கார்ப்பரேஷன். உ, வேலு தேவகாசாதி ராஜா, மலையாளம், சென்னை - 600 006. தொலை - 73768, 74980 73038.





திருவிழா மாதிரி இது. செலவு பண்ண யார் யாரோ. பத்து நாட்கள் வேடிக்கை இன்ன மும் திரவில்லை... பொழுது போகக் கொஞ் சம் வேடிக்கை பார்க்கலாம் என்று இருந்தது.

பிரதமரத் செல்வத்தாறி பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீஸ் ம. வி. யில் பலதரம் பார்த் திருக்கிறான். "என்ன நிறம்... என்ன அழகு" என்று விவந்திருக்கிறான். கண்டி வால் இரத்தம் வரும் நிறம். ஆரஞ்சுப் பழச் சருமம். ம. வி. யில் பார்க்காத நாளில்லை. ம. வி. யில் காட்டும்போது யார் என்று அவருக்கு முன்பெல்லாம் தெரியவில்லை. கிருஷ்ணவேணி - பஞ்சாயத்து போர்டு பள்ளியில் எட்டாவது படிப்பவள் - ஒருநாள் சொன்னாள் - அவர்தான் பிரதமர் என்று. அப்போதிலிருந்து ம. வி. யைப் பார்க் கிற போது பிரதமர் வந்தால், செல்வத்தாறி சட்டென அடைபாளம் கண்டு கொள்வான். "அவ்... பிரதமர்" என்று முணுமுணுத்துக் கொள்வான். பிரதமர் இன்னாரின் மகன் என்பதை அறிந்தபின் அவருக்கு இல்லை

பிரதமர் வருகை பற்றிக் கிராமத்தில் பத்து நாட்களாய்ப் பேசக். செல்வத்தாறிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. மாரியம்மன் பூச் சாட்டு மறுபடியும் வந்துவிட்டது போலிருந் தது. மாரியம்மன் சாட்டுக்களை நவைக்குத் தள்ளிவிட்டு கொடுக்காது. அ. ப. கொடுக்காத



சுப்பிரபாதிமணியன்

சத்தோஷமாகவே இருந்தது. என்ன பிறப்பு, வளர்ப்பு, செல்வச் செழிப்பு, உயர் குடி வளம் என்று ஆச்சரியம் கொண்டிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட பிரதமர் அவளின் கிராமத்திற்கு வரப்போகிறார். அவளின் குடிசை உள் செருவுக்கு வரப் போகிறார். ஏதாவது பெண்ணாலும் பேசுவார். பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று உள்ளூர்ப் பெரியவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள்.

எனக்கி பாளையத்தில் நெறலிகாப்படரில் வந்து இறங்குவாராம். பல நெறலிகாப்படர்கள் ஊர் மேல் சரீபமாய்ப் பறக்கின்றன - புழுதி பரப்பி, புஷ்பக விமானமாய், சப்த மெழும்பாமல், சிவீமாவில் தேவர்கள் வரும் வாகனங்கள் போன்று எதுவும் அவருக்கு இல்லையா? என்று செல்லத்தாரியும் நினைத்துப் பார்த்திருக்கிறான். அந்த மவராசனுக்குத் தெரியாததா, நமக்குத் தெரியப் போகுதா... கவரட்டும்...

இரண்டு நாட்கள் முன் ஒத்தினக மாநிலி எல்லாம் நடந்தது. எனக்கி பாளையத்தில் புழுதி பரப்பி நெறலிகாப்படர் ஒன்று வந்தது. போலீஸும், உயர் அதிகாரிகளும் வந்தனர். பிரதமர் போன்று இருவர் வந்தார். அவர் நடக்கும் நெருவில் நடந்தார். அவர் எவ்

கெல்லாம் திற்பார், பேசுவார் என்று கணக்கிட்டு நின்றார்; பேசினார். எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று சத்தோஷப் பட்டுப் போனார்.

"செல்லத்தாரி... பிரதமர் இந்தத் தெரு விலே வரப் போறார். வார் வீட்டுக்கு வேணா போவார், உங்கிட்டே வந்து ஏதாச்சும் கேட்டா சரியா, மரியாதையா பதில் சொல்லுமோ..."

"சரிங்க... ஆனா அந்த மவராசன் எந்த பாளையிலே போவார், ஈ, ஹி, ஹிலே அவர் பேசற பாளையம் என்ன...?"

"அவர் என்ன பாளையம் பேசினாலும், அதைத் தவிரிலே சொல்ல ஆளுங்க இருப்பாங்க... சரியா பதில் சொல்லு..."

"சரிங்க... சட்டுன்னு டீட்டுக்குள்ளே பூந்து சாப்பாடு சாப்பிடற மாநிலியெல்லாம் ஈ, ஹி, ஹிலே காட்டறாங்களே..."

"ஆமா... எதுக்கும் கோழிக் கொழம்பு வெக்க வை, தவாரா!"

"நான் எங்கெங்கு போவேன் கொழிக்கு - ஈ ர ச க கடை ஹிலே...?" - சுற்றி இருந்தவர்கள் சிரித்தார்கள்.

"ஊ... கம்மா கொ... உன் வீட்டிலே வந்து கொழிக் கொழம்பு நிக் கறங்கு அவருக்கு நேரமெல்லாம் இருக்கா..."

— இதைச் சொல்லவந்தவர் களை நினைக்க நினைக்கப் படிமெடுத்தது அவருக்கு. எவ்வளவு போலீஸ் ஈரர்கள், எவ்வளவு டிட்மாஸ் ஹீதர்கள். ஒரு மனிதனைக் சுற்றி இவ்வளவு பேர்களா? இங்றே இப்படி எவ்வளவு நிறுமனிதர் வரும் நாயில் படிப்படியிருக்கும்? தலை கற்றுப் அளவுக்கு இருந்தது.

எனக்கி பாளையத்திற்கு அந்தப் பறம் ஏதோ தொழிற்சாலை வரப் பாவதாக எல்லோரும் பேசிக் கொள்வது செல்லத்தாரியுக்குத் தெரியும். ஒரு நாள் தன் மகன் பொல்லாரங்கத்திடம் கூடச் சொன்னான்:

"ஏண்டா... எனக்கி பாளையத் திலே ஏதோ பெரிசா தொழிற்சாலை வரப் போகுதாம். குண்டு, வெடி



அவா குல்தி துஷகக் கிவரணுப்
பேரெய்கில் குடா... மண்ணுல்து
பிடி சேவல் குறு...!

பெல்லாம் பண்ணுவாங்கனாம்...
நீயும் போய்ச் செரேன்... எத்தனை நாளாக
மில்லுவே எட்டு ரூபா சம்பளத்துக்கு
அளவவே. ஏதோ சர்க்காரு தொழிற்
சாலைங்கறாங்க...

"அம்மா... அது பேட்டரியில்லே... அது
உலை... அது சாத்தி சம்பந்தமானது...
"என்ன எளவோ..."

"நின்று வெடித்துண்டு மாதிரி என்னென்
னமோ செய்வாங்க. ஒடம்புக்கு ஆகா
தாமா... மெல்ல மெல்ல சாவு வரும். பக்கத்தி
லிருக்கிறவர்களையும் விடாதாமா... கரச
நோய் மாதிரி ஆளை அரிச்சக் கொண்டு
போடும். பொறுக்கிற குழந்தைங்க கண்ணு
நில்லாமே, கால்கை நில்லாமே பொறக்
கும். பூளை வளர்ச்சி இருக்காதுண்டு நிறை
யச் சொல்றாங்க...

"அப்பறம் அது எதுக்கு...?"

"விஞ்ஞானம்தான்..."

"என்ன விஞ்ஞானமோ...?"

"அதெல்லாம் இங்கே வந்தால் நாமெல்
லாம் ஊரைக் காலி பண்ண வேண்டியிருக்
கும். இப்பவே எளச்சி பாணையும் காலியா
விடுச்சுத் தெரியுமா...? நம்மனை எப்ப காலி
பண்ணச் சொல்வாங்கடீவோ...? அதனாவ
தான் இதெல்லாம் வரக் கூடாதுண்டு
போராட்டம் பண்ணாங்க சில பேர். நம்ம
சென்பகராமன் பைலன் கூட அந்தப்
போராட்டத்திலே முக்கியமான ஆளுதர...
அது சம்பந்தமான போராட்டத்தில்தான்
அவரை தொழிலிலே போட்டுட்டாங்க.
முணு மாசத்துக்கு மேலாச்சு. இன்னும்
வெளியே வுடையே... என்ன ஆகுமோ...?"

"அப்போ... நம்மனையும் காலி பண்
னச் சொல்லுவாங்கனாம்...?"

"சொல்லவாம். நாலு கிராமம் காலி
யாவிடுச்சு. நம்மதும் பண்ணணும்னா பண்
ணித்தான் ஆகணும். ஆனால் பணம் குடுப்
பாங்க..."

"பணம் குடுத்துக் காலி பண்ணச்
சொன்னால் பண்ணிட்டாப் போச்சு. நமக்
கென்ன இருக்கு பெரிசா? ஐயும். காலி
எடமும் தானே... கரச கொஞ்சம் தால்தியா
கெட்டா இந்த ஐரை வுட்டுட்டுப் போயி
டலாம்... எத்தனை தலைமுறைக்கு இங்கே
கஷ்டப்படுறது...?"

"ஆனால்... வழக்கமா விக்கரைத் விட
பாதித்துக் கூட மிஸை தரமாட்டாங்க..."

"அப்பறம் என்னத்துக்கு...? ஆமா வர்ற
அந்த மகராசன் பணம் குடுக்கத்தான் யர்
தாரா...?"

பொன்னுரங்கம் சிறித்துக் கொண்டான்.
"போராட்டமெல்லாம் நடக்குது பாரு...
அது சம்பந்தமாதான்..."

"அம்மா, நல்ல தண்ணிக்குப் போக
ணும்னா போயிட்டு வந்து... நானைக்குப்
பிரதமர் வாரப்போ எங்கேயும் நடமாட்ட

அருள்வாக்கு



பக்தி செலுத்துவதால் முக்தி
விடைத்து விடுமென்று சொன்னால் நாம்
செலுத்தும் அந்தப் பக்தியே நேராக
முக்தியைக் கொடுத்து விடுகிறது என்று
அர்த்தமில்லை. நாம் செல்விற எதுவுமே
தானாக எந்தப் பலனையும் தருவ
தில்லை. பலன்களைத் தருகிற பலந்தா
வாக ஈசுவரனே இருக்கிறான். அவன்
தான் பாப புண்ணியம் பார்த்து
எல்லாருக்கும் எல்லாப் பலனையும்
கொடுக்கிறான். அவ்விதத்தில் நாம்

முடியாது. போனாத் திரும்பி வர்ற வரைக்
கும் நிச்சயமிருக்காது.

பொன்னுரங்கம் செகண்ட் ஃபிப்ட்
வேலைக்குப் போகையில் சொல்லிவிட்டுப்
போனான். குடிநீருக்குப் போகிறவர்களைக்
கூடத் தடுத்து நிறுத்திச் சிரமம் தருவார்
கனா என்பது குறித்து ஆச்சரியமாகவே
இருந்தது செல்லத்தாவிக்கு. இருந்தாலும்
போய்விட்டு வந்து விடலாம் என்று இரு
மணி குடங்களையும் எடுத்துக் கொண்டாள்.

உண்ணி கிராமத்தில் விடைப்பது உப்புத்
தண்ணீர்தான். அந்த வாயில் எவக்க முடி
யாது. எளச்சி பாணையத்தில் சம்பமாய்த்
தொழிற்சாலை வருகிறது என்று பிரமாத
மாய்க் குடிதண்ணீர் வசதி. எளச்சி பாணை
யத்திற்குத்தான் நல்ல தண்ணீருக்கு - குடி
நீருக்கு - செல்ல வேண்டும். இரண்டை
மையுங்கள். ஐம்பதை எட்டிய தள்ளாத
வயதில், மெல்ல மண் குடங்களுடன் நடந்து
போய், கொண்டு வருவான். அளத்து நிதான
மாய்த்தான் மொண்டு தண்ணீர் தாகத்தைத்
தணிச்ச வேண்டும். கொஞ்சம் அதிகம்
தாகம் என்று நிதானமில்லாமல் ஊற்றிக்
கொண்டால் அவ்வளவுதான் - பக்கத்து
ஃட்டில் ஒரு சொம்பு கடன் கேட்க வேண்
டும். பத்து ரூபாய் கடன் கேட்பது போல்
ஒரு சொம்பு தண்ணீர் கேட்பது. எல்லோர்க்
கும் அசௌகரியம்தான்.

நடக்க நடக்க தடை நீண்டு கொண்டே
போவது போலிருந்தது. கால்கள் சலித்தன
செல்லத்தாவிக்கு. மண்குடங்கள் எவ்வளவு

பண்ணுதிர பக்திக்குப் பலனாக அவன் பரமசிவனுப செய்து, ஞானத்தை கிட்டு, அந்த ஞானத்துக்குப் பலனாக மோகாநுபூதியைக்கொடுக்கிறான். ஆக, பலன் தருவது தான் பண்ணும் பக்தியே அவன். அதற்குப் பிரதியாக அவ்வரன் செய்யும் கிருணபதான் பலனைத் தருவது.

பக்தி நிஜமானதாக இருந்தால் பக்தி பண்ணுவதில் அந்தருப் ப்ரதியே எதிர்பார்க்க மாட்டான். ப்ரதி ப்ரயோஜனம் எதிர்பார்க்கும் விட்டால், அது விவாபாரம் தானேயொழிய பக்தி இல்லை என்பதே பாகவதாதி நூல்களில் சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி பக்தன் ப்ரதி வேண்டாமல் இருந்தாலும் இவனிடமிருந்து நிஜமான பக்தியைப் பெற்றுக் கொண்ட பகவானுக்கு மனக் கேட்டுமா? அதனால் அவன் கிருண பண்ணத்தான் பண்ணுவான். ஞானத்தை அதுகரணிக்கத்தான் செய்வான். பக்தனை மனஸாரத்தினின்று விடுவித்து மோகாநுபூதி சேர்க்கத் தான் செய்வான்.

— ஐகத்தகு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாடிகள்.

கனம் கனக்கின்றுன்! எனச்சி பாணையத்துத் தண்ணீர் தொட்டி பக்கம் அடுத்தது. அணிந்த போது, போலீஸ்காரர்கள் குடத்தில் என்ன என்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டனர். தண்ணீர் எடுக்க அந்ததைக் கொண்டு போது கடில் வாங்கிக் கொள்ளுமாம், குடத்துக்குள் ஈகவிட்டு அவசியம் பார்த்தனர். குடத்தை வாங்கி அவசர கதியில் சீழ் போட்டு உடைத்து விடுவார்களேனா என்ற பயறும் இருந்தது அவளுக்கு. அவர்கள் குடங்களைக் கொடுத்த பின்னும், பயத்தால் குடங்கள் ஈககளினிருந்து தழுவி விடக் கூடாது என்று பதறினான் செல்வத்தாயி. துன்பவேளை அப்படி எதுவும்துக்கவிடுவன. பயத்தால் தழுவிவிடுவது விட்டால்பொன்னு ரங்கம் சத்தம் போட்டாலும் போடுவான். தண்ணீர் பிடித்துக் கொண்டு இளம்புகையில் போலீஸ்காரர் ஒருவர், செல்வத்தானையைப் பார்த்துச் சத்தம் போட்டார். "நானைக்கு இந்தப் பக்கம் வந்துராதே, எழும்பு கூட மிகுதது. இந்த வயசிலே தண்ணீர் எடுக்க சத்தேன்னு சொன்னாயார் தம்புவா? போ, கெழும்!"

பயத்தால் மிகுகிருவென்று கால்கள் தடுக்க நடந்தான் செல்வத்தாயி.

கால்கள் வலியெடுத்தன. கால்களினிருந்து வலி மெல்ல மெல்ல ஏறிக் கொண்டிருந்தது. தெவலிகாப்படி வந்து ஏறக்கற எட்டும்பு டாங்க் டாங்க்கா தண்ணியை நெய்த்தில கொட்டறாங்கனே. நமக்குக் குடிக்கத் தண்ணியே கெடைக்க மாட்டேன்கு. எத்தனை வருஷம் இந்தக் கஷ்டம்

படந்து? மூக்க அடக்கற வயசும் வந்துடுக்க. இன்னமும் இந்தத் தண்ணீருக்குக் கஷ்டம் தரலியே. இவியே எனச்சி பாணையத்திலே வெடிருண்டுத் தொழிற்காணை எதுக்கு? இவியே எதுக்கு நாமெல்லாம் எடத்தை வேறே காலி பண்ணித் தானும்..." செல்வத் தாயியின் கோபம் ஆகாரம் அளவு வந்து நின்றது.

மீதி சட்டெனப் பரபரப்பானது. மாரியம்மன் கொலிய முனையில் பிரதமர் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். சுற்றிலும் செக்கூரிட்டி ஆட்கள். உள்ளூர் அரசியல் பிரமுகர்கள். நிண்ணையின் மேல் ஏறி நின்று பார்த்தான் செல்வத்தாயி. தெரியவில்லை. பரபரவேன்று ஓடிவந்த யாரோ. பிரதமர் நாகமணி விட்டில் இருப்பதாய்ச் சொன்னார். செல்வத்தாயி "அப்படியா?" என்று சொல்லிக் கொள்ளையில், இன்னொருவன், "என்ன இருக்கு... சாம்பி, குடேன்னு" கேழ்வரகுக் கஞ்சியை காலங்கி குடித்திக் கிட்டிருக்கிறாராம்..." என்றான். - விவப் பாரிக்குந்தது செல்வத்தாயிக்கு. மதிர்ந்த மீட்டு சங்கமி வந்தான். நன்றாக அவங்கரம் பண்ணியிருந்தான். நல்ல பட்டுப் புடைவைகளைக் கட்டியிருந்தான். திருவிழாவுக்குப் புறப்படுகிறவன் போல், கறவுக் கல் யானத்திற்குப் போகிறாற் போல் இருந்தது. செல்வத்தாயி கிறித்த தன் புடைவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டான்.

"என்ன பட்டுப் புடைவையும், பொட்டும்..." செல்வத்தாயி மெல்லக் கேட்டான்.

"பிரதம மந்திரி வாரார், இல்லியா...? வந்து சட்டுன்று நம்ம கூட பேசினார் போட்டோ புடிப்பாங்க, சீமீமா புடிப் பாங்க, டி. வி. காரங்க புடிப்பாங்க. அப் புறம் டி. வி. மிலே காட்டுவாங்க கொஞ்சம் கமாராவாச்சும் நாம் இருக்க வேண்டாமா..."

செல்வத்தாயிக்குப் பொறி தட்டியது. குடிசையினுள் என்றான். உள்ளிருந்த மண்ணுங்களை எடுத்து வந்து வெளியில் எவத்தான் ஒரு தடம் நல்ல குடி தண்ணீர் மட்டும் இருந்தது. அது விளக்கி விடக் கூடாது. இன்னாது எனச்சி பாணையம் போக முடிவாது. இனி தானைக்குத்தான். எனவே தானை வார நூக்கிறவையாக வைத்திருக்க வேண்டும். இன்னொரு மண் பாத்நிரத்தை எடுத்து வந்து அந்த மண் குடத்தை புடினான். கடைசியில் பார்த்தால் ஏழெட்டு மண் பாத்நிரங்களால் விட்டன. மண் பாத்நிரங்கள் முன்னால் உட்கார்ந்தான்.

தியரென் வீதியில் பரபரப்பு அதிகமானது. ஜவங்கள் திழுதிழுவென்று ஓடி வந்தார்கள். பிரதமர் வந்து கொண்டிருந்தார். சுற்றிலும் செக்கூரிட்டிகளும். அரசியல் பிரமுகர்களும். கூச்சல் ஆரவாரம். எங்கே ஐக்க கூட்டம் தன் மண் பாத்நிரங்களை

வெயிலாம்ப உடைத்து. துலாம்சம் செய்து விட்டுப் பொய் விடுமோ என்ற பயமும் இருந்தது செல்வத்தாவிக்கு. ஆனால் அவன் மண் பாத்திரங்களுடன் குடிசைக்கு முன் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்தவர்களே சற்று ஒதுங்கி தடக்க ஆரம்பித்தனர். எல்லோரின் பார்வையிலும் அவன் பட ஆரம்பித்தான்.

பிரதமர் கைகப்பியபடி வந்தார். கைவி விருத்த பூமாஸலகனையும், துண்டுகளையும் மக்கள் மேல் எறித்து கொண்டே வந்தார். செல்வத்தாவினின் குடிசை முன்பு துடைத்திரன் அடைத்துக் கொண்டாலும், செல்வத்தாவி பானகவகரின் முன்பு உட்கார்ந்திருப்பது தெரிந்தது. பிரதமர் குடிசையை நோக்கி வந்தார். உடம்ப் மேல்வலில்கி வழிவிட்டது. இப்போது செல்வத்தாவி அலையலின் பார்வையிலும் பட்டான்.

பிரதமர் அவன் முன் இருந்த மண் பாத்திரங்களை நோக்கி வந்தார். புதுவங்கனை உயர்த்தி என்ன என்பது போல் பார்த்தார். செட்டியரிட்டிகள் அவசரத்துடன் முன்பு வடித்தனர். பிரதமரின் கைகை அவர்களைக் கூட்டுப்படுத்தியது. செல்வத்தாவினின் பக்கம் சென்றார்.

கைகளைக் குவித்து "வணக்கம்" என்றார். செல்வத்தாவினின் முகத்து உட்கார்த்த படியே "வணக்கம்" என்றான்.

"எப்படி உன்மீர்கள்? ரேஷன் குழுவாகப் பிடைக்கிறதா? அணுகுறி ஆலை வந்தால் உங்களுக்குத் தொத்தரவு இல்லை யல்லவா?" என்றார் தன்னமான ஆய்விவத்தில். அவரின் நிறத்தையும், உடல் வானையும் பார்த்துக் கொண்டே விருத்தான் செல்வத்தாவி. அவசர அவசரமாய் ஒருவர் தமிழில் பிரதமர் சொன்னதைச் சொன்னார். செல்வத்தாவி எதுவும் பேசாமல் நின்றான். மொழிபெயர்த்தவர் மீண்டும் கேள்வியைச் சொல்லி விட்டு, "பதில் சொல்லுமோ" என்றார். செல்வத்தாவி திதானமாய்.

"எப்பவும் கஷ்டம்தான்... கஷ்டமில்லாமோ

மனுஷ ஜீவனம் இருக்க முடியுமா?" என்றான்.

மொழிபெயர்ப்பாளர், "எல்லாம் விடைக்கிறது; அது ஆலை பற்றி ஆட்சேபனை எதுவுமில்லை என்கிறான்" என்றார்.

பிரதமர் வேகாய்ப் புன்னகை செய்தார். "இன்னிக்கு என்ன சாப்பாடு செய்தீர்கள்?"

பிரதமர் தன் கேள்வியை இத்திக்ருத்தித் துடிப்பினார். மொழிபெயர்ப்பு நடந்தது. "வழக்கமா கேள்வரகுதான்... நாளைக்கு ஞாயிற்றுக் கெழுமை. கறியும் தெல்லு சோறும்..."

அவன் வீட்டில் கறிக் குழம்பும், அரிசி சேதமும், சாப்பிட அளவுக்கிறான் என்றார் மொழிபெயர்ப்பாளர். டி. வி. கேமராக்கள் இயங்கின. போட்டோக்கள் பளிச்சிட்டன. "சாப்பிடும்நன்றி. இன்னொரு நாளைக்குச் சாப்பிடறேன்..."

"நாகவணி வீட்டுலே துறா சாப்பிட்டா?"

"ஆமா... நான் யார் வீட்டிலும் சாப்பிட்டு வேன். சாமானியன்தானே..."

"தண்ணீருக்குத் தாங்க கஷ்டம். தினமும் முத்து மால் இத்த வயலிலே நடக்கிறேன்..."

என்ன சொல்றா அம்மா?"

சென்றுக் குடத்தை எடுத்துக் காண்பித்தான் செல்வத்தாவி... ஒரு மொய்கில் இருந்த தண்ணீரைக் காட்டினான்.

"நீங்க அத்தியமா வீட்டுலே தண்ணியாக்கம் சாப்பிட்டும்தான் என்கிறான்" என்றார் மொழிபெயர்ப்பாளர்.

"தண்ணி கஷ்டத்தைப் போக்காமெ பக்கத்து ஊர் வெடிதுண்டு தொழிற்சாலை வெல்லா..."

— செல்வத்தாவி சேத்த குரலில் சொன்னான் கதிரிவத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு. வாரோ கட்டளைவிட்டார்கள். டி. வி. இயங்குவது நின்று.

"அவன் என்ன சொல்கிறான்?" பிரதமர் செல்வத்தாவினின் முகபாவத்தைப் பார்த்த படியே கேட்டார்.

"ஒன்றுமில்லை... இருக்கும் இடத்தைக் காலை செல்வச் சொல்லிச்சொ... தலைமுறை தலைமுறையாய் இருந்த இடம் என்கிறான்."

சேரலென்று பலர் இடம்பெயர்ந்தனர். செல்வத்தாவினை மறித்தனர். பிரதமரிடம் வாரோ போகலாம் என்றனர். பிரதமரும் சரி என்று கிளம்பினார். செல்வத்தாவிக்கு முன்னால் வலிமைவான மனிதர்கள் பலர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். கும்பல் பிரதமருக்குப் பின்னாய் போனது. புழுதி அவன் மூச்சைச் சிரமப்படுத்தியது. சட்டென ஒரு பூடன் கால் தள்ளலிர் இருந்த குடத்தை மிதித்தது. பனாரென்று குடம் உடைத்து நீர் தளரவில் இறங்கியது.

கணவன்: இன்ன தலைமுறை செல்வ முன்னேறிடுக்கவிரிவே. எப்படி? மனைவி: அடுத்த வீட்டு மாலி காய்ப்பிப் பொடிதான் இரவல் கேட்பான். அவ லுக்கு வாய்ச்சிக்குக்கும் புது மருமகன் அவர் அவசரமாய் புறப்பட வேன் டியிருக்கு! கொஞ்சம் டிசாக்ஷன் கொடுக்க'ன்று கேட்டு வாய்க்கிட்டுப் போறா.

— கரம்.



பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 20
பறவைக் குஞ்சுகள்

கொ

ரும்பாணூர்
லி கு த் த
வாணிபண்ட
வா னை நக
ருக்கு வந்த
பு தி தி து.

சோழ நாட்டின் தீர் வனம் அவனை ஒரு ஆச்சரியக் கூடில் அழைத்திருந்தது. கொடும் பாணூர்ப் பக்கத்தில் நதி ஒன்றும், கிடைவாது ஏரிகள்தான் உண்டு. மழை பெய்யும் காலம் களில் ஏரிகள் தண்ணீர் நிறைந்து தழைப்பிடுகொண்டிருக்கும். கோடைக் காலத்தில் காய்ந்து விடும். இம்மாதிரி இரு காலங்களையும் தொட்டுக் கொண்டு தண்ணீர் தழைப்பிடுகழிகளும் கழங்களுமாய் ஒடும் நதிகளும், வாய்க்காலங்களும், கண்ணிகளும் அங்கே இல்லை. தாமரைகளும் செங்கழுந்தும் தழைத்துப் பூத்துக் கொழித்த தடாகங்களை வாணிபிறந்த களில் பார்த்த முடவாது. இவற்றை வெல்லாம் வாணித பார்த்துப் பார்த்து மெய்மறந்து உட்கார்ந்திருப்பான். குவத்து மீதுக்குக் குடை பிடித்த தாமரை இலைகளில் மீது முத்துக்கள் போன்ற தீர்த்துளிகள் அங்கு மிகவும் ஓடிக்களிப்பதைப் பார்த்து மகிழ்வான். கமல மலர்களையும் அல்லிப்

பூக்களையும் வருவன்களுள் கற்றிச் சுழன்று வந்து ஆழப் பாடுவதைக் கண்டதும் பரவாமாறி விடுவான். பொழுது போவதே தெரியாமல் போய் விடும்.

ஒரு சமயம் வானமேயும் குத்தலையும் செம்பியன் மாதேவி அழைத்ததின் பேரில் திருநல்வாத்துக்குப் போயிருந்தார்கள். வசந்த மானிகையில், தங்கிவிருந்தார்கள். செம்பியன் மாதேவியும் குத்தலையும் அடிக்கடி சைவசமயபுரவர்களின் வரலாறுகளைப் பற்றியும், அவர்களுடைய பதிகங்களில் கவித்து சொட்டும் பக்தி ஸத்தைப் பற்றியும் பேசத் தொடங்கி விடுவார்கள். செம்பியன் மாதேவி, மேற்கொழுந்தருளிய நேவராண தம் அருமைக் கணவர் கண்டராதித்தருடன் தாம் கேட்கிற பாத்திரை செந்த வரலாறுகளையும் சொல்வத் தொடங்கி விடுவார். அனாதபெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதில் வானதிக்குச் சிரத்தை இருப்பதில்லை. அனாதக் காட்டிலும் வசந்த யானிகையை சொட்டியிருந்த தோட்டிங்களிலே சென்று பறவைகளின் இனிய சீதங்களாகக் கேட்பதிலும், தடாகத்தில் பூத்துக் குவங்கிய தாமரை மலர்களைக் கற்றி வந்து கொண்

அமரர் கல்கி

டிருந்த கருநில வண்டுகளின் இடப் பீட வரத்தாகப் போட்டியும் அவளுக்கு ஆர்வம் அடிகொடுத்தது. இன்னும் மானிகளின் ஒரு பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்த நதி வெள்ளம் கழி போட்டுக் கொண்டு ஒரு வண்டியும் அந்தச் சுழியினில் அடியிய செக்கச் சிவந்த கடம்ப மலர்கள் கழன்று கொண்டிருப்பதையும் பார்க்க அவளுக்கு மிக்க ஆர்வம் இருந்தது. கொடும்பாளூர் பகுதியில் இம்மாதிரி மனோரம்பமான காட்சி எண்ப் பார்க்க இயலாதல்லவா?



கு தான் மழவரைப் பள்ளாரும் இணைய பிராட்டி குத்தகையும் சுவாரஸ்யமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். வானதி அவர்கள் அருகில் சென்றபோது இணைய பிராட்டி "வானதி! நீ தோட்டத்துக்குப் போ! சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் நானும் வருகிறேன்!" என்றாள். வானதி குதாவத்துடன் துள்ளிக் குதித்து ஓடினாள். தோட்டத்தில் சற்று நேரம் கழி அவ்வத்து விட்டுத் தாமரைக் குளக்கரைக்குச் சென்றாள். குளக்கரையில் வானை மூன்றாறு கொண்டு வளர்த்திருந்த மரங்கள் பல இருந்தன. அவற்றில் நெடியவாந்து பக்ஷிப் பறவித் தழுத்திருந்த இயல்பை மரம் ஒன்றிருந்தது. இயல்பை மரம் பூக்கும் காலம் அது. அந்த மரத்தடியில் இயல்பைப் பூக்கன் உலிர்ந்து பூமியை அடியோடு மறைத்துக் கொண்டிருந்தன. அவற்றின் தறுமணம் கம்மென்று வீசித் தோட்டம் முழுவதிலும் பரவியிருந்தது. அந்த மரத்தடியில் ஒரு பெரிய வெள்ளைப் பெரிய வானதி உட்காரத் தான் அடிமரத்தில் சாய்ந்து கொண்டு மேலும் கீழும் நாலாபுறமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பறவை இனங்களின் இனிய கீதங்கள் அவளுடைய செவிகளில் அருத வெள்ளமாகப் பாய்ந்து கொண்டிருந்தன. அவள் அந்த நான்வரை அருமனில் நிரத இடப் உணர்ச்சி அவள் இதயத்தில் தோன்றியது. அந்த உணர்ச்சி களிப்பு அடிக்கடி பொங்கித் தரும்படி அவள் மேனியெல்லாம் பரவியது. வாழ்க்கை இயல்பை ஆனந்த மயமாக இருக்கக் கூடும் என்று வானதி அன்று வரை கனவிலும் கருதிய நினைவு.

அந்த மரத்தடியிலிருந்து பார்த்தால் சற்றுத் தூரத்தில் ஆற்று வெள்ளம் தெரிந்தது. அவ்வப்போது நதி ஓட்டத்தின் இனிய காட்சிகளையும் அவள் மரங்களின் இடைவெளி வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ஒருமுறை யாரோ ஒரு வானிபன் ஆற்றில் நீலிக் கொண்டிருப்பதும் தெரிந்தது. செ

தி நதிப் பிரவாகத்தில் அவனுடைய பொன் னொளிர் மேனி பாதி தன்னரிதும் பாதி மேலையும் மிதந்த வாய்ப்பு மிக்க காட்சி அவளை உள்ளத்தைக் கவர்த்தது. "சீச்சி! யாரோ இனம்பின்னை ஒருவனுடைய தோற்றத்தில் தனது கவனம் செல்வது என்ன அசட்டுத் தனம்? - நானும், மடம் என்னும் இயல்புகளைத் தன் உடம் பிறத்த செல்வக் களாகக் கொண்டிருந்த வானதிக்கு அந்த எண்ணம் மிக்க கச்சத்தை உண்டாக்கியது. அவளுடைய கண்கள் கட்டுப்பாட்டையும் மீறிக் கண்கள் மீண்டும் இரண்டொரு தடவைகள் நதிப் பக்கம் சென்றன.

வானதிக்குத் தன் பேரில் கோபமே உண்டாகிற்று. அங்கிருந்து எழுந்து போய் விட வாமா என்று எண்ணினாள். அச்சமயம் வேறொரு திகச்சி அவளுடைய கண்ணைக் கவர்த்தது.

அவள் அமாந்திருந்த இடத்துக்கு அருகாமையில், தவகரு மேலே பறவைக் குஞ்சுகளின் கூகறாலைக் கேட்டு திமிர்ந்து பார்த்தாள். அங்கே அவள் கண்ட காட்சி அவளுக்கு ஏக காலத்தில் பரிதாபத்தையும் நினைவையும் உண்டாக்கின.

ஒரு மரக் கிணையில் கண்ணைப் போலப் பிரீத்த இடத்தில் பட்சிக் கூடு ஒன்று இருந்தது. அதில் சில பறவைக் குஞ்சுகள் தலைகளை நீட்டிக் கொண்டிருந்தன. அவ்வதால் "மிதிச்" "மிதிச்" என்று மெல்லிய குரலில் சத்தமிட்டன. அந்தச் சத்தத்தில் பயமும், அபாய அறிவிப்பும், பரிதாபமான அடைக்கல விண்ணப்பப் முறைமையும் கவந்திருந்தன. அவ்விதம் கவந்திருந்ததாக வானதியின் செவிகளில் ஒலித்தன. கூட்டுக்கு அருகில் மரக்கிணையில் ஒரு காட்டுப் பூனை ஏறிக் கொண்டிருந்தது. மென்மென்மையான அது கூட்டை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது!

அதைப் பார்த்த வானதி "ஐயோ! ஐயோ!" என்று சத்தமிட்டாள். அடுத்த கணத்தில், "என்ன? என்ன?" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. யாரோ விதந்து ஓடி வரும் காவடிச் சத்தமும் கேட்டது. வானதி அந்தப் பக்கம் பார்த்தாள். சற்று முன் நதி வெள்ளத்தில் நீதிக்கொண்டிருந்த வானி பந்தான் கரையேறி ஓடிவந்து கொண்டிருந்தான் என்பதை அவள் அறிந்தாள்.

அந்த சமயத்தில் காங்கிருந்தோ இரண்டு பெரிய பறவைகள் வந்து விட்டன. கூட்டைக் கழி அவை கராபுராவென்று சத்திக் கொண்டு வட்டமிட்டன. அவை அக்குஞ்சுகளின் தாயும் தகப்பனுமாகவே இருக்க வேண்டும். குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றுவதற் காகவே அவை அய்விதம் அவசரமாக வந்திருக்க வேண்டும் என்பதை வானதி உணர்ந்தாள். இரண்டும் தீவ முக்குகள்

உள்ள பறவைகள். மரம் வெற்றில் பறவைகள் எல்லாவை இவைதான் போதும். ஒரு பறவை கூட்டைச் சுற்றி அதிகமாக வட்டமிட்டது. இன்னொன்று பூனைவை நெருக்கி அதை மூக்கினால் கொத்தித் தாக்கும் பாவனையுடன் சுத்தமிட்டது! பூனைவை அந்தப் பறவையினால் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. பூனைவின் வானில் அகப்பட்டால் மறு கணம் அதன் வயிற்றுக்குள்ளேயே போய்விட வேண்டியதுதான். ஆவிரும் தன் குஞ்சுகளைக் காப்பதற்காக அந்தப் பறவை அப்படித் தீர்த்து உடல் போராடியது. தானையும் தகப்பனையும் இரகசியத்தினாலேயே இழந்துவிட்ட வானத்திக்கு அந்தக் கூட்டி மிக்க மனக் கிணை உண்டாகியது.

பூனை சுற்றுச் சுயமாக இருந்துவிட்டுத் திடீரென்று மூன்றுகள் கால் ஒன்றைக் கூட்டின் பக்கம் நீட்டியது. பறவைக் குஞ்சுகள் இருந்த கூட்டில் ஒருமுனைவையும் தொட்டுவிட்டது. வானநி மறுபடியும் அவதிகான். இதற்குள் அந்த வானிபன் நெருக்கி வந்து விட்டான். அவனை அருகில் பார்ப்பதற்கு வானத்திக்கு மிக்க கூச்சமாயிருந்தது. மறு மொழி சொல்ல வரவில்லை. பேசுவதற்கு நா எழவில்லை. எய்க்கென்றுவான் பட்டியின் கூட்டைச் கூட்டிக் காட்டினான்.

அதுவகையில் அந்தப் பெண்ணுக்குத் தான் ஏதோ அபாயம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். வானநி கூட்டிக் காட்டிய இடத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான். மறுபடியும் வானநிவை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்தான். அவனுடைய பார்வையும் புன்னகையும் வானநியின் நெஞ்சத்தை நெரிஞ்செய்து, பறவைக் குஞ்சுகளின் நிலைமையைக் கூட மறந்து விடச் செய்தது.

ஆனால் வானிபன் உடனே அங்கிருந்து விலகந்து ஓடி, மரக் கிணையில் பறவைக் கூடு இருந்த இடத்துக்கு நேரே மேழ சென்று நின்றான்.

காட்டுப் பூனைவை அடட்டினான். அது மேழ குவித்து பார்த்து உருவியது. "பொய் வாத பூனைவாயிருக்கிறதோ?" என்று சொல்லிக் கொண்டே நகரிலிருந்து ஒரு கம்பலைப் பொறுக்கி வேகமாக விட்டெறித்தான். கம்ப பூனைவின் மீது படாமல் அதன் அருகில் மரக் கிணைப்பைத் தாக்கியது. பூனை உடனே தாலி வேறு கிணையில் பாய்ந்து. அங்கிருந்து இன்னொரு அடர்ந்த மரத்துக்குச் சென்று, பின்னர் மறந்து விட்டது.

ஆனால் இதற்குள் வேறொரு விபர்தம் நேர்ந்து விட்டது. பூனைவின் ஒருகால் பறவைக் கூட்டின் முனைவைப் பற்றி இருந்த தழல்வகை? அந்நாள் சிறிது ஆடிப்பொயிருந்த கூடு, வானிபனின் கல்வெறி மரக்



கிணையில் தாக்கிய வேகத்தினால் அதிகமாக நிலைகுலைந்தது. சிறிது சிறிதாக அந்தக் கூடு கிணைவின் கம்பலிருந்து நழுவி வது. முடிதும் நழுவி விழுந்திருந்தால் காட்டுப் பூனை வானிலிருந்து தப்பிய குஞ்சுகள் நகரவில விழுந்து மாண்டிருக்கும்! தல்வவேளை வாகக் கூட்டின் ஒரு முனை கிணைவைக் கம்பலிக் கொண்டிருந்தது. கூடு அதன் இருந்த குஞ்சுகளுடன் மேழ தொக்கி ஊரலாடியது. குஞ்சுகளின் கனறும் ஊரலாடியது. மரக் கொத்திப் பறவைகள் முனைவிடப் பிழியுடன் அவதிக் கொண்டு குஞ்சுகள் இருந்த கூட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தன. காற்று கொஞ்சம் வேகமாக அடித்தால் கூடு நகரவில் விழுந்துவிடும். அவ்வளவு உயரத் திரிந்து விழுந்தால் குஞ்சுகள் பிழைப்பது துரங்கத்தான்.

வானிபன் ஒரு கண நேரம் போகித்தான். முதலில் மரத்தின் மேல் தாலி ஏற அவன் எண்ணிப்பதாகத் தோன்றியது. மறு கணத்திலே மனத்தை மாற்றிக் கொண்டதாகக் காணப்பட்டது.

வானநிவைப் பார்த்து. "பெண்ணோ! என்ன இங்கே வா! கூடு மேழ விழுந்தால் உன் சேனைத் தலைப்பினால் மிகுத்துக் கொள்! இதோ தான் ஒரு நொடியில் நிரம்பி வருகிறேன்!" என்று சொல்லி விட்டு ஓடியான்.

அவன் சொன்னபடியே மிகக் கொற்ப நேரத்தில் நிரம்பி வந்தான். ஆனால் இப்போது அவன் தடத்து வரவில்லை. வானநிவை ஏதிக் கொண்டு வந்தான். வானநிக்கு அவன் என்ன செய்யப்போகிறான் என்பது ஒருவாறு தெரிந்து விட்டது. ஆகையால் அங்கிருந்து அப்பாதி சென்றான். அருகிலிருந்த தாமரைக் குளத்தின் படிக்கட்டை அடைத்தான். சில படியை இறக்கி உட்காந்து கொண்டு வானை மேல் வந்த வானிபன் என் செவ்விரான் என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

வானை மறந்துக்கு வந்ததும் நின்று. அதன் முதுகில் இருந்தபடி வானிபன் பறவைக் கூட்டைக் கவனிப்பான் தாக்கி முன்னால் அது இருந்த கிணைப் பொத்தியே ஐக்கிரைதவாக வைத்தான். தாய்ப் பறவைவும் தகப்பன் பறவையும் இப்போது முன்னவையிட அதிகமாகக் கூச்சமிட்டன.

ஆனால் அந்தக் கூச்சலில் இப்போதுதான் உயர்ந்த மெலிட்டுக்குப்பதாகத் தோன்றியது.

வா

லிபன் பின்னர் திரும்பிச் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். "பெண்ணே! எங்கே போனாய்?" என்று கூவினான். வானதி

பெரிதும் நானம் அடைந்து மெனமாவிர்த்தான். வாலிபன் யானாவின் மீதிலிருந்து கீழிறங்கினான். பின்னர் மறுபடியும் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான்.

வானதி மனத்தில் எதைவோ நினைத்துக் கொண்டாள். அந்த நினைவு அவளுக்குப்

பெரும் வேடிக்கையாகிருந்தது. அவளை அறிவாமல் சிரிப்பு வந்தது. உரத்த சத்தம் திடீர் உடைவென்று சிரித்தான்.

அதைக் கேட்டு விட்டு வாலிபன் குளத்தில் படிக்கெட்டுக்கு வந்தான். வானதியைப் பார்த்து. "பெண்ணே! ஏன் சிரிக்கிறாய்? நீ இவ்வளவு பலமாகச் சிரிக்கும்படியாக இப்போது என்ன நேர்ந்து விட்டது?" என்றான்.

வா

லிபன் சுற்றும் வானதி யின் செவிகளில் விழுந்ததும் மீதிப்படும் மூடப் போலி அவளுக்குப் தெரியாமல் தெரிந்து பெரிசும்

கிற்று. கூச்சம் மூன்றையும் அதிகமாகிற்று. அவளை பறிட்டுப் பார்க்க முடியாதபடியால். அப்பறமும் இப்பறமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"பெண்ணே! ஏன் சிரித்தாய்? கொண் டாட்டாயா?" என்று மீண்டும் வாலிபன் கேட்டான்.

வானதி மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு. "ஒன்று யில்லை நீ பெரிய வீரனா விடுக்கிறாயே என்று என்னைச் சிரிக்கேன். பூணயோடு என்னை மோடுவதற்கு யானையின் பேரில் வந்தாய் அங்கு?" என்று கேட்டான்.

அதைக் கேட்டு வாலிபனும் சிரித்தான்.

"பெண்ணே! அது பூணயானா? நீ போட்ட கக்குரையைக் கேட்டுப் புலியோ என்று பயத்து விட்டேனா?" என்று சொன்னான்.

வானதிக்கு இதற்குள் தன்னிடம் வந்து விட்டது; அவனிடமிருந்த கூச்சமும் உரைத்து விட்டது.

"ஆகா! அப்படியா? புலிக் கொடி பறக்கும் கொழுநாட்டில் புலியைக் காணுதான் உதற்காகப் பலப்பல வேளையும் நீ பாண்டிய நாட்டாயா?" என்றான்.

அதைக் கேட்டு வாலிபனின் முகம் மூன்றைக் காட்டியும் சுற்றி அதிகமாக மலர்ச்சி அடைந்தது.



மணிபம்

தெரியாத உண்மைகளை உண்டாக்கிறது. அவன் பதனாகக் குத்துக்களை உடம்பு பற்றி யானை மேல் ஏறி வந்ததை நினைத்த போதெல்லாம் அவனையறிவாமல் தனக்கு வந்தது. தனக்குத்தானே கிரித்துக் கொண்டான்; பிறகு அதற்காக வெட்கமும் அடைந்தான். அந்த யானைப்பாகனின் அகம்பாவத்தைவும், கொடும்பாளூர் என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே அவன் முகத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு போய் விட்டதையும் எண்ணியபோதெல்லாம் அவன் பேரில் கோபம் உண்டாகி வளர்ந்தது. மொத்தத்தில், அந்த யானைப்பாகனைப் பற்றி அடிக்கடி நினைவு வந்து கொண்டிருந்தது. இது தவறோ என்ற சந்தேகமும் கூடத் தோன்றி அவனை மிகவும் வருத்திக் கொண்டிருந்தது.



குதல்வத்துக்குத் தமது தமக்கையைப் பார்த்துப் பொன்னியின் செல்வர் வரப் போகிறார் என்று அரண்மனையில் பேச்சாக இருந்தது. கோழ நாட்டின் கண்ணிப்பாக விளங்கிய இளவரசரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் அரண்மனைப் பெண்கள் எல்லாருக்கும் இருந்ததுபோல் வானதிகும் இருந்தது. அதற்குச் சத்தரீப்பம் எவ்விதில் விடைக்கவியலும். இளவரசர் வந்து விட்டார் என்று பேச்சாக இருந்ததே தவிர, அவர் அந்தப்புரத்துக்குள் வரவேயில்லை. இவர்கையில் சங்கோசம் திணறத் தானதியோ மற்றத் தொழிப் பெண்களைப்போல் சத்தரீப்பத்தை உண்டு பண்ணிக் கொண்டு போய் அவரைப் பார்க்க விரும்பவியல்லை. திருநல்வத்தை விட்டு இளவரசர் புறப்பட்ட அன்றைக்குத்தான் அரண்மனை மேல் மூடத்தில் நின்று வானதி பொன்னியின் செல்வரைப் பார்க்க நேர்ந்தது. அவர் யானையின்மீது ஏறிப் பிரயாணமாகிக் கொண்டிருந்தார். வானதி தன் கண்களை நம்ப முடியவில்லை என்றால், அது சம்பிரதாய வார்த்தையன்று. யானைப்பாகன் என்று தான் எண்ணிக் கேலிப் பேச்சுப் பேசிக் கிரித்து. அதிகாரம் செய்யவும் துணிந்த வானிப்போ இத்த மாதிரியும் போற்றும் இளவரசர் அருள்மொழி வரமுர் என்று கண்டால், வானதி அவருடைய கண்களை எப்படி நம்ப முடியும்? பின்னர், பக்கத் திவிருத்த பெண்களைப் பலமுறை கேட்டுத் தான் அனை நிச்சயம் செய்து கொண்டான். இதனால் அவன் அடைந்த அவமானத்தையும் மன வேதனையையும் சொல்லிச் சொல் தியமில்லை.

உலகம் ஆளப்பிறந்தவருக்குக் கொடும்

பாளூர் அரண்மனையில் யானைக் கொட்டாரத் தலைவன் உத்தியோகம் செய்து வைப்பதாகத் தான் சொன்னதை அவன் நினைத்தபோது ஒரு பக்கம் கிரிப்பு வந்தது; அதே சமயத்தில் கண்ணில் கண்ணீர் வந்தது. தன்னுடைய மூடத்தனத்தை நினைத்து நினைத்து வருத்தினான். அப்போது அவருடைய மூகம் கருங்கியதை காரணம் அவரை "யானைப்பாகர்" என்று அழைத்து தான் என்று நம்பினான். நான், மடம், ஒச்சம், பரிப்பு என்று குணக்களில் ஒன்றும் இவ்வாத பெண் என்று தான் தன்னைப் பற்றி அவர் எண்ணியிருப்பார்! இதை நினைத்த போது வானதியின் கண்ணம் அடைந்த வேதனைக்கு அவரே இல்லை. ஆற்றிலே, குளத்திலே விழுந்து உயிரையே விட்டு விடலாமா என்று கூடப் பலமுறை எண்ணினான். இளைய பிராட்டி குத்தவையிடம் தான் செய்த குற்றத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் பலமுறை முயன்றான். ஆனால் அதற்குத் துணிவு வரவில்லை; தாழ்மையில்லை. இளவரசரே குத்தவை தேவியிடம் சொல்லியிருந்தால் அவரே தன்னிடம் கேட்டிருப்பார். குத்தவை தேவி கோளாத தினால் இளவரசர் சொல்லவில்லை என்று முடிவு செய்தான். எத்தனையோ மன வேதனைக்கு மத்தியில் இந்த எண்ணம் அவளுக்குச் சிறிது ஆறுதல் அளித்தது. என்னைக்காவது ஒருதான் பொன்னியின் செல்வரிடம் நேரில் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்ட பிறகு உயிரை விட்டு விடலாம் என்றுகருதினான். ஆனால் அதற்குமுன்னரே வரவில்லை.

பழையாறைக்குப் போன பிறகு இளவரசரைச் சத்திக்கும் சத்தரீப்பம் நேரவாம் என்று தோன்றிய போதெல்லாம் ஓடி ஒளிந்து கொண்டான். இளவரசரின் முன்னால் போவதைக்காட்டிலும் உயிரையே விட்டு விடலாம் என்று கருதலானான். திருநல்வத்தில் நடத்ததை அறியாத இளைய பிராட்டியும் அவளுடைய தொழிமாரையும், "இத்தப் பெண் இவ்வளவு கூச்சப்படுகிறாளே!" என்று மட்டும் ஆச்சரியப்பட்டார்களே! அவளுடைய பயத்தையெல்லாதோடு இவையும் சேர்ந்தது என்று நினைத்தார்கள்.

பொன்னியின் செல்வர் தன்னிடம் அருவருப்புக் கொள்வதற்கு வேறு ஒரு முக்கிய காரணமும் உண்டு என்பதை வானதி மீளையில் அறிந்துகொண்டான். இளவரசர் அருள்மொழி வரமுர் ஒரு காலத்தில் உலகமாளும் சக்கரவர்த்தியாகவார் என்று பலரும் நம்பியது போல் அவளுடைய பிறந்த விபத்தையும் நம்பினார்கள். அதனால் அவனை அருள்மொழி வரமுக்கு மனம் சென்று வைத்து விட வேண்டும் என்று அவளுடைய பெரிய

தகப்பனார் திட்டமிட்டிருந்தார் என்பது வானதிக்கு ஒருவாறு தெரிந்திருந்தது. அந்த நோக்கத்துடனேயே அவளைப் பழையாறைக்குப் புதிதாகியும் கேசரி அனுப்பி வைத்திருப்பதாகக் குற்றவை தேவியின் மூன்ற்தோழிப் பெண்கள் அடிக்கடி தூண்டி மூண்டதாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். சில சமயம் வானதிடிடமே சொல்லிப் பரிகரிப்பார்கள். “ஆனாலையோவோன் தீ இளவரசர் மூன்றாவோவோ போகமாட்டேன் என் கிறாய்! எங்களுக்குத் தெரிவாதா உன் கள்ளத் தன்மை?” என்பார்கள். இந்த வார்த்தைகள் வானதியின் காதில் நாராசமாக விழுந்தன. தான் கொடும்பாளூர்ப் பெண் என்று அறிந்ததும் யானைப் பாகணுடைசு முகம் கருவியாதல் காரணம் இதுவாகவோ இருக்கலாம் அல்லவா?

இயல்புறவல்லாம் வானதியின் இளம் சள்ளர் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த நிலைவரங்களைப்போலவே இருந்தான் பொன்னியின் செல்வர் சுழத்துப் போருக்குப் புறப்பட்டார். அன்றாடம் அரண்மனையிலிருந்து எல்லாத்தோழிப் பெண்களும் கையில் மங்கை நியங்களுடன் நின்று அவரை காழ்த்தி அனுப்ப ஏற்பாடு கிடைத்தது. இந்தச் சமயத்திலும் வம் முடிவாது என்று மறுக்க வானதியினால் இயலவில்லை. போருக்குப் புறப்படும் இளவரசரை ஒருமுறை பார்த்து விட்டு வேண்டும் என்ற ஆசையும் அவன் கள்ளத்தில் பொய் மிதது. காரணம் நிறத்து பேசா விட்டபடியும் தன் முகபாவத்திற்குக் கொண்டும் தயை பாணவியினாலும் அவரிடம் என்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற சாபமுமே இருந்தது. ஆனால், அவன் என்னவியது கேட்கலாம் மாறாது சமயமும் நடந்து விட்டது. இளவரசர் அருகில் வந்து அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்ததும் வானதி உணர் விழந்து தீபந்தையும் போட்டு விட்டுத் தனையில் விழுந்து ஓர் கணையானான். இதன் பிறகு திகழ்ந்தவையெல்லாம் வாசகர்கள் அறிந்தவையான் அல்லவா?



ட்டுக் கூரை ஓடத்தில் மிதந்து சென்று கொண்டிருந்த வானதி திருநல்வந்தை அனுப்பியபோது அவனுடைய கன்னத்தில் பெற்குறிய சம்பவங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்து சென்றன. பொன்னியின் செல்வருக்குத் தன்மீது அன்பும் அருதாபதும் உண்டு என்பதை அவன் உணர்ந்திருந்தான். அதை அவர் இளைய பிராட்டி மூலமாகவும் தோரிலேயும் தெரிவித்ததும் உண்டு. ஆனால் அவருடைய அன்பு பூரணமடைவத வன்ணம் அவயப்

போது தடை செய்த முட்டுக் கட்டை ஒன்றும் இருந்தது. அது இன்னதென்பதையும் அவன் அறிந்திருந்தான். இளவரசர் ஒரு காலத்தில் சக்கரவர்த்தியாகலாம் என்றும் என்னதின் பேரில் அவனை அவர் கழுத்தில் கட்டிவிடப் பார்த்தோர்கள் என்று இளவரசர் நம்பியதுதான் அந்த முட்டுக் கட்டை. இயலிதம் அவர் நம்புவதற்குக் காரணம் இவ்வாறு போகவில்லை. வானதியின் பெரிய தந்தை இதைப் பற்றிப் பலமுறை பேசியதுண்டு. ஏன்? இளைய பிராட்டி குற்றவை தேவியே அந்தச் சதிபாலோசனை கில் சம்பந்தப் பட்டவர்தான். அது இன்னும் பலருக்கும் தெரிந்திருந்தது. அந்த ஓடக் காரை பெண் பூங்குழனி கூட அனதக் குறிப் பிட்டுப் பரிகாசம் செய்வதில்லையா? ஆனாலும் இளவரசர் மனத்திலே அந்த எண்ணம் தங்கி நின்று அவருடைய அன்புக்கே ஒரு முட்டுக்கட்டை யாக இருந்த தில் கிடைப்பில்லைதான்!

ஆனால் சற்று முன்பு வானதி செய்த சபதத்தை இளவரசர் அறிய நேரும் போது அந்த முட்டுக்கட்டை தீங்கி விடும் அல்லவா? அதை அவர் அறியுமாறு தோரிமோ? தானே அவரிடம் சொல்லிவிட்டான்? அடி அசட்டு வானதி! கனக்குத் தான் அவர் முன்னால் தின்றால் வாய் அடைந்து விடு கிறதே! அவரை யானைப்பாகன் என்று தீ எண்ணியபோது, இந்தத் திருநல்வந்தில் சக்கரவர்த்தமாகப்போல அவரிடம் வாயாடிப் பெண் என்ற பொருள் பெற்றாய்! அதற்குப் பிறகு அவரை முகம் எடுத்துப் பாரிக்கவும் வாய் நிறந்து பேசவும் என்னால் முடிய வில்லையே! அதனை வானதி மறுமுறை தீ இளவரசரைப் பாரிக்க நேரும்போது அப்படி மோசம் போய்விடாதே! துணிச் சதுடன் உன் மனத்தில் உள்ளதைச் சொல்லி விடு! “தீயகன் செய்காதனம் ஏறினாலும் தான் ஏறமாட்டேன்! அய்வாறு சபதம் செய்திருக்கிறேன்! தாய்கள் வெறும்யானைப் பாகனாகவோ இருந்து, என்னையும் தங்க ளுடன் யானை மீது ஏற்றிக் கொண்டு ஒரு தடவை சென்றாய். அதனையே சொர்க்க வாழ்விற்கும் மேலாகக் கருதுவேன்!” என்று எதிரியமாகச் சொல்லிவிடு!

எல்லாம் சரிதான்! ஆனால் அல்லிதம் சொல்லுவதற்குச் சத்தர்ப்பம் கிடைக்குமா? இந்த வெள்ளம் என்ன எங்கே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கப் போகிறது? கரை சேராமையே முழுக்கிச் செத்துப் போய்விடுவேனோ! ஒரு நாளும் அல்லிதம் நேராது. அதோ கரை தெரிகிறதே! திருநல்வந்து வசந்த மாளிகை யின் மதுட ஸஸம் தெரிகிறதே! ஆதலா! இளவரசர் யானை மேல் ஏறி வந்து பறவைக் குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றியதும் என்னுடைய

இதுமாகப் பேசிவரும் நேற்று நடந்தது போல் அல்லவா தோன்றுகின்றன?



து என்ன? அநோ ஒரு யானை! அதன்பேரில் ஒரு யானைப் பாகம்! செவ்வகத்தில் வேகத்தை அந்த யானை எவ்வளவு அடர்ச்சியாக முண்டிக்கொண்டு குன்று நடுகுலது போல் நடுகிறதா! அநோ கரை ஏறிவிட்டது! கரையோடு மேற்கு நோக்கில் செல்லுகிறது!

யானையின்மேல் கம்பீரமாக உட்கார்ந்திருப்பவன் வாராறிருக்கும்? ஒரு வேளை... சிச்சி! இது என்ன கைத்திறக்கார எண்ணம்? இளவரசர் இங்கே எதற்காக இப்படித் தனியாக யானை வீது வகுகிறார்?

ஒருமுறை யானையிது வந்த இளவரசரை யானைப்பாகன் என்று நான் என்ன விட்டதால். அப்படியே அந்த யானைப்பாகனைக் கூண்டாலும் இளவரசராலிருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்க வேண்டுமா? என்ன அறிவீனம்!

இருந்தாலும், இவன் வெறும் யானைப் பாகவராகவே இருந்தாலும், எனக்கு ஒரு வேளை உதவி செய்வாருமே அல்லவா? என்னவ இது? ஒட்டுக்கூரை ஒத்திடுகிறது. இத்தப் பெரு வெள்ளத்திலிருந்து, கரையேற்றி விட்டவரே அல்லவா? நான் வரா என்று கொண்ணால் என்ன யானை மேல ஏற்றிப் பொன்னிலின் செயலிடம் அழைத்துக் கொண்டு போகவும் கூடும் அல்லவா?

இத்தகைய எண்ணம் தோன்றிவரும், யானை, "யானைப் பாகம்! யானைப் பாகம்!" என்று கூறி அழைத்தான்.

அது அவன் காதில் விழவில்லையோ, அல்லது விழத்தாம் அவன் இவன் செயல் விசயமையோ, தெரியாது. யானை திறமையும் இல்லாமல்; யானைப்பாகன் திரும்பிப் பார்க்கவும் இல்லை! யானையின் தலை மேலே மோதிக் கொண்டிருந்தது. வெகு சீக்கிரத்தில்

ததிகதாரின் வளைவு ஒன்றில் திரும்பி யானையும் யானைப் பாகனும் மறைத்து விட்டனர்.

யானை இத்த ஏமாற்றத்தைப் பற்றி என்ன மிடுவதற்குப் பெரும் பீதிகரமான மற்றொரு எண்ணம் அவன் மனத்தில் உதித்தது. ஒட்டுக்கூரை திறநென்று அறிவேகமாக கழன்று செல்லத் தொடங்கியதாகத் தோன்றிவது. ஆம், ஆம்! ஆற்று வெள்ளம் அங்கே அதிகமான வேகத்தை அடைந்திருந்தது. ததிக் கரைவும், அதன் ஓரத்தில் வளர்த்திருந்த பிரம்மாண்டமான விசு! சங்கனின் தடிமனான வேர்களும் அவளுடைய சரீரத்தில் விணர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தன. அந்த மூலையைய அடைந்ததும், இந்த ஒட்டுக்கூரை ஓடும் மரங்களின் வேர்களில் மோதிக் கொள்ளப் போவது நிச்சயம். மோதிக் கொண்டதும் தான் தானாகத் தண்ணீரில் முழுகிவிடும். பிறகு தன்னுடைய கதி என்ன? தப்பிப் பிழைத்துக் கொ! வற முடியுமா? கழல்களில் சிக்கி மரங்களின் வேர்களில் அடிபட்டுச் சா தேடுமா?

துவோ? இது என்ன? அந்த மரங்களின் வேர்களுக்கு மத்தியில் பயங்கரமான முதனைய ஒன்று யானைப் பிளந்து கொண்டிருக்கிறதே! அது உண்ணை முதனையா? அல்லது பொய்க்கை முதனையா? அல்லது என் உள்ளத்தில் பிரமைமா?

இதோ கரை தெருவி விட்டது! 1-14-களின் வேர்களின் மேல் ஓட்டுக் கூரை மோதிக் கொள்ளப் போகிறது!

யானை தன் கண்ணை இறுக்கி மூடிக் கொண்டான்!

"தாயே! துரக்கா பரமேசுவரி! நாய் தந்தையற்ற இந்த அநாதைப் பெண்ணைக்கு தீதாம் கதி! என்னை உன் பாதங்களில் சேர்த்துக் கொள்!" - என்று பிரார்த்தனை செய்தான்.

(தொடரும்)



"வரலா. என குர்பக கதரிக்கு என் னவனே இவ்வாறு போகது. மத்திரி..."
"ஏன் அரே?"
"நான் தேத்து. மாறுவேடம் போடாம வேயே. 'நகர்வலம்' போகிட்டேன்..."
— ஆர். வசந்தகுமார்.

தொண்டன் 1: தனவயர் அடிக்கடி இரண்டுக்கு மேல் வேண்டாம் என்று கூறுகிறாரே; குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரம் செய்கிறாரா?

தொண்டன் 2: இல்லை; என்ன விடு பற்றி அறிவுரை வழங்குகிறார்!

— க. க. பார்த்திபன்.





சென்னைப்பெருநகரம்

[illegible]

கள்ளகக் கடத்தல் துறியில், அவர்கள் வலுவலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தனர். நாயகன், அப்பாழை காவலுக்குத் தூண்டிவிட்டு போலீஸ்காரர்களைப் பிடித்துக் கொடுத்தல் - அதே போன்றவையாகும்.

இதிலே கதிரதரங்களுக்கும் தந்தையின் தந்தை

[illegible][illegible][illegible][illegible]

**இதயம்
பேசுகிறது**

20-8-89

சுதந்திரத்தின்
சிறப்பிதழில்

மணியனின்

மகத்தான
காதல் காவியம்

தேன் சிந்தும் மலர்



தொடர் ஆரம்பம்

காந்திஜி கருட டயரிக் குறிப்பு!

என்பத்து மூன்று வயதாகிறது சவிதா பென் காந்திக்கு. ஆனால் கறுகறுப்பின் மொத்த உருவமாகக் காட்சி அளிக்கிறார். "இது ஒன்றும் கஷ்டம். மில்லை; எல்லோருமே நொய் நொடி இல்லாமல் இப்படி ஆரோக் கியமாக இருக்க முடியும்" என்கிறார் சவிதாபென். எப்படி?

"பொய் சொல்வக் கூடாது. குறைவாகச் சாப்பிடலாம். குறைவாகப் பேசலாம். குரோதம் கூடாது. யார் இந்த சவிதாபென்? காந்திஜி, மோதிலால் தேரு. என்று முந் நான் தலைவர்கள் தொடங்கி, எம்.ஜி.ஆர்., கருணாநிதி வரை இவர் சந்தித்துப் பேசாத தலைவர்கள் இல்லை. "வினாயபாழியுடன் பூதான இயக்கத்தில் சேர்ந்து உழைத்திருக் கிறேன்" - என்கிறார் சவிதாபென்.

சவிதாபென் சென்னை அபய நிலை வத்திள் துணைத் தலைவரி, தொயின் மகளிர் சங்கத் தலைவரி. தூதி-மத வேறுபாடிவ் றிப் பன்னைத் தொழில்களில் இந்த மகளிர் சங்கம் பற்றிச் அளிக்கிறது; சொத்தக் கட்டடம் இருக்கிறது இந்தச் சங்கத்துக்கு. பத்து வருடங்களாக, ரட்சாரபத்தன் ஆன்று சென்னை மத்திய சிறைக்குச் சென்று கைதிகள் அத்தனை பேருக்கும் இளிப்பு வழங்குவதைக் கட்டாயமாக வைத் திருக்கிறார், சவிதா. கத்திரிப் போராட்டத் தில் தீவிர பங்கு வகித்தவர்.

"1930-ல், மகாராஷ்டிராவிலுள்ள தாண்டா சிவந்த சாலைகளில் இருந்தேன். அப்போது நான் காங்கிரஸ் செய்திருந் திருப்பினால், வயதும் இன்னும் பன்னி ாண்டு பெண்கள் சிறையில் இருந்தார்கள். "எதற்குச் சிறைத் தண்டனை?"

"தடையை மீறி காவலம் போயினால், இயக்கச் செய்திகளை விளக்கும் பத்திரி கையை, காட்கோபரில் உள்ள-என் வீட்டி லிருந்து வெளியிட்டோம்."

1947ல் மறுபடி எட்டு நாட்கள் வாக்-

அப்பில் இருந்தார் சவிதாபென். குற்றம் எதுவும் செய்ததாக ருக்வாகவில்லை. எனவே விடுதலை செய்யப்பட்டார். பம்பாய் செம்பூர் பகுதியில், குடிவை எதிர்த்து, மகாத்மாவுடன் சேர்ந்து மறியல் செய்தனர் சவிதாபென்னும், பிற தொண் டர்களும். ஒரு பார்வையிலாபாரி நடத்திய மதுக் கடைக்கு எதிரே போராட்டம் தொடங்கியது.

"கொஞ்ச நாடில் கடை மூடப்பட்டது. இரண்டு மாதங்களாக அந்தக் கடைக்கு யாரும் வந்து குடிக்கவில்லை. எங்களுக்குத் தினம் தினம் அங்கே வந்து உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து சோர்வாகப் போய் விட்டது. காத்திரியிடம் இதைச் சொல்வோம்.

"சோர்வா? ஒரு டயரி கொண்டு வாருங் கள், சமூக சேவை செய்ய வருபவர்கள் சோர்வு அண்டியே கூடாது என்று அதில் எழுதி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்! என்றார் மகாத்மா.

"பம்பாய் விலே பார்வையில் காத்தி ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்தது மற்றோர் அனுபவம். காளை நாலு மணிக்கு எழுந்து விட வேண்டும். சர்வ மதப் பிரார்த்தனைக் குப்பிறத, பாத்தும் கத்தம் செய்தல், சமைத் தல், ராட்டைவில் நூல் நூற்றல் என்று எல்லாருமே ஒவ்வொன்றாகச் செய்தாக வேண்டும்."

ஆராத் மாதிவ சௌராஷ்டிர பகுதி யில் உள்ள நெத்பூர் கிராமத்திலிருந்து பல வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னை வந்தவர் சவிதாபென். பள்ளிமையான வாழ்க்கை; உயர்ந்த சிந்தனை - இதுதான் என் மந்தி ரம்! என்கிறார் அளமதியாக.

"இந்த வயதிலும் அவர் வேலைகளை அவுரா செய்து கொள்ளுகிறார், சமூகப் பணிகளிலும், சளைக்கவில்லை!" என்று சட்டியிகேட் கொடுத்தார் அவரது மருமகன்.

— சாகுதேவி.

* சவிதாபென் - இளமைய சங்கவருள்



கோஸ்டாவகு

இந்த விவாகரத்தின் பொருட்டு திரு கோரேசன் அவர்களிடம் நான் பெரிசாகவோ பணமாகவோ எந்த நஷ்டமும் கோரவில்லை. இவ் விவாகரத்திற்கு நான் மனமுவந்து ஒப்புதல் அளித்தபடியாலும், அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வசதியான ஒரு வேலையில் நான் இறப்பதாலும் என் பொருட்டு எந்த மூன்றையும், எவரையும் அவர் நஷ்டம், சதி எக் காலத்திலும் தர வேண்டியதில்லை.

என் இரண்டு குழந்தைகள் - ராஜேந்திரன் (வயது 12) பூங்குழலி (வயது 7) - வளர்ப்பு பொருட்டு அவர் வருவாயிலிருந்து நர கொண்டிய நலா ஒன்றின் சிற் றுந்து பாகத்திற்குப் பதிலாக இரு பத்தியோடி, தூர்ப்பு லிங்கம், தெரு ளவிலாப்பூர் என்ஹிர் விலாசமுள்ள லிட்டை, (ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் எண் 1116/1968) ராஜேந்திரன் வயது பன்னிரண்டு என்ஹிர் எம் மகளின் பெயரில் நருவனத ஸ்ரீரத்தநஷ்டம் சங்கக் கருதி, முழு மனதாய் வழங்குக் கொண்டு, இவ்வகையில் எக் காலத்திலும் எந்த விதமான வழக்கும் எந்த கோர்ட்டிலும் திரு கதி ரேசன் மீது தொடர் மாட்டேன் என்று உறுதி கூறி....

பாறுமதி சாமி போட்டிக் கதவு திறந்தான். துணிப் பையையும் பாத்திர மூட்டைகளையும் எசக்கின் சிக் வாகாரம் கொண்டு

வந்து ஹாலில் வைத்தான். குழந்தைகள் அசதியுடன் வந்து தாற்காலியில் கருண்டு கொண்டன.

"இனிமேல் பாட்டி வீட்டுக்குப் போகப் போறதில்லையா? இங்கே தான் இருக்கப் போறோமா?" பெண் கேட்டது.

"ஆமா, இனிமேல் இங்கே தான். அப்ப எனக்கு வாரி செல்லு கண்டி

வாங்க?"

"தேவ தான் சாப் பிடலாம்."

"கெழல் ளாம் சித்தி வேணா?"

"சித்தா ம சாப்பிடக்

கத்துக் கணும்."

"நிக் ஹாக்கா ரணுக்குக்

காக்க கொடுத்து



அனுப்பினான். யாசல் கதவு தாழ் போட்டான்.

நாற்பது பவுன் ரகை இருக்கிறது. இன்னும். ஒரு தூல், ஒரு சமைப்பலாறு கொண்ட தொன்னாமிர சதுர அடி வீடு இருக்கிறது. சுற்றித் தொட்டம் இருக்கிறது. இது எமனர் சொத்து. விற்க முடியாது. ராஜேந்திரனுக்கு இருபத்தியொரு வயசு வரும் வரைக்கும் எதுவும் செய்ய முடியாது. கெமிஸ்டரி மச்சர் உத்தியோகம். ராம கிருஷ்ணா மட்டும் ரோட்டில் மந்தவெளியில் பள்ளிக் கூடம். பூங்குழலி செ. கன்ட். ஸ்டான்டர்ட். ராஜேந்திரன் எய்த் ஸ்டான்டர்ட். பக்கத்து அணிகள் பள்ளியில் படிக்கிறான். மற்ற லிபாகரத்து வழக்குகளை விட என் இ. ம் நிச்சயம் சொகரியம். குழந்தைகளைத் துணைக்கு வைத்துக் கொண்டு மேலே வந்து விட முடியும். ஐந்து டிசுஷன் எடுத்தால் கூட ஆவிரம் வரும். இன்னும் நாளுக்கு நாட்கள் வீடி போட்டால் கால் பரீட்சை வீடி - ஒரு வாரம். விட்டை ஒழித்துக் கத்தம் பண்ணி விட்டுப் போன பாடங்களைக் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து.....

அந்த மனிதனைப் பிரித்து ஒரு வரும் இங்கேயும் அம்மாவீட்டிலும் இருந்தாகிறது. இனி இந்த இடம்தான் என இடம். என் கூடு, என் வளை.

அம்மா கூச்சமில்லாது வெளியே போ என்று சொல்லிவிட்டான். மரியாதைக்குக் கூடத் தம்பி தடுக்கவில்லை. ஒருவேளை அவன் தூண்டித்தான் அவன் துரத்தினானோ என்னவோ?

"அவன் எங்கேயு போவான்?" அப்பா கேட்டார்.

"அது நோட்டீஸ் விடறதுக்கு முன்னாலேயே சொச்சிக்குக்கூடும். உன்னை விட்டேனா பாருன்னு புருஷனை எதிர்த்து எதிரிக் குதிச்சிட்டான்....."

"என்ன! அவனை அடிப்பட்டுச் சாகச் சொல்றியா?"

"எந்த ஆய்வினை அடிக்கணை? ஏன் நீ என்ன உத்தமமா? நீ அடிச்சதில்லைவா? என்னை? உங்கப்பாருக்கு வெந்தீர் வைச்சத்தான்லன்னு என்னைத் தனையிலேயே அடிக்கணை...? கார்த்திகை சீர் கரணலன்னு சாப்பிட்டறது. ஸ்டைலாக் அடிக்கணை...?"

.... தான் என்ன அடிக்குப் பவத்து ஒடினோ? ஒடிவிருந்தா இன்னிக்கு இவ படிச்ச நிமிர்ந்து தாலி கட்டிட்டு திரும்பானா? என்னவோ முன்கொபம். கைநட்டறான்!"

அம்மாவுக்கு ஆரம்பத்திலிருந்து இது படிக்கவில்லை. அப்பாவுக்கும் பவத்து விட்டுக்கு வரவளமுத்தாலும், தனியே கூப்பிட்டுப் பொறுமினான். "ஊர் உலகத்துல வாழி துப்புலாங்கடி!"

"யானா?"

"என்னைத்தான் துப்புலாங்க வளர்த்தலட்சணத்துக்கு."

"உம் முழுதி எச்சபடாத இருக்க தான் செருப்படி படனாறா இனமும்?"

"பொட்டச்சி நினைச்சா அப்பண்ணைக் கைக்குள் போட்டுக்கலாண்டி. நீ கால் மேல் கால் போட்டுப் புல்தகம் படிக்கறியே கண்டி. எப்படி குறைக்கலாம் புருஷன் துரத்தானனு யோசிக்கறியா? படிக்க வச்சது நப்புடி!"

பி.எஸ்.சி பரீட்சை எழுதியதும் திருமணத்துக்கு அளவத்தார்கள். பானுமதிக்கும் 'சரி' போதும் படிப்பு' என்று தான் தோன்றியது. பி.எஸ்.சி முதல் வகுப்பில் பாஸ் செய்ததும் மாநிலத்திலேயே இரண்டாவது இடம் பெற்றதும் மேலே படித்தால் என்ன என்று யோசிக்க வைத்தது. அப்பாவிடம் கேஞ்சு, சரிவென்று சொல்லி விட்டார்.

எம்.எஸ்.சி படிக்கும் போது தான் உலகம் பற்றிய விழிப்பே தோன்றியது. "நம்ம ஜாதில உள் படிப்பு படிச்ச பசங்க ரொம்ப கம்மி பானுமதி."

"வேணாம்மா, பி. ஏ. படிச்ச ஆள் கூட போதும்."

"ஆ... அது நல்லா இருக்காது."

"படிப்பு பெரிசு விஷயமில்லைப்பா. படிச்ச முட்டான் திணை இருக்கான். நன்மைவான் ஆனா இருந்தா போதும்."

"தமிழ்ல எம்.ஏவாம், கிறேசன்னு பேரு. டாக்டரேட் செய்யறாரு."

"எதுவ?"

"தெரியலை. நன்னைப் பத்தி எழுதிக் கொடுத்திருக்காரு."

"யாருக்கு?"

"பொதுவா நம்ம எல்லோருக்கும். நான் துருவித் துருவிப் படிப்பு கேட்டேன். அவர் சொன்னது பாதி புரியலை. அவருக்கே பொறுமை போய் மடமடன்னு எழுதிக் கொடுத்துட்டாரு."

பேப்பர் பிரித்தான்.

"நான் கிறேசன். சீ. ஏன் பாட்டனாருக்குப் பாட்டனார் புலவர்களைப் பேணும் புரவலனாக இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதன் பயனோ என்னவோ

பாலகுமாரன்



"பெண் பார்க்கப் போன இடத்தில்,
என்ன கலாட்டா?"

"நல்லாக என்மக்க வகுமான்னு, தான்
கேட்டதுக்கு, 'அது, உங்க 'கலாட்டா'ய்
பொறுத்தவன்னு - பறப் கொஸ்ரா,
அந்தப் பொண்ணு!"

— ஆர். வசந்தகுமார்.

தான் தமிழ் மீது மாறாக் காதல் கொண்ட
பெண்.

இருபத்தியொரு வயதில் இந்தி எதிர்ப்புப்
போராட்டத்தில் சிறை சென்றேன். ஒரு
கட்டி சரீர்புள்ளவனாய் இருந்தேன். அங்கு
கட்டிப் பணி விடுத்துத் தமிழ்ப் பணியை
தலைவராய் பணி என்று தமிழ் இயக்கியத்
தில் முதல்கலை படித்து, சிவப்பதிகாரத்தில்
மக்கள் வாழ்க்கை என்பது பற்றி ஆய்வு
செய்தேன்.

கடற்கரைக் கல்லூரியில் விரிவுரை
யாளராகவும் சிவன் போராளியாகவும்
ஆனேன். சங்கப்பாடல்களும், பெண்டிர்
வாழ்க்கையும் பற்றித் தமிழ் இயை நெருங்
படைக விரைவர் தலைமையில் ஆராய்ச்சியில்
ஈடுபட்டு, இருபத்தெட்டாம் வயதில்
டாக்டர் பட்டம் பெற்றேன்.

பட்டி மண்டபப் பேச்சாளன். கவிதை
எழுதும் திறமை பெற்றவன். மாலத் தீவு
களில் தமிழர் தோற்றம் என்பது பற்றி
ஆராய்ந்து வருகிறேன். முதல் தமிழ் மாநாட்
தில் கலந்துகொள்ளுற்றியும், இரண்டாவதில்
கலியாங்கத் தொகுப்புக்கு உறுதுணையா
கவும், திறக் கா சிவத் தமிழ் வளர்ச்
சிப் பயணக் குழுவில், நடன, நாடக
அரங்க நிர்வாகப் பொறுப்புப் பெற்
றேன். தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் உறுப்
பினர். தமிழ் வெவ்வேறு தயாரிப்புக்
குழுவில் உறுப்பினர், கடல் கடந்து வாரும்
தமிழருக்குத் தமிழ் கல்வித் திட்டத்தில்
செயலர், கம்பன் கழகத்தில் உறுப்பினர்.
மேடைப் பேச்சில் வாங்கிய பரிசுகள் என்
னையவை.

தமிழ் மீது காதல் கொண்டவனானிலும்
ஆங்கிலத்தையும் புறக்கணித்ததில்லை.
எனக்குப் பிடித்த ஆங்கில ஆசிரியர்கள்
பட்டியல் பின் வருமாறு - (பட்டியல் எழுதப்
பட்டிருந்தது.)

எனக்கு நெல் முனையனவும் புரிவாத
விஷயம் வேதியியல், ரசாயனமும். ஓர்
இனிப்பு வாகனம் வரும் ரசாயனக் கூடத்
தில் நுழைந்தாலே எனக்கு மன எதிர்ப்பும்
கூடல் எதிர்ப்பும் வந்து விடுகின்றன. கற்றுக்
கொள்ள வேண்டும் என்பதே பேரவா
உண்டு. தகுந்த ஆசிரியரைத் தேடித் கொண்
டி ய்க்கிறேன்.

பாணுமதி சட்டென்று முகம் சிவந்து
சறுக்கியது இங்கேதான்.

"என்னமோ நாலஞ்சு நடனவக்கு மேல்
அதைப் படிக்கிறே."

"நல்லா எழுதியிருக்காதுப்பா."

"முடிக்கட்டமா?"

"ஓம்."

அதிகம் கேட்டார்கள். அப்பா மயங்
கினார். "இருபது பவுறு சரி... இருபத்
தற்கு கொடுத்துடலாம். நாற்பது கேட்க
நாறுங்களை..." முடிபத்தி றுத்துக்கு முடித்
தது.

"இப்பத்தான் இரண்டு வருஷமா சம்பா
திகப்போகிறான். அதுக்குமுன்ன படிப்பு...
படிப்பு தான். படிக்கற புள்ளைய தடுக்கக்
கூடாது தான். கடைசி நிலத்தையும் வித்துப்
படிக்க வச்சோம்."

திருமணச் செலவு அமரகனாபு யது
வயதார்கள், ரிசெபஷனை ஷேர் புண்ணிக்
கொள்ளச் கொள்ளார்கள். திருமணத்தைத்
திருவாய்மீது கொல்லிக் நடத்தினார்கள்.
விருந்தை எதிர் மண்டபத்தில் பேராட்
டார்கள்.

"உங்க... ஒரு பூ மண்டபம் கூட
பேராடைய என்னங்க இது..." இவள் விடு
அதுத்துக் கொண்டது.

"கோலில்ல. பூ மண்டபம் நாட்டக் கூடா
துன்னாட்டாங்க. அதான் போடணை, கொல்லி
வச்ச அட்டாளன் கொடுத்தமே..."

"கோலில் ஆனே கனதான் கல்யாணத்
துக்கு."

"வெற வாத்தியம் உள்ள வரக் கூடாது
னுட்டாங்க. இவனுடிக் கம்மா கனதனை.
துட்டு தான்."

"பொண்ணு அழைப்பு இல்லென்னுட்
றங்க?"

"எல்லாம் சின்ன வயசு கல்யாணம்
செய்தா கூட்டியாறுது தான். எங்க புள்
ளாக்குப் பொண்ணைச் சிங்காரிக்கத்
தெருவுல இட்டாரது படிக்கலை."

சமையல் கமாரரல் இருந்தது. அனத்து
அனத்து போட்டார்கள். யார் தங்க என்ன
உறவு என்று கேட்டுவிட்டுப் போட்டார்கள்.

"அப்படி ஒண்ணும் மொய் எழுதிடலை
யாரும். உங்க உறவுக்குப் பத்திரிகை வச்சிங்
கனா இல்லை வேணாமனு வுட்டிங்கனா?
சாயத்திரம் பாருங்க. எப்பனுக்கு வர
கூட்டத்தை."

பேப் கூட்டம்! மொய் எழுதுறே கூட்ட
மில்லை. மலர் மாலை, கைத்தறித்துண்டு,
புத்தகக்கட்டு, எதுமீச்சம் பழம், கை
கூப்பல்.

எல்லா கூட்டித் தலைவர்களும் வந்திருத்
தார்கள். பெரிய பேச்சாளர்கள் வந்திருத்
தார்கள். உடன் படித்த தோழர்கள் வந்திருத்
தார்கள். கல்லூரி மாணவர்கள் யாணவியர்
வந்திருத்தார்கள். விந் விதமான கனர
போட்ட துண்டுகள் உலாவின. இரண்டு
முன்று சிவிமா நட்சத்திரங்கள் வந்திருத்
தனர். யாரோ சட்டமிட்டக் கண்ணாடிக்

கவிதை படித்தார்கள்.

“கதிரைக் கை பிடிக்கும் மதியே

குணவதியே

நீ பிறக்கும் போதே இயைபைப் பாதிப்பாய்
இயைபைத் கொண்டாய் என்று உன்
பெயரைப் பார்த்துப் புரிந்து கொண்டேன்.

பாணு... அவன்

மதி... நீ.

சூரியனும் சந்திரனும் செரும் மனநாளில்
சில தட்சதிரங்களும் மின்னுகின்றன.

முதலமைச்சர் வந்தார். கூடவே நாற்பது
பேர் ஒடிவந்தார்கள். முதல்வர் வந்த
இரண்டு நிமிடம் கழித்துச் செக்கச் சிவந்த
நடிகர் வந்தார். கூடவே நானு பேர் உள்வெ
தழுந்தார்கள். கூடம் அதிர வாய்க்கொண்ட
எழுப்பினார்கள். பாணுமதிக்குப் புத்தி
இருட்டிற்று. அப்பாணவக் காரணம். அம்
மாணவப் பகலிலிருந்தே பார்த்துக்கொண்ட
மாமனாகும், மாமியாகும் மேலடையிட்டு
இறங்கவேயில்லை. இந்தனை பேருக்கும்
இந்த மனிதர் பத்திரிகை கொடுத்திருக்கவே
முடியாது என்று சொல்லிற்று. அப்படி
பத்திரிகை கொடுத்து இருந்தால் நல்லாயிரம்,
ஐயாயிரம் பத்திரிகை கொடுத்திருக்க வேண்
டி இருக்கும். இல்லை, போஸ்டர் அடித்து
அவ்வளவும் வசூல் என்று கூப்பிட்டிருக்க
வேண்டும்.

கதிரேசன், பாணுமதி திருமணத்திற்கு
வருகை தரும் முதல்வர் வாழ்க என்று தான்
போஸ்டர் போடப்பட்டிருந்தது. அவர்
போட்டோ தான் இருந்தது. வந்தவுடன்
மாணவபோட்டு முதலவருக்கு கைக் கொடுத்த
தார்கள்.

— மண்டபத்திற்குள் துறையுள் போது ஒரு
கவிதை செய்கையில் விழுந்தது. — முதல்வர்
பேசத் துவங்கினார். கூடம் அமைதியாக
வீற்று. “மதியே குணவதியே என்று வரவண்ண
செட்டி. ஆனால் யான இயல்படி சந்திர
னும் ஒரு நாள் சந்திரன் தான். பூமியை மீட
அருகே இருக்கிற மிகப் பெரிய நாள் சந்திரன்
தான்.” கூட்டம் சிவந்த நடிகரை நோக்கிக்
கைதுடித்து. வாழ்க்கொளிகள் பறந்தன.
முதல்வர் தொடர்ந்தார். “ஆனால் குண
வதியே, மதியே நீ யார் கையைப் படித்துக்
கொள்கிறாய். கதிரின் கையைப் பிடித்துக்
கொண்டிருக்கிறாய். சூரியன் எதிரே நட்சத்
ிரம் ஒளி பெறாது. ஒளி வீசினாலும் எடு
படாது. எனவே யானைப் பிள் தொடரு
கிறோம் எனப் புரிந்து கொண்டு அதற்கெற்ற
வடிவ வாழ்க்கை நடத்து.” மறுபடி கூட்டம்
கைதட்டிற்று.

அவர் பேசினது முழுக்க, முழுக்க அர
லியல் என்றார்கள். பொடிவெத்துப் பேசின
தாகச் சொன்னார்கள். மணமக்கள் பெயரை
வெத்துக் கொண்டு வார்த்தை விண்ணாப்தி
விண்ணாயினார்கள் என்று விவாதம் செய்
தார்கள். யான்றோ மனறுமுகமாக எச்சரித்
ததாகச் சொன்னார்கள்.

கதிரேசன் வீடு கிழக்குப் பிடித்தது
போல நடத்து கொண்டது.

அண்ணன் வார்டு, அண்ணன் வார்டு



00 அனலுக்கு மீதிய ஆர்வம் உடை
வயணைக்குறிக்கும் ஆர்வம் சொல்லா
வையோ என்பதன் கருக்கமே இது என்று
அதனை விதிவு என்று உணர்ந்தமேலே
லாமல் தாம் உபயோகித்து வருகிறோம்.
சினிமா விதி, மிகக்கொ விதி என்று
கருகிறோம்.

— ‘தன்மீது’ ‘கதம்பம்’
அனலுக்கு ஆர்வம் உடை

என்று எப்போதாயும் பிடித்துத் தள்ளி
னார்கள். குழந்தைகளைக் கொத்தாய்த்
துக்கி ஓரம் போட்டார்கள். கந்தலங்க சாய்
பிட்டு இருந்த தான் மத்தவங்க துறையானும்
என்று சாய்பாட்டுக் கூடத்தில் மறித்தார்கள்.
பாணுமதி பள்ளியில் வேலை செய்த மச்
சர்களின் ‘இடு கொண்கை’ காரியகரை
உட்கார்த்திருத்தார்களே... கவர் கொடுத்த
துப்பு. சாய்பாடு வறவுக் காரர்களுக்கு
மட்டுமன்று சொல்லு. அடட்டினார்கள்.
தவவரும் தவவார் கூட்டமும், நடிகரும்,
நடிகர் கூட்டமும் இருந்து சாய்பிட்டு விட்டுத்
தான் போயின. அடுத்த பத்திரிகை அருப்பு
மூட்டி வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு
விட்டது.

மறுநாள் விழுந்துக் கவது வீட்டு
இதையே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“கட்டு பிரித்திருக்க சித்திரம்” என்றார்
கள்.

“நீங்க அந்தக் கட்டியா மாப்பிள்ளை?”
அப்பா பல்யமாகக் கேட்டார்.

“கவிதைக்குக் கூடு விடை பாது மாமா
எல்லாப் பக்கத்திலிருந்தும் கூப்பிடுவாங்க.
போய்க் கவிதை சொல்லிட்டு வருவேன்.”

அதுதான் கதிரேசனின் உண்மை
யான முகம். கதிரேசன் விவரபாரி. தமிழ்
விற்கிறவன், பாடி கண்களில், சிவைய. கண்க்
கில், கேட்கிறவர் கிறும்புகிற சூரியன். சூர்
யினலுக்கு நடந்தபடி சாதுர்யமாகத் தமிழ்
விற்கிறான். அவன் லட்சியங்கள் கை
தட்டி, மலர்மாணவ, பட்டிப் பெயர், கந்தி
ஒரு கூட்டம், உடற்கரைக் கயூரிகிய முதல்
வர் பதவி, தன்னை எப்போதும் தமிழ் ஸூயா
என்று கூப்பிட வேண்டும் என்ற
பேராசை. ஆசை என்பதன் மறு பெயர்
கயநலம். தான் தன் குடும்பம் என்ற
கயநலம். ஆனால் பேராசை என்பதன்
பொருள், தான் மட்டுமே என்ற கயநலம்.
பாணுமதி அவன் கயநலத்துக்குப் பரி
யானான்.

(தொடரும்)



விளக்கு பூஜை-சிலசிறப்புச்

வாரியலில்லியில் அத்தனை வண்ணப் பூக்கள் வரிசை மறந்து அணிவகுத்தாற்போல், ஒளி நல் அண்ணல் பட்டாண்ட உடுத்திய பெண்கள் நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் - தன் ட. வரிசைகளில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருத்தர் எதிரிலும் பஞ்சத் திரிபாட்டு, துளம்போல் எண்ணெய் வீட்டு, கோவரடல் ஏற்றிவைத்த குத்துவிளக்கு, ஒளிபெருக்கியில் வலிதா சமஸ்தாநாம ஸ்தோத்திரத்தை ஒருவர் ஒது, அளந்த திரும்பில் சொன்னபடியே வளையணிந்த பல நூறு மென்குங்கள் குங்குமத்தையும் மஞ்சளையும், அச் சவ்வுகளையும் எடுத்து விளக்கு களுக்கு அச்சனை செய்கின்றன.

சார்பு கலாபக இனதப் போன்ற விளக்கு பூஜைகள் திராவிடச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இத்தப் பழக்கம் குறித்து பாலகிஷ்ணு ராஸ்திரிகளிடம் கேட்டோம்.

தமது பழைய சாஸ்திரங்களிலோ, புரா

ணங்களிலோ இனதப் போன்ற விளக்கு பூஜைகள் செய்வதற்கான ஆதாரங்கள் இல்லை... எனினும், கலியுகத்தில் பூஜை புண்காரங்களுக்குத் தான் அதிக இடம் உண்டு. புதிதாக ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்வதற்குச் சாஸ்திர ஆதாரம் தேட வேண்டாம் என்றார் சாஸ்திரிகள்.

சாஸ்திர ரீதியாகப் பார்த்தால் பெண்கள் பூஜை செய்வது விடையாது என்று கூறியவர் அந்நகரான காரணத்தையும் விளக்கினார். பெண்கள், இவ்வத்தில் அக்ஷி மூட்டிச் சமஸ்ப்பது ஆண்கள் செய்யும் அக்ஷிநேராத் திர்த்துக்குச் சமமானானதாகக் கருதப் பட்டது. அன்றாடக் காரியமான சமையலே ஒரு புனிதமான கரிமாதான். இன்னும் பார்க்கப் போனால், பெண்களின் இத்தப் புனித எல்லைக்குள் ஆண்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டு வந்ததோடு, ஆண்கள்வளர்க்கும் அக்ஷிக்குக் கூட, இவ்வத்தரத்தான்.



**மகனார் சமத்துவத்துக்கும்
வினக்கு பூனாக்கும் தொடர்பு
இருக்கிறது என்று சொன்னால்
தம்புவிற்கனா...? உண்மையில்
இருக்கிறது! இக்கட்டுரையைப்
படித்தால் புரியும்.**

இந்தப் பெரிய மாற்றத்தில் ஒரு வெளிப் பாடுதான் இருக்கின்ற பூனா போன்ற பூனாகள், தீபநாத ஏற்றி தமஸ்கரித்து வந்த பெண்கள் இப்போது தீபத்தில் அம்பாளை ஆவாஹனம் செய்து பூஜிக்கிறார்கள். ஆனாலும் பேர் கூட்டாக இதைச் செய்யும் போது நூறு பேருக்காவது செய்வானா எக்தி இருந்தாலும் இந்தக் காரியத்தைப் போற்றத் தான் வேண்டும். ஆனால், இதைப் போன்ற பூனாகளின் ஏற்பாடு செய்து நடத்தும் போது போட்டி மனப்பான்மை கிளாத்தது. வெறும் பகட்டான காரியமாக இதை மாற்றி விட்டால் நாம் ஏதேன்க்கையாக இருக்க வேண்டும்..

கீர்த்தி பீடாதிபதி ஸ்ரீ துயேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரி கவையிகளின் தூம் பத்தைந்தாவது நெய்நீர்நெய்யொட்டி, காந்த முதல் ஆடி வெள்ளிக் கிழமைவன்று அம் கல்யாண ஆஸாம்பு நடத்திய வினக்கு பூனா யில் சுமார் ஆவிரத்து இருநூறு பெண்கள் கலந்துகொண்டு திரைப் பீதித் தாரகன், வேண்ணப்பம், பெரியவயின் தூம்பத்தைத் தாவது நெய்நீர் வஸ்பதால் பூனா மாலை ஐந்து யணி ஐந்து நிமிடம் தூத்து வினாடிக்குத் தொடங்கியது!

"பங்கு கொண்டு, பூனா செய்த பெண் மணிகளிடம் ஐந்து ரூபாய்தான் வசூலித் தோம்" என்றார் துணைகல்யாணின் முக்கிய உறுப்பினரும் கலாப்பாஸாஸுமாரன் தியி, ஹரன். "இந்தப் பூனாஸைய நடத்தக் கமார் இருபத்தைந்தாயிரம் கலா நெய்யைப்பரும், புத்தும் புதிய ஸ்ரீ ராகபேந்திர கல்யாண மணி, பத்தில்தான் பூனாஸைய நடத்தினோம். அதன் கரிஸமலாஸர் ரஜினிகாந்த இலவச மாக மண்ட பத்தைக் கொடுத்து பின்சாரச் செலவாஸையும் ஏற்று வதவியதால் கமார் பத் தாயிரம் ரூபாய் லவ செலவு தாஹத்து. பூனா செய்த பெண்கள் கொடுத்த கட்டணத் தோடு சில பேர் முயல்வந்து கொடுத்த நன் கொடைஸையவும் கமார் எட்டாயிரம் ரூபாய்) சேர்த்துப் போட்டு பூனாஸைய நடத்தினோம்.

"கற்பூர் மட்டும் அறுநூறு ரூபாய்க்கு வாங்கிவிளாம். எண்ணெய்ச் செலவு ஆயிரம் ரூபாய்தவிர ஒவ்வொருத்தருக்கும்,

செய்திகள்

தான் மூட்டிய அடுப்பிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுபத்து தனி கையால் வழங்க வேண்டும்.

"உடல், மன சுத்தத்துடன் சமைப்பதே நித்திய பூனா போன்றதுதான் என்பதால் பெண்கள் தனியே பூனா செய்ய வேண்டாம்; காலையும் மாஸையும் தீபம் ஏற்றி தமஸ்கரித்தால் போதும் என்று சாஸ்திரம் ஏற்பட்டது.

"ஆனால், தாளாவட்டத்தில் வழக்கங்கள் மாறின. பெண்களுக்கு வழங்கிய உயர் அந்தஸ்தையும் சமத்துவத்தையும் நாம் மறுக்க, மறுக்க, எதிர்ப்பு கிளப்ப ஆரம்பித்தது. இன்று சாமக அங்கீகாரம் முக்கியம் என்பதால் பெண்கள் சமையல்கட்டிலிருந்து வெளிப்பட்டு எல்லாத்துறைகளுக்கும் வந்து விட்டனர். அதனால் அவர்களுக்கென்று தனி வாழ்க்கை முறை ஏற்பட்டுள்ளது.

அரசனை செயல் ஒரு ரூபாய்க்குத் தங்கு
மற்றும், இரண்டு ரூபாய்க்குப் பூவும் கொடுத்
தோம்' அட்சதை. வாய்மையே இவை. திரி,
தொல்லை போன்றவற்றையும் நாங்களே
வழங்கினோம்.

“சாதாரணமாகச் சர்க்கரைப் பொங்கல்
தயாரித்து அம்பாளுக்கு எடுவேதெய்யம் செய்
வதாய் சிறப்பு. ஆனால் பிரஸாதம் சாப
பிரிவிதேன் பேர்வழி என்று பத்தர்கள் புல
கல்யாண மய்யா பத் கவரிகளைப் பாழாக்கி
விடுவார்போல என்று எவ்வகை கள்ளரைக்
கொடுத்தும் கலகல. அதனால் சாய்ந்திரத்
துக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல் எடுவேதெய்யம்
செய்துவிட்டு, ஆவிர்த்து இருநாறு ஸட்டு,
ஆவிர்த்து இருநாறு பேருக்குச் கண்டிப்
தயாரித்து, பிளாண்டிக் அபகனில் 'பாக்'
செய்து கொடுத்துவிட்டோம். பூனையைப்
பார்க்க வந்தவர்களுக்கும் பிரஸாதம் தரப்
பட்டது.”

வந்திருக்கலிணா. பிவ கூட்டு வழிபாடு
வழக்கமாக இல்லாத போது சமீப காலமாக
இந்தத் திருவிளக்குப் பூனையே பிரபலமாகி

வருவதற்கு ஏதேனும் விசேஷமான காரணம்
இருக்குமா...? நமது உரத்த சிந்தனையை
உறுத்துப் பேசினார் ஸ்ரீராம்.

கூட்டு வழிபாடு என்பது நமது கலா
சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்துதான்
வந்தது. கோயில் திருவிழாவுக்கு அரசன்
முதல் ஆண்டி வரை காம் வீடியுபார்க்கன்;
திருவாளுக்கு ஒன்று கூடுவார்கள் இந்தக் கோலா
கலங்களையெல்லாம் இப்போது மறந்து
விட்டோம். இவ் நெருக்கடிமும் அதிகமாகி
விட்டது. அதனால்தான் ஆசார்ய கலாபி
கள் கூட்டும் பிரார்த்தனை முறையை மீண்
டும் பிரபலப்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்
டும் என்று விரும்புகிறார்..... திருவிளக்கு
பூனையின் போது ஜாதி, வர்க்க பேதங்கள்
மாராய், சாமல் நூற்றுக்கணக்கானோர் ஒரு
சுமம்பாட்டுடன் சிறத்தையாகக் கலந்து
கொண்டது ஆபிரகத்திமான் சிந்தனைக்கு
அனல் யானைதானே!”

— சீதா ரவி.

அட்டை, மற்றும் கூட்டுனாக்கான வண்ணப்
பாடங்கள்;

யோகா

காட்டில் நடக்கும் படுகொலைகள்!

தீர்த்ததுக்காக யானைகளை வேட்டை
வாழ்க் கொல்லுவதுபோல் காண்டாமிருகங்
களையும் அவற்றின் கொம்புகளுக்காகவேட்
டைவாடுவது, ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் மிக
அதிகமாகவிட்டது. காரணம், நமது சிட்டுக்
தருவி வேலியத்துக்கு இருப்பதாகக் கருதிப்
படும் எத்தி காண்டாமிருகத்தின் கொம்பு
க்கு இருப்பதாக ஒரு சூட் நம்பிக்கை!

காண்டாமிருகத்தை அழிவிவிடுத்து கரப்
பாற்ற வன் இலாகாவின் ஒரு தாதை முயற்
சியை மேற்கொண்டுள்ளனர். வேட்டை
யாடுபவர்கள் முத்திக் கொண்டு, வன் இலா
காவின் நாங்களே காண்டாமிருகங்களை
வேட்டை யாடுகின்றனர். ஆனால் அவற்
றாக் கொல்லாமல் மயங்கி விழச் செய்
வின்றனர். இதற்காக மயக்க மூலத்து கலம்
போடப் பிரத்திபேசக் துப்பாக்கிகள் மயன்
படுத்தப்படுகின்றன. மின்யி காண்டாமிரு
கங்களின் கொம்புகளை அறுத்து நீக்கிவிடு
கின்றனர் கொம்பற்ற மிருகங்களை யாரும
யாடா ஆடக் கொல்லவில்லை!

இவ்வாறு கொம்பு நீக்கப்பட்டு காண்டா
மிருகங்களின் இயல்பான வாழ்வில்
பாதிப்பு எதுவும் இருப்பதில்லைமாம்.

தீர்த்ததுக்காக ஒய்வேர் ஆண்டும்
70,000 யானைகள் ஆப்பிரிக்க நாடு
களில் திருட்டுத்தனமாக அழிக்கப்படுகின்
தன! வயதான ஆண் யானைகள் ஏற்கெ
னவே அழிந்துவிட்டதால் இப்போது இளம்
யானைகளுக்கு ஆபத்து வந்துள்ளது. பந்து
மில்லியனாக இருந்த யானைகளின் எண்
னிக்கை பந்து வருடங்களுக்கு முன் ஒன்
தனா மில்லியனாகக் குறைந்து, தற்போது
63,000 - க்குள்ளதான் இருக்கும் என்று
கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆண் யானைகள்
மட்டுமே அழிக்கப்படுவதால், 1 : 3 என்ற
அபாய விகிதாசாரத்தை எட்டியுள்ளது
ஆண் - பெண் யானைகளின் எண்
னிக்கை.

அமெரிக்கா, இந்தியா மற்றும் பதின்
மூன்று ஐரோப்பிய நாடுகள் யானைத் தந்த
விவரப்பரத்தைத் தனம் செய்துவிட்டு போதி
தும் ஆப்பாள் மற்றும் சில மிகக்கூடிய நாடு
களில் யானைத் தந்த விவரப்பாள் தாந்து
வருகிறது.

கனம் முழுவதிலும் தந்த விவரப்பாற்
தைத் தனம் செய்யும் கோரிக்கையைத் தென்
சுப்பிரிக்கா, ஜிம்பாப்வே ஆகிய நாடுகள்
எதிர்க்கின்றன. இந்த நாடுகள் தங்கள் வனங்
களிலுள்ள யானைகளை அழிவிவிடுத்து
வெற்றிகரமாகக் காத்துவரும் போதே
நிறையத் தந்தம் ஏற்றுமதியுள் செய்து ஏராள
மாக அந்நியச் செலாவணி சம்பாதித்து
வருகின்றன.

நன்றி: இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்
விந்துஸ்தான் டைம்ஸ்.



ஓஓ சிவவிரிச

பி.வி.பு. முதல் பெஞ்சாதி
வைத் தேடிப் போகாது
என்று சரக எதிர்பார்க்க
வில்லை.

சாமிக் கண்ணு சொல்லித்
தான் தெரிய வந்தது.

யக்காய்... ஒன் ஆம்பளையை மேலத்
தெருவுல பாசிப்பிதன். தாலஞ்சு பேரோட
சண்டை கட்டிக்கிட்டு இருக்காரு. நீ இங்கே
என்ன பண்ணே?"

அப்போதுதான் வேலை விட்டு வந்திருந்
தான். நாடார் லில் வேலை வேலைப்பட்டது
ஆகல. கண் கொத்திப் பாம்பாக சின்று
வேலை வாங்குகிற ஆசாதி அவர். இரண்டு
வெற்றிலையைக் கிள்ளிப் போட்டுக் கொள்
னக் கூட அங்காசர் இல்லை. தெல்லையக்
கொட்டி. அரைத்து. ஒரு பறக்க ஆயர்
போட்டு. அள்ளி மூடா விட்டு. சிவவாய்க்
கிற வரைக்கும் ஓயாத வேலை.

இருட்டி ஒரு நாழிகை கழித்தே தாக்கு
போலியைக் கையில் எடுக்க முடிந்தது.

வந்ததும். குளிக்க வெந்தீர் போட்டு
..அக்கா... என்று சித்த நாழிகை கார.
இந்தச் செய்தி...

"என்னது?" எனத் திருக்கிட்டான் சரக.

"மேலத் தெருவுலதான் அகாரு சம்சாரம்
இருக்கா?"

"ஆம்..."

"நெத்திக்கு ஆறுமுகத்தார் மகனோட
அவருக்குச் சண்டை உளம்?"

"சொல்லு..."

"அவனை ஏதோ கெட்ட கார்த்தை
பேசிட்டானாம். அதுக்கு இவரு நாயம்
கேக்கப் போவிரிக்காரு...."

"ம்? ம்?"

கத்திரில் செருகிய மாநிரி இருந்தது.
அப்போதோ விட்டு விவகை உறவு. அந்த
நாடிகைலாமே வேணாமனு வந்துட்டேன்.
இனி உங்கடத்தான் இருக்கப் போறேன்.
என்ன புண்ணை சொல்கிறே?" என அவனது
மடிவில் விழுந்து இரண்டு வட்டம் ஓடி
விட்டது. இப்ப என்னவாம்? மறுபடியும்
உறவு துளிர்த்துவிட்டதா?

தனக்குக் கூடத் தெரியாமல் வந்தது கட்டிக்
கொண்டு கிளம்புவதற்கு அதுதான்
அர்த்தமா?

விக்கென்று எழுத்தான். கொண்
டையை முடித்து சேவலைய சந்திக் கட்டிக்

கொண்டான். கதையை புட்டி. "தீயம்
வா...?" என விடுவிடுவென்று நடந்தான்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பே காதில்
விழுந்த விஷயத்தை. சென்பகமும்
கூனி வேலைக்குத்தான் போய் வந்
தான். ஆறுமுகத்தார் மகன் பாரதியை
வட்டி வாரடி செலவிக் ஏதோ காராறு.
கொடுக்கக் காரங்கலிக் மட்டுமல்ல.

அவனது சினைப்பு வேறு மாநிரி இருந்
திருக்கிறது போலாம்.

காரக கூடவென்று வாகுவுக்கும் போவது
..என் திருத்திக் கொள்ளவில்லை. வறிலில்
கண்டால் சிறிப்பது "என்ன புண்ணை தனி
வாய் போறே?" என்று பேசுவது...

"ஒண்டி சண்டையால்" வாழ்கிறவர்கள்
தனிர்க்க முடியாத சங்கதி இரு. சரக சந்தித்
தில்லையா? பதினாளுக்கு ஏதோ சொல்லி
விட்டு நகர்த்து விரி வேண்டியதுதான். மனசு
கெட்டவாக இருந்தான் எந்த ஆம்பளையை
தெருவந்தவான்?

அவன் ஏதோ நிமிராகச் சொல்லி இருக்
கிறான்.

அந்த வயார்க்கியம் சன்னவன் கால்கிய
கூண்ட விட்டுடைய வேண்டியதுதானே!
இரண்டு காரம் இழையை போ.

"அடிவண்ணோசக்காரப்போம்பளையே...
காளைக் குண்டு... என்று கத்திரிலுக்கிறான்.
சாதாரண கால்கி சன்னவன் கால்கி அரம்பித்த
விஷயம் தெருவிட நாளிப் போகும்படியாய்...

சரக கள்ளகார சந்தோஷப்பட்டு
கண்ணை அனைக்கிக்கொண்டிருக்கிறான். தன்
டையை கெட்டது விட்ட மாநிரி இருந்தது.

வாழ்கிறவரின் கூடச் சொல்லவில்லை
எதற்குச் சொல்வது? பழையதை எல்லாம்
கிளறி அவனது மனத்தில் சலனத்தை உண்
டாக்கமா?

கண்டிரில் அது இப்படி வந்து முடியும்
என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.

"எதுக்கு முடியுது... வேலை விட்டுரு
வனா?" மனக்கருள் கறுவிக் கொண்டு.
அதே வேகத்துடன் தனையையும் எட்டிப்
போட்டான் சரக.

தெரு வெறிச்சென்று இருந்தது
தடமாட்டி மிகுந்தது. அமைதி. இக்கொண்
தும். அங்கொன்றுமாய்ச் சில கண்கள்
தெரு விளக்கின் அரை இருள். இருமிக்க
கொண்டு போன ஒற்றை ஆள். அவனது

கிற பிராவத்தில் எத்தனை பரபரப்பாக இருந்த விடு அது?

"அதான்க்கா நானும் பாக்கிறேன்...." சாமிக்கண்ணுவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. சண்டையை நேரில் கண்டவனா விடுநிறை அந்தர்தான் எங்கே போய்த் தொலைவாகிவிட்டது?

சற்றுத்தள்ளி ஒரு மக்களையில் விசாரித்தான். "நாய்களுக்கு என்ன வேலை... பொழுது விடியுமே நூறு சண்டை. எதைக் கேட்கிறே?"

"சித்த முந்தி மஞ்சள் பனியன் போட்டு ஒரு ஆளும ரெண்டு நூறு பேரும்...."

"என்ன சனியனா... ஆடு கண்டது?"

"சாமிக்கண்ணு அவரை நூறாக்க. "தீ ஒரு இவன்...." என்றான் சரக.

"சரகநானே... என்னடி இந்த தெரத்துல இங்கன்?" விசாரித்தபடி செஞ்சி வந்தான் ஒரு நடுத்தர வயது மாது.

சரக திரும்பிப் பார்க்க, ஆட்சரியம். காமாட்சி மாமி, கொஞ்ச காலம் அவர்களை லீட்டில் பாதிரிமே தேய்த்துக் கொண்டு, இருட்டிலும் அடையாளம் தெரிய -

"இங்கில்கம்மா... தம்பியோட வந்தேன். அவன் கடைக்குப் போயிருக்கான்...."

"யன் புருஷனைத் தேடிக்கிட்டா? அவனை மூத்த குழலா வீட்டு பரந்தேன். ஏதோ சண்டையாது மஞ்சாவத்து நடக்கிறது...."

சரகவுக்குக் குப்பென்று விவர்த்தது. லீட்டிற்கேலா? அவனா?

அந்தம்மான் தின்று பேசவில்லை.

"என்னக்கா....?" என அருகில் வந்தான் சாமிக்கண்ணு.

"அவனா... அவ லீட்டுக்கே போயிட்டா ராமமா... கடைகலில் தீ தளம்பியது. குரல் தாதுகிழந்தது.

"அடப்பாவி...." என்றான் சாமிக்கண்ணு.

அவனுக்கும் என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. "மோசக்கா சரக, இப்படியா பண்ணுவானா...."

"நான் லீட்டுக்குப் போறேன். தீ அங்க போய் என்ன ஏதுன்னு தெரிஞ்சுக்கிட்டு வா...." பதிலுக்காகக் காத்திராமல் விடுவிறு வென்று நடத்தான் சரக.

கெரிந்து நேரத்தில் எல்லாமே அந்த மித்துப் போன மாதிரி இருந்தது. இந்த இரண்டு வருஷங்களில் அவன் அவனைப் பற்றிப் பேசியது கிடையாது. அங்கு போனது கிடையாது. சரக... சரக என்று காணாத சற்றிக் கிடந்தான். இப்படி ஒரு நாளில் மாற முடியுமா? ஏதாவது செயல்கள் பண்ணியிருப்பானோ?

தளர்ந்த தடைபடல் கதாவத திறந்து

ஆத்திரம் அழகையாக வெடிக்க, தரை

யில் உட்கார்த்தான். "அய்யோ.... எஞ்சாமி...." என தளையிடித்துக் கொண்டு ஒப்பாரி வைத்தான்.

வாழ்க்கையில் கொஞ்சம்கண்ட கண்ணாறு அனுபவித்திருக்கிறான்?

ஒடிப் போன அப்பனுக்குப் பிறத்த தேவத்தில் எட்டு வயதிலேயே பாதிரிமே தேய்த்திடுக்கிறான். கண்ணத்தில் இடி வாரிவிடுகிறவனாக அழுகிவிடுகிறான். பதின் மூன்று வயதில் - நோயில் கை போட்ட முதலாளியின் மகனைக் கண்டு பவந்திருக்கிறான். செவத்திரியங்களைக் களையுமில்லாமல் கண்டு, நிறத்தில் சித்தாளாவி, கண்டவனின் எச்சில் பார்வை பட்டு, "எனக் கொஞ்சு வந்தாண்டு ஆண்டவனே...." எனக் கலங்கி நிற்க....

வடிவேலுநான் கண்ணில் பட்டான், கல் பாணமானவன் என்று தெரியாமல்தான் மனத்தாழ் பற்றுகொடுத்தான்.

தெற்றியில் விழுந்த கருட்டை முடி, கருத்த லீன்னைன்ற தேகம். மில்லில் வண்டியோட்டியவாக இருந்தான். மூட்டை களைப் பாரம் ஏற்றத் துணைக்கு அவனைத் தான் கூப்பிடுவான். கை தொட்டுத் தூக்கி விடும் போது மனக்கருள் பூப்பூக்கும். தானாகவே வலியப் பேசினான். சிந்தித்தும் பிடித்தான். "இந்தா சாப்பிடு...." எனப் பொங்கியதைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

இரண்டு மாதம் சேர்ந்து வாழ்த்த பிறகு தான் தெரிந்தது - அதுவும் அவனது மனைவி. "அடி என் சக்கனத்தி...." என்று வசலில் தின்று கச்சல் சிவாட்ட போது.

வடிவேலுவும் அப்போது லீட்டிலிருந்தான். "யன்... போக மாட்டே?" என எழுந்து வந்தான். அவன் மிரட்ட மெலும் கதினான்.

சரகவுக்கு இவர் அவனது சகவாசியே வெண்டான் என்று வெறுத்துப் போய் விட்டது. இரண்டு மாதம் வரைக்கும் பேசாமல் உறுதிபாகவே இருந்தான். மூன்றாவது மாதம் பச்சைக் குழந்தை போல, "என்னை மன்னிக்கக்கொ...." என அவன் தேம்பித் தேம்பி அழுது போது உறுதி சேர்த்தது.

இனி என்ன செய்வதாம்? இழந்து விட்டதைத்தான் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ள முடியும்? சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு மறுபடியும் சேர்ந்து வாழ ஆரம்பித்தான்.

அந்தந்த தண்டனையா இது?

"அக்கா.... வக்காவ...."

சாமிக்கண்ணு தொட்டு எழுப்பிய பிறகு தான் விழிப்பு வந்தது.

திடுக்கிட்ட மாதிரி எழுந்து உட்கார்த்தான். "போய்டு வந்தியாடா?"

"ம்...."

"அங்கதான் இருந்தாரா?"

"ஆமா.... பஞ்சாயத்து முடிவிற்குச்சு.

இப்ப வந்துருவாரு..."

"இனி எதுக்கு இங்க வரறது? அவ கிட்டயே போகக் கொல்லு..." சாகவின் நூல் தழுதழுத்தது. அவனெதிரில் அழுது விடாதிருக்கச் சிரமப்படுகிற மாதிரி இருந்தது.

சாமிக்கண்ணு புரிவாயில் பார்த்தான்.

சற்றுமுன்பு மச்சானிடம் அவளுக்குக்கப் பரிந்து பேசி விட்டுத்தான் அவளும் வந்திருந்தான். சின்னப் பயலாக இருந்தான் என்ன? அனுபவத்தில் அறிந்து கொண்ட சங்கதிதான் எல்லாம்.

பந்தையத்தில் உட்கார்ந்திருந்தவனைத் தனியே கூப்பிட்டு, "ஹீ! வ அக்கா அழுதுக் கிட்ட இருக்கு. இப்படித்தான் சொல்லாம வந்துறா? என்று கேட்க -

அழுகிறாக்கு என்ன நடந்துருக்க

இப்ப?" என்றான் கடிவேலு.

"அதான் தெரியுமே. நான் வேற கொல் கண்ணுமா?"

என்னடா அறிவு கெட்டவனா இருக்கே...! நானும் எம் பொஞ்சாதிபும் ஒண்ணா இவ்வெங்கிறது வேற. அடுத்தவன் அவனைக் கேவலமாய் பேசறது வேற. அதுக் கெவலாய் இடம் குடுத்துரப்படாது. நான் கட்டின தான்தான் அது கழுத்துவ இன்னும் இருக்கு. இன்னார் பொஞ்சாதின்னு எனக் குத்தான் அறிங்கம். இன்னனக்கு இவளை விட்டுட்டா நானனக்கு இன்னும் நாலு பேரு வாலாட்டிப் பார்ப்பான். அதுக்குத்தான் வந்தேன். பிரித்துனால இல்லை. தெரிஞ்சு உதா?"

அவன் சொன்ன தோரணையிலும், தெர்த்திலிலும் தீயாயம்தான் என்று திளைக்கும்படியாகவே இருந்தது.

"போ... பந்துவந்து முடிச்சுதாம் வந்துருவென்று சொல்லு..."

அதைவெல்லாய் இங்கே கொல்ல முடி



சுருஷா



"நீங்க என்டெடே வாங்கின கடனை இந்த ஜென்மத்திலே திருப்பிக் கொடுக்கவே மாட்டீங்களா?"

"அந்தான் வாங்கும் போதே சொன்னேனே... என் வாழ்க்கை முழுதும் உங்களுக்கு நன்றிக் கடன்' பட்டிருப்பேன்னு. அதை நீங்க புரிஞ்சுக்கவே இல்லையா?"

— கழுதி. எஸ். சேதாராமன்.



"ஏன் சாமசாமிலிடம் சத்தம் போட்டே?"

"அவன் என்னைப் பத்திப் பொம்பிளையோட பன்னாள் சா?"

"என்னன்னு?"

"...அவன் வஞ்சகம் வாங்க மாட்டான்; பன்னமே நரசிங்கன்னு பிரசாரம் பண்ணான்!"

— மகிழ்நம்.

புமா? சொன்னால் கொடுத்ததுக் கொள்வானா?

"என்ன சொல்லி அணுப்பிச்சாரு?"

"ஒண்ணுமில்லை...."

"அவ மேல ஆணை திரும்பிடுக்க, அதான்...."

"அப்படியெல்லாம் இல்லை. நீ சித்தம்மா இரு...."

"உனக்குத் தெரியாதுடா.... அந்தாளுக்குத்தெரியப் புதுசாய் பார்க்கிறேன்? ஒருத்தி இருக்கிறப்ப இன்னொருத்தியைப் புடிக்கிறது. ஆம்பளைன்னு நிமிர், எதுவேனாலும் பண்ணலாம்னு நினைப்பு...."

"என்டெடே நடக்காது. நான் யாருன்னு நினைச்சே? வரட்டும்... வெயிலே போ. இனி என் முகத்துல முழிக்காதென்னு சொல்லப் போறேன். பாடு...."

சாமிக்கண்ணாவுக்குப் பயம் பிடித்தது. வீபரீதமாகச் செல்லும் அவளது புத்தியைத் தடுத்து நிறுத்த வழி தெரியவில்லை. வீம்புக் காரி.

இன்னால் என்னவெல்லாம் ஆகும்?

குடும்பம் குலைந்து, பழையபடி சீரழித்து.... வழி காட்டவும், ஆதரிக்கவும் வாரி இருக்கிறார்களா?

"இப்ப என்ன ஆயிருக்க... அங்கிலே நங்கிறென்னா சொல்றாரு... பஞ்சாயத்து முடிஞ்சதும் இங்கதான் வரப் போறாரு.... வந்து...."

"உங்ககூட இருந்துக்கிட்டு...."

"நீ... அந்த நினைப்பு இருந்தா என்டா அங்கே போகணும்?"

"அவரு கட்டின தாலி அவ கழுத்துல இருக்கேக்கா...."

சாமிக்கண்ணாவுக்குச் சட்டென்று வார்த்தைகள் வந்து விழுந்தன.

என்ன ஆயிற்றோ. சரக குடுபட்டவன் மாநிலி உதறிக் கொண்டு நிரிந்தான். கந்தம் பித்துப் போய் அவனையே பார்த்தான்.

தனக்குள் ஏதேதோ போராணைகளுடன்....

என்... ஏன்... என்னு குடைந்து கொண்டிருந்த கேள்விக்கு விடை. இதுதானோ?

தலைகுனித்து, பிங்காங்கி, தளையில் உட்கார்த்தான்.

சாமிக்கண்ணாலா சொன்னான்? தூற்றாண்டுகளாய்த் தேங்கி நிற்கும் உன்னமே இல்லையா இது? அவனுக்கு இவ்வளவு தெரியுமா?

தானிடம்....

எல்லவையு பெரிய விஷயம்! கழுத்தில் மூன்று முடிச்சை வாங்கிக் கொள்வது பாதுகாப்புக்கு மட்டும் தானா?

அடுத்தவனிடம் சண்டை எனத் தெரிந்ததும் பாய்ந்து கொண்டு போனவன், சிரித்துப் பழகிக்குந்தால் அரிவாளை எடுத்திருப்பானோ? அவனுக்கு மட்டுமல்ல, தனக்கும் அப்படித்தாயே. அந்தான் இரண்டு வருஷமாகப் பிரிந்திருந்தும் இன்னும் கழுத்தில் தொங்க விட்டுக் கொண்டிருக்கிறானோ.

இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் தானும், அவளும் ஒரே வரிசையில் நிற்கிற மாதிரி இருந்தது. விசுவப்பத்துடன் வாழவும் பிடிக்காமல், வெறுப்பில் பிரிவவும் முடியாமல், முன்னால் கட்டிப் போய் மாட்டுமாடு....

பெண் என்சிறவன் எந்த மோசமான ஆணுக்கும் கௌரவப் பிரச்சனை! அவன் ஒருத்தன் மட்டுமே அனுபவிக்கவும், அவட்டியப்படுத்தவும் முடிவிற வஸ்து... வெறும் கோபத்தையும், வீம்பையும் வைத்துக் கொண்டு தன்னால் என்ன செய்து விட முடியும்?

"உடவுனோ!" கழுத்தில் மஞ்சள் கயிறைத் தொட்டுக் கொண்டு அவன் முணுமுணுக்க என்னக்கா....?" என்றான் சாமிக்கண்ணா.

"ஒண்ணுமில்லை...."

அவனுக்கு அப்படி ஒரு பதிலைச் சொல்லும் போது பெரும் துக்கமாக இருந்தது சரகவுக்கு.

ஏன் ? முக்குத்தி தோடு அணிய வேண்டும்



சுமங்கலிகள் தனது கணவனின்
நீண்ட ஆயுளுக்காகவும் சந்தோஷத்
திற்காகவும், ஆரோக்கியத்திற்காகவும்
முக்குத்தி, தோடு அணிய வேண்டும்
ஜெயமங்கள ஸ்தோத்திரம்

எனவே எங்களது கணவரான இனிப்பு மற்றும் கார
வகைகளை வாங்கி தங்களது மனைவிகளுக்கு கொடுங்கள்.



கல்யாண பலபலங்களுக்கு சீர்முறுக்கு, சீர் முன்னுத்
தேன்ருழல், சீர் அதிரசம், தேன்ருழல், அப்பம்,
திரட்டுப்பால், பருப்புத் தேய்காய் வகைகள்
முதலியவை செய்து தரப்படும்.

**தி கிராண்ட்
ஸ்வீட்சு &
ஸ்டாக்ஸ்**

24, 2வது மெலின் ரோடு,
காந்தி நகர், அடையாறு,
சென்னை-600 020.
போன்: 412557

சாரதி

ராஜ்ஸ் ராஜ்யமேமேல்!

பூட்டிய வீட்டில் அலறிய ஊ. வி.!

●● 'சிமோட் கண்ட்ரோல்' ம. வி. வாங்கிய மறுநாள் கவனக் குறைவாக அதை சோகப்பாவின் மேல் வைத்துவிட்டு, வீட்டையும் பூட்டிக் கொண்டு, கடைத் தெருவரை போய் விட்டேன். பூட்டியிருக்கும் வீட்டில் திடீர் திடீரென ம. வி. ஆம் ஆவதும், ஆஃப் ஆவதும், திடீரென அலறுவதும், திடீரென வாய்ப்பும் குறைவதும் கேட்டுப் பக்கத்துப் போர்ஷன் காரர்கள் தலைக்குத் தலை ஒய்வொரு காரணம் கூறிக் கொண்டு வாசலில் குழுகி விட்டனர். இரும்பி வந்த நான், சோகப்பாவக்கடியில் சிமோட் கண்ட்ரோல் சாதனத்துடன் ஒலித்து கொண்டிருந்த எங்கள் விஷமக் கொடுங்கு நாய்க்குட்டிக்கு ஒரு பூசை கொடுத்தேன். அந்தச் சாதனத்தாத் கவலிக் கொண்டு அது கூட்டத்தைத் தாண்டி ஓடி வது! "அட, இதுதானா... பூடி!" என்று கூட்ட மூம் கரைந்தது.

— எஸ். கிருஷ்ண சாமி, சென்னை - 44.

முட்டையில் முன்னேற்றம்!

●● சென்ற 27.7.89 இரவு 8.10 மணி அளவில் சென்னைத் தொலைக்காட்சி முதல் சாணலில் 'இந்தியா விண் தொழில் முன்னேற்றம்' என்ற திகழ்ச்சி, இந்திய நாடு எக்கு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றுள்ள விவரத்தைக் கூறி, இத்துறை சம்பந்தப்பட்ட ஒருவரைப் பேட்டி கண்டார் ஒரு பெண்மணி. இவர் எக்கு என்பதை ஐஏ-கு என்று உச்சரித்தார். அடுத்து பேசிய ஓர் அதிகாரியும் இதே எக்கு என்ற சொல்லை ஐஏ-கு என்று உச்சரிக்க, இந்தியா மேலும் முன்னேற ஐஏ-கு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று திகழ்ச்சியை முடித்தனர்!

— த. இந்திரா, சென்னை - 45.

யதார்த்தமில்லையே!

●● என் ஆறு வயது மகனுக்கும் பவுதுலக்க பிரஷில் கொஞ்சம் ரீத் பேஸ் வைத்துக் கொடுத்தேன்.

"என்னமா இது, கொஞ்சமாக பேசுட்டி வைச்சுத் தாரே? ம. வி. யில் பிரஷ் நிறைய வைச்சுத் தாராங்களே!" என்றான்.

இப்படித்தான் முகத்திற்குப் பவுடர் போடும் போது, "ஏம்மா... கொஞ்சம் பவுடர் போடுறே! ம. வி. யில் நிறையக் கொட்டற மாதிரி பூசி விட்டேன்" என்று கேட்டானே.

ம. வி. யில் வரும் உணவு மற்றும் குளிர்பான விளம்பரங்களிலும் பெரிய பெரிய கோப்புகள் நிறைய அவற்றை அருந்துவதாகக் காட்டுகிறார்கள்.

அறுபது சதவிகிதத்துக்கும் மேற்பட்ட வர்களான நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு, இந்த ஆடம்பரங்கள் சாத்தியமில்லை என்பதை விளம்பரதாரர்கள் மறந்து விடுகிறார்களே!

— எஸ். வத்ஸலா கணேசன், சென்னை - 78.

பேரனோடு பார்க்கலாம்!

●● என் இரு பிள்ளைகள் அபூர்வ சகோதரர்கள் படம் பார்க்கக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். பதினொரு வயது சிறிய மகன் என்னையும் சினிமாவுக்குக் கூப்பிட்டான். நான் ம. வி. யில் காண்பிக்கும் போது பார்க்கக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூறினேன். அதற்கு அவன் அப்படியானால் நீ அரவிந்தோடுதான் சினிமாவைப் பார்க்க முடியும் என்றான். எங்கள் வீட்டில் அரவிந்த் என யாரும் இல்லாததால் யார் அந்த அரவிந்த்? எனக் கேட்டேன். அவன் என்னுடைய மையன் - உன்னுடைய பேரவந்தான்! என்று கூறியதும் வீட்டிலிருந்த அனைவருக்கும் சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை.

— த. கமலா, சென்னை - 81.

புது ஊ. வி. புதிர்!

●● ம. வி. வாங்கிய புதிதில், மகாபாரதம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது அங்கு வந்த என் சகோதரர். எப்போது ம. வி. வாங்கினீர்கள்? எனக் கேட்டார். அருகிலிருந்த என் பேரன் மனைகர்; "நான் கொல்வதற்குப் பதில் வந்தால் உங்கள் வீக்குப் பதில் வரும்" என்று ஒரு புதிர் போட்டான். "இன்று வரை இந்த ம. வி. யில் ஒரு



பூ மொட்டு திகழ்ச்சி, இரண்டு மகாபாரதம், இரண்டு ராமாயணம், இரண்டு சித்ர சீதம் திகழ்ச்சிகள் பார்த்துள்ளோம். அப்பொழுது எத்தனை தாளாக்க என்று கணக்குப் போடுங்கள்..." என்றான்.

கணக்குப் போட்டுக் குழப்பிப் போனார் என் சகோதரர். பிறகு அவனே சொன்னான். "ஓ. ஹி. வாங்கிப் பன்னிரண்டு தாட்களாகின்றன. ஒரு புத்தன் கிழமை கரண்டு கட்டு என்பதால் ஒரு பூ மொட்டு திகழ்ச்சி பாரக்கவியலாம். இன்று இரண்டாம் முறையாக மகாபாரதம் பார்த்தோம், எனவே பன்னிரண்டு தாட்கள் கணக்கு!" என்றான்.

— ஜானகி குமார், செம்பூர் அஞ்சல்.

மதராசேவன கதி!

●● ஒரு வெள்ளிகிழமை இரவு என் மாமா வீட்டுக்கு டி. வி. பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். மாமாவின் நண்பர் ஒருவர் சேர்ந்த முகத்துடன் வந்தார். ஆரீஸ் ஸெலையில் ஒரு சின்ன தம்பு பண்ணி விட்டாராம். "நாளைக்குப் போய் எப்படியும் சரி பண்ணி விடலாம். இருந்தாலும் அந்த மாதிரி கிழம் காலங்காத்தால் பிழை பிழை என்று பிடிச்சுக்குப். அதுவிட்டு சரளாக்க சீர்தரவது ஐயமா சொல்லுவென்று தான் வந்தேன்." என்றார் மாமாவீட்டு. என் மாமன் கொஞ்ச நேரம் யோசனை செய்துவிட்டு, "இதுக்கெல்லாம் அந்த 'மதராசேவன்' தான் உதவி பண்ண முடியும்" என்றார். நன்பரோ "என்னப்பா கடவுளையப் போய்க் கேட்கக் கொல்றே, நடக்கிற விஷயமாகச் சொல்லு." என்றார், மாமா உடனே, "நான் சொன்னது உடவுளை இல்லையப்பா, இப்ப 7.40 க்கு டி. வி. என் டிவி ராஜி திகழ்ச்சியில் மதராசேவன் வருவார். அவர் தேயர் கடிதங்களைச் சமாளிக்க மழுப்பறதைப் பார்த்து நீயும் கத்துக்கோ" என்றார். இன்னும் என் டிவி ராஜி திகழ்ச்சி பாரக்கும் பொழுதெல்லாம் எங்களுக்கு அதுதான் திணைப்பு வரும்.

— எஸ். மீரா, கடலூர் - 1.

"சாப்பிட மாட்டேன் போ!"

●● என் ஐந்து வயதும் பெண் காயத்ரி லீரை சாப்பிடப் படுத்தினான். "ஓ. ஹி. சில் உடச் சொல்றா பாரு. தினையப் பச்சைக்



காய்கறி லீரையெல்லாம் சாப்பிட்டாதான் உடம்புக்கு நல்லது என்று. ஏன் கேட்க மாட்டே. சும்மே என்னச் சாப்பிடு கலப்பதற்குள் நான் என் பிராணமே போகிறது என்று கோபித்துக் கொண்டேன்.

உடனே என் பெண், "அப்படியெல்லாம் கொடுகண்டு சொன்னா, நான் சாப்பிட மாட்டேன் போடா. ஹி. சில், சொல்ற மாதிரி, 'வாடி ராஜாத்தி'னு தூக்கிண்டு, 'சத்துள்ள கால், லீரை, பருப்பெல்லாம் கொடுக்கிறேன், சாப்பிடு மாட்டே. சும்மே'னு எல்லாம் சாப்பிட்டாதானே ஆறோக்கியமா பெரியவளா கனா முடியும்னு சொல்லுறா" என்றான். எனக்குக் கோபம் போய், சிரிப்புத்தான் வந்தது.

— ஜெ. கதா, சென்னை - 6.

ராஜீவ் ராஜ்யமே மேல்!

●● புள்ளியில் படிக்கும் என் உறவினர் பெண் மிகவும் அமைதியானவள். எங்க ளுடன் டி. வி. சில் ராமாயணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இலக்குமணன் தன் தாயைப்பால் கொண்டு அபரிமீத அண்டினால் இராமனுடைய காட்டிற்குச் செல்லும் திகழ்ச்சி நடந்தது. தொடர் முடிந்ததும் பெரியவர்கள் மிக்க உணர்ச்சிடைப்பட்டனர். கனாக இலக்குமணனைப் புகழ்த்தனர். அனதக் கேட்க அந்த இளம் பெண் மிக்க சினத்துடன், "ஆமாம். மிகவும் அவசியம்! சிந்தியப் பொறுப்பின்றி மனவலியை விட்டு விட்டு இப்படியா காட்டிற்குச் செல்வது? ஊர்மினாரலினால் தன் கணவனுடன் என்னு போட்டுத் தடுக்க இயலவில்லை. மூன்று தாய்மாரும் அறிவுரை கூறாது யார் முடி இருக்கிறார்கள். ஒரு காலும் கணவன், மனைவி சேர்ந்து வாழாமல் போனாலே விவாகரத்து கிடக்கலும் இந்த ராஜீவ் ராஜீயத்தைவிட, பதிலாறு காலதங்கன் சிரித்து வாழ்ந்தும் விவாகரத்துக் கோர இயலாத, கோணல்களாய்ப் பெண்கள் வாழும் ராம ராஜ்யம் எந்த வகையில் சிறந்தது" என்று பாகித் தமிழும் பாதி ஆங்கிலமும் சாப்பிட்டு தள்ளி விட்டாள்.

"காலம் பேசுகிறது" என்று முத்தாய்ப்பு வைத்து அந்திகழ்ச்சியைத் தள்ளினாலும், நம் சிறுவர்களின் எண்ணங்கள் போதும் வுதி. சரியானதா? தவறானதா? யன்று என்ன? என் மனம் கலங்கத்தான் செய்கிறது.

— லலிதா மகாதேவன், திருநெல்வேலி.

இதோ
வந்தாச்சு

ஷர்ப்னா

கிளீனிங் பவுடர்

ஸீட்டுப் பாத்திரங்களுக்கு

பளபளப்பு

காங்களுக்கு பாதுகாப்பு

ஆம் தரப் குறைந்த கிளீனிங் பவுடர்கள் உலகம் பரிசீலிப்பதற்கு ஏகாகன் ஏற்படுத்துவதுடன் அவற்றுள் உலகம் திரைவளம் பெருட்கள் பாதிரங்குள்ள பளபளப்பையே போக்கிவிடுவது உத்தமம்

காங்களுக்கும் பாதுகாப்பற்றது

ஆனால், நாததிக, கிற்றித் **ஷர்ப்னா** கிளீனிங் பவுடர் காங்களுக்கு எவ்வித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தாது உத்தமம்

பாதிரங்களுக்கு, எனபெறும் பளபளப்பிழைப்பு விரைவம்



ஷர்ப்னா வாஷங் பவுடரும் கிடைக்கிறது.

அஸ்வினி தெய்வக்கல்யாணம், சென்னை-636 015 Ph: 68139, 66706

Mayur 168/88

விவரபார விசாரணைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன

தாம் உள்ளிதம்

விவர விவரம் தரமான

- மாளிகை உயர்வுகள்
 - பெருமேல் ஆடைகள்
 - உயர்வுப் புடவைகள்
 - கிட்டுத் தேவை பொருட்கள்
- தொலைபேசி மூலம்
ஆர்டர் செய்யலாம்.



Vilan

குளிர் உதவும் கொடை, சிறப்பு தருகிறது.

172-A, மஸ் சர்ச் ரோடு, கைமாப்பூர்,
சென்னை-600 004 தொலைபேசி: 76384, 71165.



முக்கிய
கிரெடிட்
கார்டுகள்
ஏற்கப்படும்.

என் புகல் கேள்

"தீ சாராயத்து மேல் சத்தியமா என்
னிக்கித் சாராயம் சாப்பிடறதை நிப்பாட்
டறையோ அன்னிக்கித்தான் அவன் கண்
னாவமே பண்ணிக்குவானாம். நீ இன்னா
கொல்றே...?" படாரென்று சொல்லி விட்
டான், பங்கி முருகை.

"அடப் போடா பொறம்போக்கு தாயி.
உன்னாண்ட கேட்டேன் பாரு, என் புத்திய
தோட்டால் அடிக்கணும். அவன் கொல்
லவ்வேன்னாக் கூட நீயே அவனை உகப்பி
வுட்டுருப்பியே...?"

"அட, நீ இன்னாக்கா அவனைப் பத்தி
இன்னும் புரிஞ்சுக்காம இருக்கியே...? தீக்
குளிக்கிறேன்னதுக்கு அவனைப் போலி
கவே புடிச்சிடுனு போலி வரிவரி பா கொடு
போட்டு அனுப்பினாங்கனா, அன்னிக்கி
தீ சாராயம் போட்ட விஷயம் கூட அவ
னுக்குத் தெரிஞ்சு போச்சு... என்னவோயோ
கல் அடிச்சது கூட வளிக்கலைடா மாறா.
எனக்கு இந்த வேதனைதான் பெரிசா
திருந்து சொல்லி எப்படி மனசு கஷ்டப்
பட்டான் தெரியுமா...?"

"அட சர்த்தான் வுடுறா... என் வேதனை
எனக்கு... கட்டினவன் கஷ்டப்பட்டுக் காப்
பாத்தல், சரி, அத்தான் வுடு. சந்தோசமா
இருக்குன்னிட்டு இந்தக் கர்மாத்ரத்தைப்
பயக்கி வுட்டுட்டுக் கல்வாளிப்பய கம்பி
நீட்டிட்டான்.

"இப்ப அவன் பூட்டான். இந்தப்பாபாப்
பொணப் பயக்கம் மட்டும் அட்டை மாதிர்
ஒட்டிக்குன்னிட்டு வுட மாட்டேங்குது. சனி
யன்..." என்றவாறே மூக்கைச் சித்தியிட்
டுத் தன் வேலையைப் பார்க்கச் சென்று
விட்டான் பொன்னம்மா.

ஒடி மாதம் அடை மழை என்பதற்கு
அடையாளமாக வானம் மிழித்து பூமியிலி
ருந்து சர்த்த நீரை வட்டியும் முதலாமாதத்
திருப்பிக் கொண்டிருந்தது. குப்பமே வென்
னக்காடாய் மாற. விட்டு வாசலில் அமர்த்
திருத்த தருமன் திகரென்று ஏதோ ஞாபகம்
வந்தவனாப் தடதடவேன்று விட்டுக்குள்
ஒடிச் சென்று ஒரு பாளையம், போர்வை
பாலையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே பாய்த்
தான். பின் அதே வேகத்தில் உன்னை பாய்ந்து
பாளைய ஒரு பிளாண்டிக் கவரில் சுற்றிக்
கொண்டு வெளியே ஓடினான். அவன் சேய்
வது புரியாமல் பொன்னம்மான் அவன்
மூன்னாலே ஓடி வந்து, "டேய், இந்த மழை
யிலே எங்கிடா போறே?" என்று வினவு
வதற்கு முன் மறைந்திருந்தான். தொப்பு
லாக நனைந்திருந்த தருமன், மாமி விட்டு
வாசலில் நின்றிருந்தான். "டேய், தோக்

கென்ன பைத்தியமாடா பிடிச்சிண்டிருக்கு.
இப்படித் கொட்டற மழையிலே அப்படி
என்ன தலைபோடுற காரியம் பண்ண மாதிர்
இப்ப இங்கே வந்தே?" என்று மாமி பிரி
வத்துடனும், உரிமையுடனும் தருமனைக்
கண்டித்தான்.

"அட, அது ஒண்ணுமில்லே மாமி, திடீ
ருன்னு இப்படி மழை புடிச்சிருச்சா, இன்னா
டாக்கு ருத்திக்கிது இருத்தப்பதான்
யோசிக்கா. இந்தப் பொண்ணு குளிருலே
இன்னா பண்ணுன்றது நெனவுக்கு வந்துச்சு.
அதான் டத்தனுது. மோந்து ஒரு பாளையம்,
போர்வைபாலையும் எடுத்துக்கிது ஓடியாந்
தேன்."

"ஏன்டா, எங்கனாண்ட அ த் த ப்
பொண்ணை எப்பவிட்டுட்டுப் போலியோ
அப்பவே அவ எங்காத்துப் பொண்ணா
விட்டாடா. அவனுக்கு தாங்க ஒரு பாய் கூடக்
கொடுக்க மாட்டோமனு தோக்கு தோணித்
தாடா...?"

"அட, அதுக்கில்லே மாமி, உங்களுக்கு
இன்னாத்துக்கு அனாவசியமாத் தொக்கா
வுன்னிட்டு பார்க்கிதன், அதான்." என்ற
வாறே தெரிய..."

"ஏன்டா போர்வைபாலும் பாயும் தனைத்
கிடக் கூடாதுன்னு அனாத் ஒரு பாலிதின்
வாரிலே கத்தி எடுத்துண்டு வாத் தெரிஞ்சு
தொல்லியோ? ஆனால் அதே உன் உடம்பு
மழையிலே தனையறதெங்கற எண்ணம்
தோக்கு வரல்லியோ...? மேலே எளதயா
வது மழைக்குப் போர்த்திண்டு வாக் கூடா

மாறுதிராஜா

தோடா மன்னு...?"

"அட, இந்த மனது இன்னா செய்யப் போவது மாரி நம்மனை? நம்முளுக்கு ரிக்கஷா வலிக்கிற உடம்பு மாரி, கருங்கல்லாட்டம்... நம்மனை உச் பண்ண முடியாது அ ஆம்... சத்தான், உக்காவாண்ட பேசிற செக்லா உந்துட்டேன், நான் போயாவேன் மாரி," என்று கூழியவாறே தான் கொண்டு வந்திருந்தவாறே மாரியிடம் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பினான். உடம்பிலிருந்து நூத்தனம் அனைதானதும் கொடுக் கொண்டிருந்த சிட்டுவின் கிழிகள் சாய்க்கிறதன்.

கத்திக் கொண்டு: குழைக்க நா

நியா, இவ்வை உன் வசதிக்கு ஏத்தாப்புவே பார்த்துக்கின்னியாங்கு எனக்கு இப்பவே தெரிஞ்சாலுறும்..."

"ஐயோ, இப்ப இன்னா ஆயிடிச்சுன்னு ஒரேயடிவா கூவுறே...?"

"இன்னும் இன்னாத ஆவணுங்கறே...? அந்தச் சூனையெடு கப்பராயன் கள்ளச்



முடிந்தான் கருமன்...

"யக்கா... யக்கா... எங்கேயே நீயி?" பின்புறம் வதோ பவனையாக இருந்தவன், "இன்னாத்துக்கு, கூவுறே?" என்றவாறே வர, "இன்னாத்துக்கு கூவுறன்னா... ஆமா என்ன இட்டுக்கிணு போயி பொண்ணு பாத ஒவே அது இன்னா என் வசதிக்குப் பாத

சொய்ந்து... நவன், கத்தப் பொறுக்கிணு ணறே சொல்லுது... அவன் ஓட்டுவே பொண்ணு எடுத்திட்டா உனக்குச் சரக்கு ஒகியிலியே கெடைக்கும்னு சொட்-அப்பா அங்க என்னவ இட்டுக்கிணு போயிட டியா?"

"டேய், சொய்மா வார்த்தையை வுடாதே! அப்பாலே அன்ன முடியாது, உனக்குப் புடிக்கெண்ணா புடிக்கெண்ணு சொல்லு... இன்

ளாத்துக் தள்ளலதான் உணக்குப் புடிக்க வேண்டு புச்சா பிரச்சனையைக் கொள் புற... வாழப் போறவன் நீ. உனக்கே புடிக்க

வேண்டா இப்பவே கண்ணாவத்தைய திப் பாட்டி சொல்லிப் பொண்ணு ஐட்டிலே சொல்லி நேன். திருப்போ...?

"அந்த செஞ்சிட்டி வந்து அப்பாவே திருப்பியாண்டு செஞ். அப்ப சொல் நேன்." கத்தியிடும் சென்றவனையே கண் இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் பொண்ணப்பா.



ஐயர் வீட்டு வாசலில் ஏகக் கூட்டம் கூடியிருந்தது. கூட்டப் சேர்த்த பெருமையிலிப்பாயுவையும் அவளது சகாக்களையும் முறையே செய்தும்... டில்லிப்பாடி தரவெடுத்துக் கத்திக் கொண்டிருந்தான். "இன்னா ஸ்ரீராம! வக்கில் தொழில்ல அப்பா கொட்டி யடியவெண்ணு தொழிலையே எத்திக் கின்னா...? மாணவாடுட்டி...? இப்ப... வேலக் வெச்சி பின்னல் பண்ணியா...? கையே தாறுதுய்யா உண்ணலெ... மாமிதான் என்னடா... த... பாரு. தவ்வாக் கொடுக்க. இன்னும் செவ்வே தாறு எட்டப் தாறென். அதுக்குள்ளே அந்தப் பொண்ணை என் னையே சேர்க்கவே. அப்பாவே நடக்கற துக்குதான் பொறுப்பில்லை... தான் ரொம்பப் பொல்லாதவன் உனரா இருந்துக்க... நீ உண்டினைக் கொள்புங்கடா போல வாய்." என்றவாரே ஒரு பெரிய சூழப் பத்தை விளைவித்துவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டு அகன்றிருந்தான் டில்லிப்பாடி. மாமி வீட்டில் பூட்டிய கதவுக்குப் பின் சிட்டுவும் மாயிவும் கட்டுப்படுத்த முடியாத கதறி அழுது கொண்டிருக்க. வக்கில் அலர் கதறும் அழகம் கூறிக் கொண்டிருந்தான்.

கலாசி முடித்து தடினாக் குத்தியுயிரிவ கருமைய தடினையில் ஸ்ரீ வீட்டு மாமி குந்தி விடப்பதைக் கண்டு தரப்படமானான். முதலிக் மாமி. "கய்யா கண்ணுக்கிறு பொவ வந்துருக்குதாக்கிடும்." என்று சினைத்து. "இன்னா மாமி, இம்மாந் தொண்டவ்வு உதாச கண்ணா சொல்லி வுட்டுருந்தா தானே ஸ்ரீ. டாண்டி வந்திருப்பேனே," என்றவாரே மாமியை தோக்கித் திருப்பியவன் திருக்கிட டாண்டி.

மெனமையக்கண்ணா கருத்துக்கொண் டிருந்த மாமி இப்போது துக்கம் தாங்காது மெல்லிய தரவில் விகம்பத் தொடங்கியிருந் தான். "மாமி, இன்னா மாமி ஆக்க...? ஸ்ரீயே இன்னாத்துக்கு மாமி அவ்வுறே...? தே வக்கா...! எனக்கு இப்ப இன்னா ஆக்கண்ணு தெரியும... அலாதே மாமி... பேஜாராகிது பார்க்கச் சொல்ல... வக்கா இன்னா ஆக்க வக்கா?"

தருமனின் கத்தலுக்குப் பொன்னம்மா வெகு தெளிவாக மாமி வீட்டில் டில்லிப்பாடி செவ்வ தகராறை நேரில் பார்த்தவர்கள் கூட விவக்கும் அளவுக்கு அழகாக விவரித் தான்.

தருமன் உஷ்ணத்தில் உச்சியை அடைத்
திருந்தான். கோபத்தில் அவருக்கெதிராக
இரத்த ஓட்டம் தவையை நோக்கிப் பாய்ந்து
கொண்டிருந்தது அவன் கண்ணில் தெரித்
து...

பொதுவாகக் குப்பத்துக் குடிகள்கள்
தங்களை விரதனையும் கோபத்தையும் மட்டு
மில்லாமல் சோகத்தையும் சத்தோஷத்தையும்
மினகப்படுத்திக் கொண்டவற்றாக் கூடச்
சாராவதில் உதவியை தாடித்தான் செல்
வார்கள். ஆனால் தருமனுக்கு அந்தப் பழக்க
மெல்லாம் அறவே இல்லாததோடு தன
முள்ள அகண்டத்தில் கோபம் இயற்கையி
லேயே சற்றுக் கூடுதலாக அமைந்திருந்தது.

சாதாரணமாக வீண் வம்புக்குச் சென்று
பழக்கப்படாதவன் தருமன்... அவனுக்கு
அதில் ஒப்புணர்வில்லை... ஆனால் தனக்கு
வேண்டிய ஒருவருக்கு ஏதேனும் தீயநிலைக்
கற்பட்டால் அது தனக்கே ஏற்பட்ட ஒர்
அவமானமாய்க் கருதி அடிபட்ட தரகமாய்ச்
சிறிவிடுவான். அந்தச் சிற்றத்தில் உத்தியமான
ஒரு நியாயமும் இருக்கும்.

தருமன் இப்போது சிறினான். டில்லிப்படி
வைத்தீண்டினால்தான் அவன் சிற்றம் அடங்
கும். குடிசையை விட்டு ஒரு துட்டிப் புலகை
வெளிப்படவன் "டேய் சம்பத்து..." என்று
பெருங்குரலெடுத்துக் கூவினான்... மணி
ஒன்பதை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.
குப்பத்து ஆண்மகன்கள் அநேகம் பேர்
அன்றைய வசதிக் கேற்பப் போகையென்றி
முடித்திருக்கும் நேரம்... தருமனின் குரல்
கேட்டு, சம்பத்து நாலு கால் பாய்ச்சலிற்
எங்கிருந்தோ ஓடி வந்தான்...

"இன்னா தருமா? இன்னாத்துக்குக்
கொரலு வுட்டெ...?"

"டேய் சம்பத்து... நம்ப புள்ளிங்களை
பெல்லாம் இட்டுக்கோ... த்தா... இன்னா
ஏதுன்னு இப்போ ஏதும் எங்கைலே
வேட்காதே... சேகரு கைல சொல்லி அவன்

ரெண்டு ஆட்டோவையும் ரெடி பண்ணிக்
கச் சொல்லு... மறக்காம... எல்லாத்னையும்
கைல சாமான் எடுத்துக்கச் சொல்லு...
த்தா... இன்னாத்துக்குன்னு கேக்கறியா...?
நேரா கொய்யாத்தோப்புக்குப் போறோம்...
அங்கே அந்த பாடு டில்லியைத் தனியா
கனிக்கிச்சு வந்து நாமமாறா நாலு காட்டு
காட்டுறோம்... அவனுக்கு சப்போர்ட்டுக்கு
யாரு வந்தாலும் அவன் பொதுக்கி பொறம்
போக்காததான் இருப்பான்... அப்பி அவன்
வந்தாலும் அவனையும் பொறந்துடனும்...
தான் சொன்னேன்னு சொல்லிச் சிவன்
கண்டிலேருந்து நாலு கிரெட்டு சோடா
பாட்டிவை வாங்கி ஆட்டோவுலே ஏத்
திடு, தான் பங்கியைக் கண்டுக்கி வந்துடு
றென்... இன்னா சர்த்தான்...?"

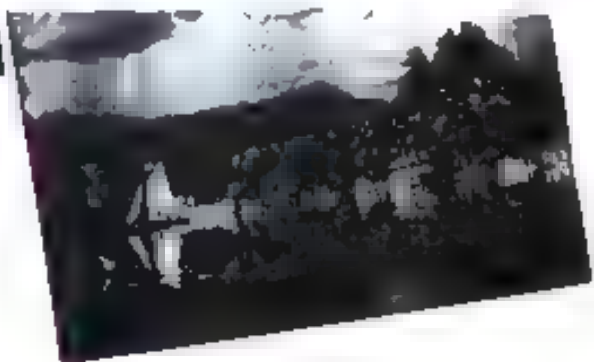
"தாங்க சொன்னா ஒனக்கு இம்மா
நாலும் கண்டகா இருத்துக்க... கடுங்
கடா... த்தா, பாலம் பொழைச்சிப்
போறான்... பொழைச்சிப் போறான்னு
சொல்லிக்கிள்ளே இருத்தே... இப்ப அந்த
டிஸ்டி பாபு ஆர். என். க் கடிக்க... மர்ட்டைக்
கடிக்க... கடைலிலே உண்ணாண்டவே
லேவைவைக் காட்டிக்கிறானா? நீ எங்
கைகே சொல்லிட்டே இல்லோ! வுடுத்தா...
இன்னிக்குப் பொளக்குறதுலே சேவுற
வரைக்குப் கொய்யாத்தோப்புல கிறவங்க
னுக்குத் தமில் தப்பம் பேரைக் கேட்டாலே
பெதுவாலுனும்... நீ போய்ப் பங்கி
மாண்ட மெட்டரைச் சொல்லிட்டு வா...
இங்கே இருந்து கரெட்டா 11.30 மணிக்குக்
கெனம்லிடுவோம், தான் புள்ளிங்களை
பெல்லாம் கொத்துக்கிணு கோயிலாண்ட
வந்து திக்கறென், கரெட்டா வந்துடு..."
சம்பத்து போருக்குப் புறப்படும் படை வீர
னின் உற்சாகத்தோடு கிளம்பினான்.

(தொடரும்)

இதழில்...

காஷ்மீரைக்
காப்பாற்ற
முடியுமா..?

-சுவாமிநாதர்



போஸ்ட் கார்ட் போதும்!

உங்களுக்கும் உங்களது முன்னற்றத் திற்கும் இடையில் இப்பொழுது உள்ள தூரம் ஒரு போஸ்ட் கார்டு தான் என்று நாங்கள் கூறினால் அது சற்று மிகையாகத் தோன்றும். ஆனால் உண்மை அதுதான்.

நீங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு ஆங்கில மொழியில் போதிய பயிற்சியின்மை ஒரு தடையாக இருந்திருந்தால்.....

மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும் போது அதை ஓரளவு புரிந்து கொண்டும், அதற்கு ஆங்கிலத்திலேயே பதிலளிக்க முடியவில்லையே என்ற குறை உங்களிடம் குடி கொண்டிருந்தால்,

பல புத்தகங்களைப் படித்தும் ஆங்கிலத்தில் பேச முடியவில்லையே என்ற களிப்பு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால்,

நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றத்தை இப்பொழுது அடைய ஒரே ஒரு போஸ்ட்கார்டுபோதும்...ஆமாம்!

ஆங்கிலத்தில் இலக்கணப் பிழை மின்றி கடிதங்கள் சுட்டுரைகள் எழுத வேண்டும். தயக்க மின்றி கரளமாகப்



To
ரிசுவகாந்தரா நீர்வி
நிணையம்,
தூபால் வயப்பாளி 4936
மே. சிமலி சாநர்
த. நெல்.
நகல்
025006

பேசவேண்டும் என்ற உங்களது விருப்பத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டில் எழுதி தமிழகத்தின் தலைநகரத் தலைநிலையம் என்று போற்றப்படும் விவேகானந்தா கல்வி நிலையத் திற்கு இவ்வேறு அனுப்பங்கள்.

நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய பயிற்சியைப் பற்றியும் மற்ற தகவல் களையும் உடனே உங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள்.

வீட்டிலிருந்த படியே ஓய்வு தேரத்தில் தபால் மூலம் இந்த எளிய பயிற்சி முறையை நீங்கள் மேற்கொள்ளலாம்.

"நேர்முகப்பயிற்சியும் உண்டு."

என்ன?.....எங்கே இளம்பி விட்டீர்கள்? போஸ்ட் கார்டு வாங்கத்தானே?

உங்களது முன்னேற்றத்தின் முதல் முயற்சி துவங்கிவிட்டது.

நீங்கள் கடிதம் எழுத வேண்டிய முகவரி

விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்
 9, மேட்டி ரோடு,
 தி. நகர், சென்னை - 17.

NGC



மக்களின் துயருக்குத் தங்கச் சட்டம்; நேருவின் வசதிக்குக் காஸ்டாக் சட்டம்!

நேருவின் நிதி மந்திரி மொரார்ஜி தேசாய், பாயக் காத்திருந்த ஸீ. ஆர். போனாவுக்குத் துத்து புதிய கொள்கைகள் மூலம் வேலை கொடுத்தார். அபரிமீதமாக வரி விதித்தார். "கம்பல்ஸரி டெபாஸிட்" என்ற சட்டமாய்ச் சேமிப்புத் திட்டத்தில் அடிப்படையில் குறைந்த வட்டிக்கு மத்திய அரசு வசூலிப்பதின் பணத்தைக் கொண்டு போனார். மேலும் இத்திய மக்களின் தங்க நகை மோகத்தைக் குறைப்படுத்துவதாகக் கூறிக் கொண்டார். தங்கச் சட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் கொண்டு வந்தார். மொரார்ஜியின் கருகறுப்பும், நேர்மையும் ஸீ. ஆருக்குப் பிடித்தமானவை. அதனால் இருவரிடையே வாய் நட்பு நிலவி வந்தது. ஆனால் மொரார்ஜியின் புதிய வசதிச் சட்டமும் அபரிமீத வரிவிதிப்பும் ஸீ. ஆருக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. "கம்பல்ஸரி டெபாஸிட்" சட்டம் ஸீ. ஆரின் நோக்கில் "தங்க முடியாத கொடுமை" என்பதோடு, "அந்தச் சட்டமாய்ச் சேமிப்பு சாட்டிங் செல்லத்தைப் பெருக்கும் முதலீடாகப் போவதுமில்லை. பலன் ஏதுமற்ற துன்பத்தை அளித்ததோடு ஸீ. ஆரின் புதிய வரிகள் மூலம் மக்களைச் சித்திரவதை செய்வதில், அரசு இன்பம் களிப்பதாகத் தோன்றுகிறது" என்றார் ஸீ. ஆர்.

தங்கச் சட்டுப்பாட்டுச் சட்டம்தான் ஸீ. ஆருக்கு மாபெரும் துஷாரகத் தென்பட்டது. புதிதாகத் தயாரிக்கப்படும் எந்தத் தங்க ஆபரணமாவாலும் அத்தகுப் பதினானூறு காரட் தங்கத்தால் பண்படுத்தப்படலாம் என்றது சட்டம். இதன் மூலம் தங்கத்தினிடம் மக்களுக்கு உள்ள மோகம் குறையும் என்றும், தங்கத்தை இத்தியாவாக்குவது கடத்தி வருவது குறைவும் என்றும் இவற்றின் உடல் விளைவாக அரசாங்கச் சட்டம் பதவிரங்கலில் மக்களின் முதலீடு அதிகரிக்கும் என்றும் மொரார்ஜி எதிர்பார்த்தார்.

இந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட மறுகனமே இதனைக் "கொண்டி" என்று வர்ணித்தார் ஸீ. ஆர். "துத்து பெண்மணி"கள் கழுத்திலும் காதுகளில் அணிவும் தங்க நகைகள் பெராண்ட கொண்டு வரக்கூடில்

கண்களை உறுத்துவின்றனர்! கயராஜியா வில் அவர் மேலும் எழுதினார்;

"தங்கம் என்பது ஆட்களை விஷயம் என்பது மட்டுமல்ல; அரசு விதியோடுக்கும் காலிதப் பணத்தையிட மதிப்பு மிக்கதாக அமைவாலும் கருதப்படுகிற ஒன்று. கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதிக்கும் ஒவ்வொரு குடும்பமும் சேமிப்பைத் தங்க நகைகளில் முதலீடு செய்கிறதெனில் அது, தங்கத்தை ஒரு மேலான வயல் என்று கருதுவதாய்தான். எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் கூட இந்த வயலிலைப் பண்படுத்தலாம். ஆனால் எவ்வளவுதான் ஆயு் மேலுன்றி புனை மூக்க வழக்கமானாலும் அதனைத் தகர்த்தெறியும் மூக்கத்தனத்துடன் அரசு நடந்து கொள்கிறது." (2.2.63)

ஸீ. ஆர். எச்சரித்தபடியே ஆயிற்று. மொரார்ஜி தேசாய் சிபப்பப்படுத்த விரும்பிய பதினானூறு காரட் நகைகளைச் சீர்துவாரிகள். பல்லாறிரக்கணக்கான பொற் கொல்லர்கள் வேலை இழந்து வருவா லின்றித் தவித்தனர். சிலர் நற்கொலை செய்து கொண்டனர். புதிய சட்டத்தைக் கண்டிப்பது போன சாமானிய மக்கள் அறிவாமைமால் தங்கம் தனக்கான அடகுக் கை முதலாளிகளுக்கு மலிவு விலையில் விற்கு விட்டனர். இப்படி ஏராளமான மக்கள் அவதிப்படலாலும் தங்கத்தின் மால் மோகம் குறைந்து போய் விடவில்லை. ஏனென்தான் ஏமாந்து போனார்களே தவிர, பணக்காரர்கள் மேலும் பணம் பண்ணிக் கொழுத்தார்கள். சிறிய சிறிய விவரபரிசுகளும் பொற்கொல்லர்களும் தாம் வேலை இழந்து தவித்தார்களேயன்றி, மோசடிக்கு ஆளாகப் பெரிய பெரிய விலா பாரிகள் சட்டத்தை ஏய்த்து, கள்ளச் சந்தை யில் கறுப்புப் பணத்தை உலவ விட்டுத் தங்கத்தை வாங்கியும் விற்கும் அபரிமீத லாபம் பெற்றார்கள். தங்கச் சட்டுப்பாட்டுச் ச.

* மொரார்ஜி: மோசடிக்கு உதவிய ஒரு கொள்கை திராசம்.

உத்தர ரத்தர் செயல் வேண்டும் என்றும் மொரார்ஜி ராஜிணாமா செயல் வேண்டும் என்றும் ராஜாஜி தமது வேறு பலரும் கோர ஆரம்பித்தனர். ஒரு விநோதமான விதத்தில் 1943 ஆகஸ்டில் மொரார்ஜியின் ராஜிணாமா நிகழ்த்து அதற்கு முக்து ஆண்டு களுக்குப் பிறகு தக்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் ரத்தாகியது.

இரண்டு படைவெகுப்பு நேருவுக்கு மட்டு மின்றி மக்களுக்கும் ஒரு பெரிய அதிர்ச்சி என்றால், அனைத்து தொடர்ந்து மொரார்ஜி தோரின் கடுமையான வரி விதிப்புகளும், இதர கொள்கைகளும் பக்கவாதிப் பெரிதும் கவகிப்பிடுகின்றன. இதன் பிரதிபலிப்பை 1943 மே மாதம் நடந்த ஒரு முக்கியமான நாடாளுமன்றத் துணைத் தேர்தல்களில் காண முடிந்தது. இரண்டாயிரம் காங்கிரஸ் தொற்றது. இரண்டுமே நேருவின் சொந்த மானியமான உ. பி. சிஸ் நடத்தவை என்பது தோடு இரண்டாயிரம் எதிர்க்கட்சியினர், நேருவை வன்மையாக விமர்சித்த ஆசார்வ கிருபாளனி, ராம்மகோகர் போகியா ஆகியவர்களை நிறுத்திவிடுகின்றனர். எவ்வாறு அவர்களின் வெற்றி, நேருவின் தோல்வி வரக்கூடு உறுதியாகிறது.

"நேருவற்றின் இனிமையானது" என்று குறுகியதுடன் எழுதினார் சி. ஆர். அஸ் நிரை கிருபாவிட்டது. ஆட்சியின் தலைவர் கடவுள் அல்ல, தேவைப்படுமா னால் வேறு ஒருவருக்கு இடம் விட்டு குறுகிய வேண்டிய மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்பது நிரூபணமாகி விட்டது.

என்பதது ஐந்து வயதில் சி. ஆர். தமது உடலில் புது ரத்தம் ஓடுவது போல் உணர்ந்தார். மூன்றாவதாக ஒரு துணைத் தேர்தல் நடக்கவிருந்த ராஜகோட்டிக்குச் சென்றார். காங்கிரஸின் கோட்டை என்று கருதப்பட்ட அந்தத் தொகுதியைத் தம் வசப்படுத்துதல் முயற்சியில் அங்கு எம். ஆர். மகாபாசாடு பாடிருந்தார். இரண்டு மாதம் கடுமையான வெயில். சோட்டி கரும் அடுப்பில் வேதவது போல் உணர்ந்தார் சி. ஆர். ஆண்டும் காங்கிரஸுக்கு மூன்றாவதாக ஓர் அடி கொடுத்து, மகாபாசை நாடாளுமன்றத்

துகதும் பின்பும் அடிவெடுத்து வைக்கச் செயல் உதவும் வாய்ப்பை நகுலவீட னி. ஆர். விரும்பவில்லை. மகாபாசை, தோதையில் வெற்றி பெற்று சி. ஆரை மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தினார்.

எதிர்க்கட்சிகளுக்கு தெரியு கடியது என்றால் காங்கிரஸ் காரர்களோ கோர்த்து போயினார். ஆனால் ஏதேனும் ஒன்று செய்து மக்களின் கவனத்தைத் திரை நிரும்பும் ஆற்றல் அவர்களிடம் இல்லாமல் போகவில்லை. தமிழ்நாட்டில் வி. மு. உ. வீன் பவம் தாறுக்கு தான் அதிகரித்து வருவதை உணர்ந்த காமராஜர், தாம் குறியைப் பதவியை ராஜிணாமா செய்துவிட்டுக் கட்சிப் பணியில் இறங்கி, காங்கிரஸைப் பஸ்படுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தை வெளி யிட்டார். இச்செயல், 'பதவியைக் கெட்டி யாகப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் காங்கிரஸின் பிரதான தோற்கில்' என்று ஆற்றச்சாட்டுக்குப் பதிலளித்தாது போலவு மிருக்கும் என்று கருதினார். நேரு இந்த வோசனையை ஏற்றுக் கொண்டது மட்டு மல்ல; இதை டிட்டத்தைக் காமராஜ் தனது வேறு பவர் விதவத்திலும் அமல்படுத்தி னார். வேறு பவர் மாநில முறையின்களும் மத்திய அரசில் அவரது சகாக்களும் ராஜி ணாமாக்கவை எழுதித் தருமாறு கோரப் பட்டனர். பதவி துறந்து கட்சிப் பணியில் ஈடுபாடு விரும்புவதாகவும் அதனால் ராஜி ணாமா செய்வதாகவும் அவர்கள் எழுதித் தருவதை பற்பதும் ஏற்காததும் நேருவின் முடிவுகளை விடப்பட்டது.

நேருவின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செயல் என்பவருடே அவசரப்பட்டனர். ஆனால் அதே நேரத்தில் தாங்களே இரண்டு பட்டிச் செயலாபாடாமல் இருக்க வேண்டுமே என்று கவனமுடைய போர்த்தித்திரை மொரார்ஜி, காலம் பகதூர் சாஸ்திரி, ஜக ஸ்ரவன்ராம், எம். கே. பாட்டில் ஆகிய மத்திய அமைச்சர்களின் ராஜிணாமாக் கருவா அங்காடி, ஓர்வன்வா ஆகிய மாநில முறையவர்களால் கெய்ரான், பர்தாசுக் ஜூனோரின் ராஜிணாமாக்களும் ஏற்கப் பட்டன. காமராஜ் டிட்டத்தை நேரு, கவாப் பதகக் விருப்பியவர்களின் இறுக்கத்தைக் கத்தரிக்க உபயோகித்தார். அதே நேரத்தில் இது, 'காங்கிரஸ்காரர்களின் திவாகம்' என்பதாக மக்களுக்கு உணர்த்தப்பட்டது.

இந்தத் தியாகத்தில் ஜவாஹர்லால் பந்தேவின்மை என்பதாக அழுத்தமாகக் கட்டிக்கொடுத்தார் சி. ஆர். முக்கியமான காங்கிரஸ் அமைச்சர்களும் முதலமைச்சர் ஹர்ப் ராஜிணாமா செய்து கொண்டிருக்கும் போது அவர்களை இந்த நாடகத்தில் சூட்டி வைக்கூட பிரதமர், தில்லியில் பதவி துறக்காலினைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்... எல்லாமே ஏமாற்று விடப்பட்ட வேலை எனவும் கேசிக் கத்து எனவும் நிரூபணம் ஆகிவிட்டது"

(தொடரும்)

* மொரார்ஜி, உடல் சுகம் வேலிப்பு; தாமத முறையான கோருமம்.



ஜார்ஜ் துக்கு ஒரு விசித்திரமான கனவு வந்தது. பக்கத்து வீட்டுப் பார்வையில் கரம் வேலையைத் தாண்டித் தன் வீட்டுப் பக்கம் நீள, தன் கை அதனைப் பற்றுலதாகக் கனவு... விடிந்ததும் பார்வையைக் கூப்பிட்டு இந்தக் கனவை விவரித்தார். "இதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் பார்...?" - கேட்டு முடிப்பதற்குள், பார்வதி தன் வீட்டுக்குள் "ஐடிஸ்" போய்விட்டிருந்தாள்.

பார்வதிக்கு ஒரு பக்கம் அறிச்சி, மறு பக்கம் குழப்பம் - கவலை. 'எந்தவித எதிர் பார்ப்பும் இல்லாமல் கொண்டிருந்த நட்பில் இப்படி ஒரு திருப்பமா?' என்று மனதின் ஒரு பக்கம் பதற, மற்றொரு பக்கத்தில் நம்மைக் கூட விரும்புவதற்கு ஒரு தாவிருக்கிறதா' என்று இயேசுவன் சந்தோஷம் கலந்த விடப்பு.

பத்தாம் வகுப்பு படிக்கும் போது, 'நீரோ பால் விளையாடுகையில் பத்து வேகமாகக் கண்ணில் பட... விழித்தினா நீர்தரமாகச் சிதைந்து போய்விட்டது பார்வதிக்கு. டாக்டர்கள் அகலிந்து விட்டதால் வாழ்க்கை வும் சிதைந்து போய் விட்டதாகக் கருதி, விட்டதாட்ட மனதோயாளி நிலைக்கு வந்து விட்டவரைத் தேற்றி, நம்பிக்கையூட்டி, படிக்க வைத்தவர் அவரது தந்தை. பள்ளிப் படிப்பு முடிந்து கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பவியுறு பிறகு இசை ஆசிரியையாக அரசுப் பள்ளியில் பணியில் சேர்ந்து... இப்போது வாழ்க்கையில் மீண்டும் ஒரு திருப்பமுனை - கிறிஸ்துவரான ஜார்ஜை மணப்பதா...?

ஜார்ஜுக்குப் பதில் சொல்லும் பொறுப்பைத் தமது சகோதரர்களிடம் விட்டு விட்டார் பார்வதி.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் ஜார்ஜ் - பார்வதி படுவுத்திருமணம் பெற்றோர்களின் சம்மதமின்றித்தான் நடந்தது. பார்வதிக்குப் பெண் குழந்தை பிறந்ததும் குழப்பம் மீண்டும் கலகலப்பாகி ஒன்று சேர்ந்தது. ஜார்ஜ் -

தபிதா, தெரியாது!" என்ஹார் ஜார்ஜ். தனிவார் மருத்துவமனையில் ஆபரேஷன் முடிந்து அரசு ஆஸ்பத்திரியில் பார்வதிக்குச் சிகிச்சை தொடர்ந்த போது கைக்குழந்தையை தெருவில் போட்டுக் கொண்டு மனனவியில் பக்கத்திலேயே இருந்து பணி விடைகள் செய்தார் ஜார்ஜ். சிகிச்சை முடிந்து சக்கர நாற்காலியில்தான் வீடு திரும்பினார் பார்வதி.

"சக்கர நாற்காலியில் என்னைக் கட்டிப் போட்ட இந்த ஸ்பிரோக்குக்குப் பிறகு என் கால் பளையபடி எல்லா விட்டு வேலை களையும் தறுகறுப்பாகச் செய்ய முடிய வில்லை..." - வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார் பார்வதி. (அவருக்கு உதவ ஜார்ஜின் அக்கா மகள் கூடத் தங்கியிருக்கிறார்.)

புத்தம்கலியிலுள்ள பார்வையற்றோர் அரசுப் பள்ளியில் இசை ஆசிரியையாகப் பணிவாற்றும் பார்வதிக்குப் பள்ளிவெளியே குவார்ட்டர்ஸ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரிய பெரிய சோதனைகளைச் சந்தித்த பிபாதினும் மனம் நளரவில்லை இந்தத் தம்பதி.

"விவீமாவில் மட்டுமே கண் தெரியாத வர்களைப் பார்த்திருந்த எனக்கு, பார்வதி வுடன் வாழ்க்கை நடத்த ஆரம்பித்த பின்னர் தான் சில உண்மைகள் புரிந்தன. பார்வையற்றவர்கள் மற்றவர்களைப் போல் சகஜமான வாழ்க்கை நடத்த முடியும். அவர்களை மூக பாவங்களைக் கொண்டு மனிதர்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பதால் சற்று அதிகமாகப் பேசுவார்கள், ஆண், பெண் என்று நொம்பபெதும் பாராட்டாமல் அவர்கள் பேசுவதைக் கொண்டு அவர்களைத் தவறாக எடை போடக் கூடாது. நம்பிக்கையை அளிப்பதன் மூலம் திறைவான அமைப அடைய முடியும். பார்வதியும் நானும் மிகவும் சந்தேகமாயிருக்கிறோம்" என்ஹார் ஜார்ஜ்.

செடுப்பு: எஸ். ஆர்.

படம்: தாரி.

**கருணாநிதி எதிர்ப்பு,
கனவாய் மலர்நீசு,
காதலாய்க் கனிநீசு...**

பார்வதி அந்தச் சந்தோஷத்தை முழுமையாக அனுபவிக்க இயலாமல் பார்வதிக்குத் திடீரென்று பரானிடிக் ஸ்பிரோக் ஏற்பட்டுப் படுக்க படுக்கையாகி விட்டார்.

அந்தச் சில மாதங்களைச் சமாளிக்க எனக்கு எங்கிருந்துதான் ஊதிராய் வந்த





இசையில் கணக்கு வேண்டும்; வழுக்கு வேண்டாம்!

“சங்கீத சூடாமணி” விரிந்து பெற. தில்லி யூனிவர்சிட்டியிலிருந்து சென்னை கிருஷ்ணகாண சபாவுக்கு வந்திருந்தார் “டி. ஆர். எஸ்.” என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும், வித்துவான் டி. ஆர். கம்பிரமணியன்.

சரஸ்வதி ஆக்ஷிபத்தியில் கணவராகும் டி. ஆர். எஸ். ஆக்ஷிய இலக்கியத்தில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர். ஆரம்பத்தில் பின்னி கம்பெனியிலும், என்.டிரெஸ் பாட்டரி திறவுகலத்திலும் வேலை பார்த்திருக்கிறார்.

“ஏன் வேலையை விட்டுவிட்டீர்கள்?”

“கச்சேரிவருக்காக அடிக்கடி வீடு எடுக்க வேண்டி வந்தது. ஒன்று கச்சேரிக்குப் போக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கம்பெனி வேலைக்கு ஒழுங்காக வரவேண்டும்! என்றார்கள். ஸ்போர்ட்ஸ்மேனுக்குச் சலுகை காண்பிப்பது போல, கணவரோடுகூடும் சலுகை காண்பித்தால் என்ன? என்று கேட்டேன். அவர்கள் மறுத்த போது வேலையை உதறிவிட்டு முழுநேர வித்துவானாக மாறினேன்.”

1949 - இவ் சென்னையில் கர்நாடக இசைக் கலிஹரி ஆரம்பித்த போது, முதல் பாட்டி’வில் செந்தையர் டி. ஆர். எஸ். (இரண்டாவது ‘பாட்டி’வில் சீர்காழி.)

“அதற்குச் செம்மங்குடி சீனிவாசையர் தான் காரணம். மியூசிக் காலேஜ் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். அதில் போய்ச் செந்துறை என்று. முனிசிதான் குரு.”

1964 - இவ் தில்லிப் பங்கையைக் கழக இசைத் துறையில் ‘மியூசிகியன்’ வேலைக்குச் சேர்ந்த பிறகு, இருபத்தைந்து வகுடங்கடாக, தில்லியில்தான் வாசம். ஆனால் கச்சேரிக்குக்காகப் பல மாநிலங்களுக்கும், பல சபாக்களுக்கும் விஜயம் செவ்ந்துண்டு.

“தங்கள் சங்கீதத்தில் கணக்கு வழுக்கு

அதிகம் செம்பிரிகள் என்று ஒரு குற்றச் சாட்டு உண்டு. கர்நாடக சங்கீதத்துக்குக் கணக்குவழுக்கு அவசியம்தானா? உங்களை ஏன் சி க ி க ண எ யும் அது பிரித்து விட்டதா?”

“கணக்கு ஓரவடிக்குத் தேவைதான். கணக்கு அதிகமானால்தான் வழுக்கு ஆகிறது. தான் கணக்காகவும் விட்டுக் கொடுப்ப தில்லை. இனிமையையும் விட்டு விடுவ தில்லை. இரண்டையும் சாமர்த்தியமாகக் கவந்தே கொடுக்கிறேன். தாக்குக் கெட்டு விடாதபடி கணக்காகவும் இசையோடு இழைத்து விடுகிறேன். கூடவன் எனக்கு இதில் வெற்றியே கொடுத்திருக்கிறார்... மிகுதங்கத்தில் பாலக்காடு மணி அப்பா! இசைச் சாதிக்கவில்லையா? நாயனாப் பின்னா காலத்திலிருந்தே சங்கீதத்தில் கணக்கு இருந்திருக்கிறது! கோனேரிராஜ புரம் வைத்தியநாதர்வரின் சங்கீதம் முழுக்க முழுக்கக் கணக்குத்தான். அதில் இசையோ இனிமையோ இல்லை என்று பல வித்து வான்கள் அவரைப் பிடிக்கிறார்கள். பிறகு என்ன ஆகிறது? அவரை ‘நாதயோகி’ என்று கொண்டாடவில்லையா...? என் கச்சேரிகளில் இருப்போலும் எனக்குப் பங்குபரி பாடுங்கள்!” என்று சீட்டு வருகிறது!”

“இந்த இருபத்தைந்து வகுட தில்லி உத்தி யோகத்தில், மறக்க முடியாதபடி அனுபவம் ஏதானும் இருக்கிறதா?”

“தில்லி பங்கையைக் கழக இசைத் துறையில், பல நாட்டு மாணவ மாணவியரும் கர்நாடக இசை பங்குகிறார்கள். வியட்நாம், சீனா மாணவர்கள் கூட உண்டு. டாக்டோ என்ற ஜப்பானியப் பெண் கர்நாடக இசை யில் - எம். ஏ. பட்டம் வாங்கி, நம்மவர் மாதிரியே பிரமாதமாகக் கச்சேரிகள் செய் கிறார். ஆனால் ஏரே ஒரு வுட இந்நிய மாணவரோ மாணவியோ கூட கர்நாடக இசையைக் கற்க இவ்வளவு முன்வர வில்லை!”

— சித்தார்த்

பரதம் அச்சுத்துக் அச்சுப்பாச் சி. குரன் பரதம் பங்கிசைஞன்ஸ் பிரசுரவெட் கிமிடெட் சார்பாக வெளியிடுபவர். வி. கைத்திறுதான். ஆபிரிஸ். டி. ராஜேந்திரன்.

முதலி: ரெண்டோல் சாலை, சென்னை - 600 032. போன்: திவ்வாக் காரியாலம்: 431543, 434157; 434190. ஆபிரிஸ் குரு அலுவலகம்: 434145.

ஆண்டுச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 120/-; வேலிதாது: கப்பல் தபாக் ரூ. 200/-; கிளாஸ்த் தபாக் ரூ. 700/-; ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 65/-; வேலிதாது: கப்பல் தபாக் ரூ. 150/-; கிளாஸ்த் தபாக் ரூ. 350/-.

அழகி
கோ-ஆம்பெக்ஸ்.
அதை
அணிந்திருப்பது
யாழ்ப்பாணம்
பாடுங்கள்!

Yasodhara
Yasodhara

அழகான தலைகள், நவரத்தின
தேவதாரா கோட்டை, பொலிவுடை
கவுடம், புதிய தொழில்நுட்பத் தலைகள்
பொருளிடம் கொண்டு வருகிறார்கள் — தனித்தனி
வகைகளில் துணிகளில்...

பருத்தி, பாலியென்ஸ்டர், பட்டு, பருத்தி, பருத்தி /
சட்டை, சட்டை, சட்டை, சட்டை, சட்டை, சட்டை /
பருத்தி, பாலியென்ஸ்டர், பட்டு, பருத்தி, பருத்தி /
பருத்தி, பாலியென்ஸ்டர், பட்டு, பருத்தி, பருத்தி /



100% தூய பட்டு,
அதன் சரிவை.



கோ-ஆம்பெக்ஸ்
தமிழ் நாடு வகைகள்

தமிழ்நாட்டின் 24ம் விலையுள்ள
வகைகள், வகைகள்



